

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1211/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o zřízení Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Úřadu ⁽¹⁾ 1

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele ⁽¹⁾ 11
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací, směrnice 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení a směrnice 2002/20/ES o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1211/2009

ze dne 25. listopadu 2009

o zřízení Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC)
a Úřadu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru (1),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů (2),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (3),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Cílem směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro síť a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (4), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) (5), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro síť a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (6), směrnice

Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (7) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (8) (společně dále jen „rámcová směrnice a zvláštní směrnice“) je vytvoření vnitřního trhu elektronických komunikací v rámci Společenství při zajištění vysoké úrovně investic, inovace a ochrany spotřebitele prostřednictvím rozvinuté hospodářské soutěže.

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 ze dne 27. června 2007 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích ve Společenství (9) doplňuje a posiluje pravidla předpisového rámce EU pro elektronické komunikace, pokud jde o roaming ve Společenství.

(3) Důsledné uplatňování předpisového rámce EU ve všech členských státech je zásadní pro úspěšný rozvoj vnitřního trhu sítí a služeb elektronických komunikací. Předpisový rámec EU stanovuje cíle, kterých má být dosaženo, a poskytuje rámec pro činnost vnitrostátních regulačních orgánů, přičemž jim v některých oblastech s ohledem na vnitrostátní podmínky poskytuje pružnost pro uplatňování pravidel.

(1) Úř. věst. C 224, 30.8.2008, s. 50.

(2) Úř. věst. C 257, 9.10.2008, s. 51.

(3) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 24. září 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 16. února 2009 (Úř. věst. C 75 E, 31.3.2009, s. 67), postoj Evropského parlamentu ze dne 6. května 2009 a rozhodnutí Rady ze dne 26. října 2009.

(4) Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

(5) Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7.

(6) Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21.

(7) Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51.

(8) Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

(9) Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 32.

- (4) Vzhledem k tomu, že je nutné zajistit rozvoj jednotné regulační praxe a jednotné uplatňování společného předpisového rámce, zřídila Komise rozhodnutím Komise 2002/627/ES ze dne 29. července 2002, kterým se zřizuje skupina evropských regulačních orgánů pro sítě a služby elektronických komunikací ⁽¹⁾, skupinu evropských regulačních orgánů (ERG), která jí má poskytovat poradenství a být jí nápomocná při rozvoji vnitřního trhu a na obecnější úrovni zajistit styk mezi vnitrostátními regulačními orgány a Komisí.
- (5) ERG přispěla k rozvoji jednotné regulační praxe tím, že usnadnila spolupráci mezi vnitrostátními regulačními orgány navzájem a mezi těmito orgány a Komisí. Tento přístup, usilující o větší jednotnost mezi vnitrostátními regulačními orgány prostřednictvím výměny informací a poznatků o praktických zkušenostech, se v krátké době po svém zavedení ukázal být úspěšný. Trvalá, intenzivní spolupráce a koordinace mezi vnitrostátními regulačními orgány bude nutná za účelem dalšího rozvoje vnitřního trhu sítí a služeb elektronických komunikací.
- (6) Z tohoto důvodu je třeba posílit postavení ERG a uznat ji v předpisovém rámci EU jako Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (dále jen „BEREC“). BEREC by nemělo být agenturou Společenství ani by nemělo mít právní subjektivitu. BEREC by mělo nahradit ERG a fungovat jako výhradní fórum pro spolupráci mezi vnitrostátními regulačními orgány a mezi těmito orgány a Komisí při výkonu všech jejich povinností podle předpisového rámce EU. BEREC by mělo poskytovat odborné znalosti a budovat důvěru svou nestranností, kvalitou svého poradenství a poskytovaných informací, dále transparentností svých postupů a pracovních metod a pečlivostí, s jakou plní své úkoly.
- (7) BEREC by mělo být svými odbornými znalostmi nápomocno vnitrostátním regulačním orgánům, aniž by nahrazovalo jejich současnou funkci či zdvojovalo práci, která je prováděna, a mělo by tak Komisi pomoci při plnění jejich povinností.
- (8) BEREC by mělo pokračovat v práci ERG rozvíjením spolupráce mezi vnitrostátními regulačními orgány, jakož i mezi těmito orgány a Komisí, aby tak bylo zajištěno jednotné uplatňování předpisového rámce EU pro sítě a služby elektronických komunikací ve všech členských státech, a takto přispět k rozvoji vnitřního trhu.
- (9) BEREC by mělo sloužit také jako fórum pro úvahy, výměnu názorů a poskytování poradenství Evropskému parlamentu, Radě a Komisi v oblasti elektronických komunikací. BEREC by tudíž mělo Evropskému parlamentu, Radě a Komisi poskytovat poradenství na základě jejich žádosti nebo z vlastního podnětu.
- (10) BEREC by mělo své úkoly vykonávat ve spolupráci se stávajícími skupinami a výbory, jako je Komunikační výbor, zřízený směrnicí 2002/21/ES (rámcová směrnice), Výbor pro rádiové spektrum, zřízený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 676/2002/ES ze dne 7. března 2002 o předpisovém rámci pro politiku rádiového spektra v Evropském společenství (rozhodnutí o rádiovém spektru) ⁽²⁾, Skupina pro politiku rádiového spektra, zřízená rozhodnutím Komise 2002/622/ES ze dne 26. července 2002, kterým se zřizuje Skupina pro politiku rádiového spektra ⁽³⁾, a kontaktní výbor, zřízený podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES ze dne 30. června 1997, kterou se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání ⁽⁴⁾, a to aniž je dotčena úloha těchto skupin a výborů.
- (11) Za účelem poskytování odborné a administrativní podpory by měl být zřízen Úřad, který by byl subjektem Společenství s právní subjektivitou a vykonával by úkoly, které mu ukládá toto nařízení. Za účelem poskytování účinné podpory BEREC by měl tento Úřad disponovat právní, správní a finanční autonomií. Úřad by měl mít řídicí výbor a správního ředitele.
- (12) Organizační struktura BEREC a Úřadu by neměla být rozsáhlá a měla by odpovídat úkolům, které mají tyto subjekty plnit.
- (13) Úřad by měl být subjektem Společenství ve smyslu článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽⁵⁾ (finanční nařízení). Na Úřad by se měla vztahovat interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení ⁽⁶⁾ (dále jen „interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006“), a zejména bod 47 uvedené dohody.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 200, 30.7.2002, s. 38.

⁽²⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 198, 27.7.2002, s. 49.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 202, 30.7.1997, s. 60.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

(14) Jelikož cílů navrhovaného opatření, totiž dalšího rozvoje jednotné regulační praxe prostřednictvím intenzivnější spolupráce a koordinace mezi vnitrostátními regulačními orgány a mezi těmito orgány a Komisí, nemůže být vzhledem k působnosti tohoto nařízení v celé EU uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ZŘÍZENÍ

Článek 1

Zřízení

1. Zřizuje se Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (dále jen „BEREC“), jehož povinnosti jsou stanoveny v tomto nařízení.

2. BEREC působí v oblasti působnosti směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) a směrnic 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/22/ES a 2002/58/ES (zvláštní směrnice) a nařízení (ES) č. 717/2007.

3. BEREC vykonává úkoly nezávisle, nestranně a transparentně. Při veškerých činnostech sleduje BEREC tytéž cíle, které byly stanoveny článkem 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) pro vnitrostátní regulační orgány. Zejména přispívá k rozvoji a lepšímu fungování vnitřního trhu sítí a služeb elektronických komunikací tím, že usiluje o jednotné uplatňování předpisového rámce EU pro elektronické komunikace.

4. BEREC vychází z odborných znalostí vnitrostátních regulačních orgánů a své úkoly plní ve spolupráci s těmito orgány a Komisí. BEREC podporuje spolupráci mezi vnitrostátními regulačními orgány, jakož i mezi těmito orgány a Komisí. BEREC dále poskytuje poradenství Komisi a na žádost také Evropskému parlamentu a Radě.

KAPITOLA II

ORGANIZACE SDRUŽENÍ BEREC

Článek 2

Úloha sdružení BEREC

BEREC:

- rozvívá a rozšiřuje mezi vnitrostátními regulačními orgány osvědčené regulační postupy, například společné přístupy, metodiky nebo pokyny pro provádění předpisového rámce;
- poskytuje vnitrostátním regulačním orgánům na žádost pomoc v regulačních otázkách;
- vydává stanoviska k návrhům rozhodnutí, doporučení nebo pokynů Komise podle tohoto nařízení, rámcové směrnice a zvláštních směrnic;
- na odůvodněnou žádost Komise nebo z vlastního podnětu vydává zprávy a poskytuje poradenství a vydává stanoviska určená Evropskému parlamentu a Radě na jejich odůvodněnou žádost nebo z vlastního podnětu v záležitostech souvisejících s elektronickými komunikacemi spadajícími do oblasti jeho působnosti;
- je na žádost nápomocen Evropskému parlamentu, Radě a Komisi i vnitrostátním regulačním orgánům, pokud jde o vztahy, diskuse a výměny se třetími osobami; je nápomocen Komisi a vnitrostátním regulačním orgánům při šíření osvědčených regulačních postupů mezi třetími osobami.

Článek 3

Úkoly sdružení BEREC

- Úkolem sdružení BEREC je:
  - vydávat stanoviska k návrhům opatření vnitrostátních regulačních orgánů týkajících se vymezení trhu, určení podniků s významnou tržní silou a ukládání nápravných opatření v souladu s články 7 a 7a směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice); podílet se na činnosti vnitrostátních regulačních orgánů v souladu s články 7 a 7a směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) a spolupracovat s nimi;
  - vydávat stanoviska k návrhům doporučení nebo pokynů týkajícím se formy, obsahu a úrovně podrobností uváděných v oznámeních v souladu s článkem 7b směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice);
  - být konzultován ohledně návrhů doporučení o relevantních trzích produktů a služeb v souladu s článkem 15 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice);

- d) vydávat stanoviska k návrhům rozhodnutí o vymezení nadnárodních trhů v souladu s článkem 15 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice);
- e) na žádost poskytovat vnitrostátním regulačním orgánům pomoc v souvislosti s analýzou relevantního trhu v souladu s článkem 16 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice);
- f) vydávat stanoviska k návrhům rozhodnutí a doporučení o harmonizaci v souladu s článkem 19 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice);
- g) být konzultován ohledně přeshraničních sporů a vydávat k nim stanoviska v souladu s článkem 21 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice);
- h) vydávat stanoviska k návrhům rozhodnutí, kterými se vnitrostátní regulační orgán zmocňuje k přijetí výjimečných opatření nebo kterými se mu v jejich přijetí brání, v souladu s článkem 8 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice);
- i) být konzultován ohledně návrhů opatření týkajících se účinného uplatňování evropského čísla tísňového volání „112“ v souladu s článkem 26 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě);
- j) být konzultován ohledně návrhů opatření týkajících se účinného uplatňování evropské řady čísel tísňového volání „116“, zejména čísla tísňového volání v případě pohřešovaných dětí „116000“, v souladu s článkem 27a směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě);
- k) napomáhat Komisi při aktualizaci přílohy II směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) v souladu s článkem 9 uvedené směrnice;
- l) na žádost spolupracovat s vnitrostátními regulačními orgány v otázkách týkajících se podvodů či zneužití číslovacích zdrojů ve Společenství, zejména u přeshraničních služeb;
- m) vydávat stanoviska s cílem zaručit vypracování společných pravidel a požadavků pro poskytovatele přeshraničních služeb;
- n) sledovat odvětví elektronických komunikací a vydávat o něm zprávy, jakož i zveřejňovat výroční zprávy o vývoji tohoto odvětví.

2. Na základě odůvodněné žádosti Komise může BEREC jednomyslně rozhodnout, že bude vykonávat i další konkrétní úkoly, které jsou nezbytné pro to, aby plnilo svou úlohu v rámci oblasti působnosti vymezené v čl. 1 odst. 2.

3. Vnitrostátní regulační orgány a Komise v co nejvyšší míře zohlední veškeré stanoviska, doporučení, pokyny, rady nebo osvědčené regulační postupy vydané či přijaté sdružením BEREC. Před vydáním stanoviska pro Komisi může BEREC případně konzultovat s příslušnými vnitrostátními orgány na ochranu hospodářské soutěže.

Článek 4

Složení a organizace sdružení BEREC

1. BEREC tvoří Rada regulačních orgánů.
2. Rada regulačních orgánů se skládá z členů, z nichž každý zastupuje jeden členský stát, a kteří jsou vedoucími nebo výše postavenými jmenovanými zástupci vnitrostátních regulačních orgánů zřízených v jednotlivých členských státech, které jsou primárně příslušné pro dohled nad běžným fungováním trhů v oblasti sítí a služeb elektronických komunikací.

Při plnění úkolů, které jsou mu tímto nařízením svěřeny, jedná BEREC nezávisle.

Členové Rady regulačních orgánů nevyžadují ani nepřijímají pokyny od žádné vlády, Komise ani jiného veřejného nebo soukromého subjektu.

Vnitrostátní regulační orgány jmenují jednoho náhradního člena za každý členský stát.

Komise se účastní zasedání sdružení BEREC jako pozorovatel a je zastoupena na příslušné úrovni.

3. Vnitrostátní regulační orgány států Evropského hospodářského prostoru (EHP) a zemí, které jsou kandidáty na přistoupení k Evropské unii, mají status pozorovatele a jsou zastoupeny na příslušné úrovni. BEREC může pozvat další odborníky a pozorovatele, aby se účastnili jeho zasedání.

4. Rada regulačních orgánů jmenuje svého předsedu a místopředsedu či místopředsedy ze svých členů v souladu s jednacím řádem sdružení BEREC. Místopředseda či místopředsedové automaticky vykonávají povinnosti předsedy, pokud je tento nemůže plnit. Funkční období předsedy a místopředsedy či místopředsedů je jeden rok.

5. Aniž je dotčena úloha Rady regulačních orgánů ve vztahu k úkolům předsedy, předseda nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádné vlády, vnitrostátního regulačního orgánu, Komise ani jiného veřejného nebo soukromého subjektu.

6. Plenární zasedání Rady regulačních orgánů svolává předseda a jako řádná zasedání se konají alespoň čtyřikrát ročně. Mimořádná zasedání se svolávají rovněž z podnětu předsedy, na žádost Komise nebo na žádost alespoň třetiny členů Rady regulačních orgánů. Pořad jednání stanoví předseda a zveřejní jej.

7. Práce sdružení BEREC může být organizována v odborných pracovních skupinách.

8. Komise je zvána na všechna plenární zasedání Rady regulačních orgánů.

9. Nestanoví-li toto nařízení, rámcová směrnice nebo zvláštní směrnice jinak, usnáší se Rada regulačních orgánů dvouřetěnovou většinou svých členů. Každý člen nebo náhradní člen má jeden hlas. Příslušná rozhodnutí Rady regulačních orgánů se zveřejňují a uvede se v nich, jestli měl některý vnitrostátní regulační orgán výhrady, požádá-li o to tento orgán.

10. Rada regulačních orgánů přijímá a zveřejňuje jednací řád BEREC. Jednací řád podrobně stanoví postup při hlasování, včetně podmínek, za kterých smí jeden člen jednat jménem jiného člena, pravidla pro usnášení schopnost a lhůty pro oznamování konání zasedání. Tento jednací řád také zajistí, aby členové Rady regulačních orgánů vždy dostávali úplný pořad jednání a předlohy návrhů v předstihu před každým zasedáním, a měli tak možnost navrhnout změny před hlasováním. Jednací řád rovněž může mimo jiné stanovit postupy pro hlasování v naléhavých případech.

11. Administrativní a odbornou pomoc poskytuje BEREC Úřad uvedený v článku 6.

Článek 5

Úkoly Rady regulačních orgánů

1. Rada regulačních orgánů plní úkoly sdružení BEREC stanovené v článku 3 a přijímá veškerá rozhodnutí vztahující se k výkonu jeho činností.

2. Rada regulačních orgánů schvaluje dobrovolný finanční příspěvek členských států či vnitrostátních regulačních orgánů před jeho vyplacením, v souladu s čl. 11 odst. 1 písm. b)

a) jednomyslně, pokud se všechny členské státy či vnitrostátní regulační orgány rozhodly poskytnout příspěvek;

b) prostou většinou, pokud se několik členských států či vnitrostátních regulačních orgánů jednomyslně rozhodlo poskytnout příspěvek.

3. Rada regulačních orgánů přijme jménem sdružení BEREC v souladu s článkem 22 zvláštní opatření týkající se práva na přístup k dokumentům sdružení BEREC.

4. Rada regulačních orgánů přijme po konzultaci se zainteresovanými subjekty a v souladu s článkem 17 roční pracovní program BEREC, a to před koncem roku předcházejícího roku, na který se tento program vztahuje. Neprodleně po jeho přijetí předá Rada regulačních orgánů tento roční pracovní program Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

5. Rada regulačních orgánů přijme výroční zprávu o činnosti BEREC a každý rok ji do 15. června předá Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Účetnímu dvoru. Evropský parlament může po představení Rady regulačních orgánů požadovat, aby ho informoval o významných záležitostech vztahujících se k činnostem BEREC.

Článek 6

Úřad

1. Tímto se zřizuje Úřad jako subjekt Společenství ve smyslu článku 185 finančního nařízení, který má právní subjektivitu. Na Úřad se použije bod 47 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006.

2. Na základě pokynů Rady regulačních orgánů plní Úřad zejména tyto úkoly:

— poskytuje administrativní a odbornou pomoc sdružení BEREC,

— shromažďuje údaje od vnitrostátních regulačních orgánů, provádí jejich výměnu a předává je podle úlohy a úkolů stanovených v čl. 2 písm. a) a v článku 3,

— v souladu s čl. 2 písm. a) šíří osvědčené regulační postupy mezi vnitrostátními regulačními orgány,

— pomáhá předsedovi při přípravě práce Rady regulačních orgánů,

— na žádost Rady regulačních orgánů vytváří odborné pracovní skupiny a poskytuje jim podporu za účelem zajištění jejich řádného fungování.

3. Úřad tvoří:

a) řídicí výbor,

b) správní ředitel.

4. Úřad má v každém z členských států nejširší způsobilost k právním úkonům, jakou vnitrostátní právo přiznává právníkům osobám. Zejména může Úřad nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a být účastníkem v soudním řízení.

5. Úřad řídí správní ředitel a má jen tolik zaměstnanců, kolik jich je nezbytně nutných pro plnění úkolů Úřadu. Počet zaměstnanců Úřadu navrhuje členové řídicího výboru a správní ředitel v souladu s článkem 11. Jakýkoli návrh na navýšení počtu zaměstnanců může být učiněn výhradně jednomyslným rozhodnutím řídicího výboru.

Článek 7

Řídicí výbor

1. Řídicí výbor tvoří členové, z nichž každý zastupuje jeden členský stát a kteří jsou vedoucími nebo výše postavenými jmenovanými zástupci nezávislých vnitrostátních regulačních orgánů zřízených v jednotlivých členských státech, které jsou primárně příslušné pro dohled nad běžným fungováním trhů v oblasti sítí a služeb elektronických komunikací.

Každý člen má jeden hlas.

Článek 9

Úkoly správního ředitele

Ustanovení článku 4 se použijí obdobně na řídicí výbor.

2. Řídicí výbor jmenuje správního ředitele. Určený správní ředitel se neúčastní přípravy takového rozhodnutí ani hlasování o něm.
3. Řídicí výbor dává pokyny správnímu řediteli při plnění jeho úkolů.
4. Řídicí výbor odpovídá za přijímání zaměstnanců.
5. Řídicí výbor pomáhá odborným pracovním skupinám při jejich práci.

Článek 8

Správní ředitel

1. Správní ředitel je odpovědný řídicímu výboru. Při výkonu své funkce správní ředitel nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádného členského státu, vnitrostátního regulačního orgánu, Komise ani žádné třetí strany.
2. Správního ředitele jmenuje řídicí výbor prostřednictvím otevřeného výběrového řízení na základě zásluh, schopností a zkušeností v oblasti sítí a služeb elektronických komunikací. Před jmenováním se ke vhodnosti kandidáta vybraného řídicím výborem může v nezávazném stanovisku vyjádřit Evropský parlament. Za tím účelem bude kandidát vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem Evropského parlamentu a zodpověděl otázky jeho členů.
3. Funkční období správního ředitele je tříleté.
4. Řídicí výbor může funkční období správního ředitele jednou prodloužit nanejvýše o další tři roky, a to na základě hodnotící zprávy, kterou připraví předseda, a pouze v případech odůvodněných úkoly a potřebami sdružení BEREC.

Řídicí výbor o případném záměru prodloužit funkční období správního ředitele informuje Evropský parlament.

Pokud není funkční období prodlouženo, setrvá správní ředitel ve své funkci do jmenování svého nástupce.

1. Správní ředitel je vedoucím Úřadu.
2. Správní ředitel napomáhá při přípravě pořadu jednání Rady regulačních orgánů, řídicího výboru a odborných pracovních skupin. Účastní se činnosti Rady regulačních orgánů a řídicího výboru, avšak bez hlasovacího práva.
3. Správní ředitel každý rok pomáhá řídicímu výboru při přípravě návrhu pracovního programu Úřadu na následující rok. Návrh pracovního programu na následující rok se řídicímu výboru předkládá do 30. června a řídicí výbor jej přijme do 30. září, aniž je dotčeno konečné rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (společně dále jen „rozpočtový orgán“) o výši dotace.
4. Správní ředitel pod vedením Rady regulačních orgánů odpovídá za dozor nad prováděním ročního pracovního programu Úřadu.
5. Pod dohledem řídicího výboru podniká správní ředitel nezbytné kroky, zejména přijímá vnitřní správní pokyny a zveřejňuje oznámení, aby zajistil fungování Úřadu v souladu s tímto nařízením.
6. Správní ředitel plní pod dohledem řídicího výboru rozpočet Úřadu na základě článku 13.
7. Správní ředitel každoročně pomáhá při přípravě návrhu výroční zprávy o činnosti sdružení BEREC uvedené v čl. 5 odst. 5.

Článek 10

Zaměstnanci

1. Na zaměstnance Úřadu, včetně správního ředitele, se vztahuje služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství stanovené nařízením (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾ a pravidla společně přijatá orgány Evropských společenství za účelem uplatňování tohoto služebního a pracovního řádu.
2. Řídicí výbor ve spolupráci s Komisí přijme nezbytná prováděcí opatření v souladu s ustanoveními článku 110 služebního řádu úředníků Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

3. Pravomoci, které orgánu oprávněnému ke jmenování svěřuje služební řád úředníků Evropských společenství a které orgánu oprávněnému uzavírat smlouvy svěřuje pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství, vykonává místopředseda řídicího výboru.

4. Řídicí výbor může přijmout opatření, která umožní dočasně služebně vyslat národní odborníky z členských států k Úřadu na dobu, která nepřekročí tři roky.

KAPITOLA III

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 11

Rozpočet Úřadu

1. Příjmy a zdroje Úřadu sestávají zejména z:
  - a) dotace Společenství zahrnuté pod příslušné okruhy souhrnného rozpočtu Evropské unie (oddíl Komise), jak bylo rozhodnuto rozpočtovým orgánem v souladu s bodem 47 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006;
  - b) dobrovolných finančních příspěvků členských států nebo jejich vnitrostátních regulačních orgánů v souladu s čl. 5 odst. 2. Tyto příspěvky se použijí pro financování specifických položek provozních výdajů ve smyslu dohody, která bude uzavřena mezi Úřadem a členskými státy nebo jejich vnitrostátními regulačními orgány v souladu s čl. 19 odst. 1 písm. b) nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾. Každý členský stát zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány disponovaly odpovídajícími finančními zdroji nezbytnými k zapojení se do činnosti Úřadu. Než bude vypracován předběžný návrh souhrnného rozpočtu Evropské unie, předá Úřad rozpočtovému orgánu relevantní, aktuální a podrobnou dokumentaci o účelově vázaných příjmech v souladu s tímto článkem.
2. Výdaje Úřadu zahrnují výdaje na zaměstnance, správu, infrastrukturu a provoz.
3. Příjmy a výdaje musí být vyrovnané.
4. Veškeré příjmy a výdaje jsou předmětem prognózy na každý rozpočtový rok, který se shoduje s kalendářním rokem, a jsou zaneseny do rozpočtu Úřadu.

5. Organizační a finanční struktura Úřadu bude pět let od data zřízení Úřadu předmětem přezkumu.

Článek 12

Sestavování rozpočtu

1. Každý rok do 15. února napomáhá správní ředitel řídicímu výboru při sestavování předběžného návrhu rozpočtu pokrývajících předpokládané výdaje na následující rozpočtový rok a seznamu prozatímních pracovních míst. Řídicí výbor každý rok na základě tohoto návrhu provede odhad příjmů a výdajů Úřadu pro následující rozpočtový rok. Tento odhad, který zahrnuje návrh plánu pracovních míst, předá řídicí výbor Komisi do 31. března.
2. Uvedený odhad předloží Komise spolu s předběžným návrhem souhrnného rozpočtu Evropské unie rozpočtovému orgánu.
3. Komise na základě odhadů zaneše do předběžného návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie prognózy, které považuje za nezbytné s ohledem na plán pracovních míst, a navrhne výši dotace.
4. Rozpočtový orgán přijme plán pracovních míst Úřadu.
5. Rozpočet Úřadu sestavuje řídicí výbor. Rozpočet se stává konečným po konečném schválení souhrnného rozpočtu Evropské unie. V případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.
6. Řídicí výbor neprodleně oznámí rozpočtovému orgánu svůj záměr realizovat jakýkoli projekt, který může mít významný finanční dopad na financování rozpočtu, zejména jedná-li se o projekty, které se vztahují k nemovitostem, například nájem nebo koupě budov. Uvědomí o tom Komisi. Pokud má jedna ze složek rozpočtového orgánu v úmyslu zaujmout stanovisko, sdělí to řídicímu výboru ve lhůtě dvou týdnů po obdržení informace o stavebním projektu úřadu. V případě neobdržení odpovědi může řídicí výbor zahájit plánovanou akci.

Článek 13

Plnění a kontrola rozpočtu

1. Správní ředitel je schvalující osobou a plní rozpočet Úřadu pod dohledem řídicího výboru.
2. Řídicí výbor vypracuje pro Úřad výroční zprávu o činnosti včetně prohlášení o věrohodnosti. Tyto dokumenty se zveřejňují.

(¹) Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72.

3. Do 1. března po ukončení každého rozpočtového roku předloží účetní Úřadu účetnímu Komise a Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku společně se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok. Do 31. března následujícího roku zašle účetní Úřadu zprávu o rozpočtovém a finančním řízení rovněž Evropskému parlamentu a Radě. Účetní Komise poté provede konsolidaci předběžné účetní závěrky orgánů a decentralizovaných subjektů podle článku 128 nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002.

4. Do 31. března po ukončení každého rozpočtového roku předá účetní Komise Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku Úřadu společně se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok. Zpráva o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok se rovněž předává Evropskému parlamentu a Radě.

5. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k předběžné účetní závěrce Úřadu v souladu s článkem 129 nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002 vypracuje správní ředitel na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku Úřadu a předloží ji řídicímu výboru k vydání stanoviska.

6. Řídicí výbor vydá stanovisko ke konečné finanční závěrce Úřadu.

7. Správní ředitel předá tuto konečnou účetní závěrku společně se stanoviskem řídicího výboru do 1. července po ukončení rozpočtového roku Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.

8. Konečná účetní závěrka se zveřejní.

9. Řídicí výbor odpoví Účetnímu dvoru na jeho vyjádření do 15. října. Řídicí výbor zároveň zašle tuto odpověď Evropskému parlamentu a Komisi.

10. V souladu s čl. 146 odst. 3 nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002 předkládá řídicí výbor Evropskému parlamentu na jeho žádost jakékoli informace potřebné pro řádný průběh udělení absolutoria za daný rozpočtový rok.

11. Evropský parlament na základě doporučení Rady přijatého kvalifikovanou většinou do 15. května roku N+2 udělí řídicímu výboru absolutorium za plnění rozpočtu pro rozpočtový rok N.

Článek 14

Systemy vnitřní kontroly

Za audit Úřadu odpovídá interní auditor Komise.

Článek 15

Finanční pravidla

Na Úřad se použije nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002. Další finanční pravidla použitelná na Úřad vypracuje řídicí výbor po konzultaci s Komisí. Tato pravidla se mohou odchylovat od nařízení (ES, Euratom) č. 2343/2002, pokud to vyžadují zvláštní potřeby fungování Úřadu a pouze s předchozím souhlasem Komise.

Článek 16

Opatření proti podvodům

1. Za účelem boje proti podvodům, korupci a jinému protiprávnímu jednání se bez jakéhokoli omezení použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽¹⁾.

2. Úřad přistoupí k interinstitucionální dohodě dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o interním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽²⁾ a neprodleně přijme příslušná ustanovení vztahující se na všechny pracovníky Úřadu.

3. Rozhodnutí o financování a dohody a prováděcí opatření z nich plynoucí výslovně stanoví, že Účetní dvůr a úřad OLAF mohou v případě potřeby provádět kontroly na místě u příjemců finančních prostředků vyplácených Úřadem i u zaměstnanců odpovědných za jejich přidělování.

KAPITOLA IV

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Konzultace

Tam, kde je to vhodné, BEREC před vydáním či přijetím stanoviska, osvědčeného regulačního postupu nebo zprávy konzultuje zainteresované subjekty a umožní jim v přiměřené lhůtě vznést připomínky. Aniž je dotčen článek 20, zveřejní BEREC výsledky konzultace.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

Článek 18

Transparentnost a odpovědnost

BEREC a Úřad vykonávají svou činnost s vysokou mírou transparentnosti. BEREC a Úřad zajistí, aby byly veřejnosti a všem zainteresovaným subjektům poskytovány objektivní, spolehlivé a snadno přístupné informace, zejména pokud jde o výsledky jejich práce.

Článek 19

Poskytování informací sdružení BEREC a Úřadu

Komise a vnitrostátní regulační orgány poskytují informace vyžádané sdružením BEREC a Úřadem za účelem umožnění plnění úkolů sdružení BEREC a Úřadu. Informace jsou spravovány v souladu s pravidly uvedenými v článku 5 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

Článek 20

Důvěrnost údajů

S výhradou článku 22, ani BEREC, ani Úřad nezveřejňují ani nesdělují třetím osobám informace, které zpracovávají nebo které obdržely a ohledně kterých bylo vyžádáno důvěrné zacházení.

Členové Rady regulačních orgánů a řídicího výboru, správní ředitel, externí odborníci, včetně odborníků z pracovních skupin, a zaměstnanci Úřadu jsou povinni i po skončení svých funkcí zachovávat důvěrnost podle článku 287 Smlouvy.

BEREC a Úřad ve svých jednacích rádech stanoví praktická opatření pro uplatňování pravidel důvěrnosti uvedených v odstavcích 1 a 2.

Článek 21

Prohlášení o zájmech

Členové Rady regulačních orgánů a řídicího výboru, správní ředitel, a zaměstnanci Úřadu učiní každý rok prohlášení o záležitostech a prohlášení o zájmech, v němž uvedou všechny přímé či nepřímé zájmy, které by mohly ovlivňovat jejich nezávislost. Tato prohlášení se činí písemně. Prohlášení o zájmech členů Rady regulačních orgánů, řídicího výboru a správního ředitele se zveřejní.

Článek 22

Přístup k dokumentům

1. Na dokumenty, které má BEREC a Úřad k dispozici, se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽¹⁾.

2. Do šesti měsíců ode dne skutečného zahájení činnosti sdružení BEREC, respektive Úřadu, přijmou Rada regulačních orgánů a řídicí výbor praktická opatření pro uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001.

3. Rozhodnutí přijímaná podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 mohou být předmětem stížnosti veřejnému ochránci práv nebo řízení před Soudním dvorem Evropských společenství v souladu s podmínkami stanovenými v člancích 195 a 230 Smlouvy.

Článek 23

Výsady a imunity

Na Úřad a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství.

Článek 24

Odpovědnost Úřadu

1. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Úřad v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států jím způsobené škody nebo škody způsobené jeho zaměstnanci při výkonu jejich funkce. Soudní dvůr Evropských společenství má pravomoc rozhodovat jakýkoli spor o náhradě těchto škod.

2. Osobní finanční a disciplinární odpovědnost zaměstnanců Úřadu vůči Úřadu se řídí příslušnými předpisy, které se vztahují na zaměstnance Úřadu.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 25

Hodnocení a revize

Do tří let od skutečného zahájení činnosti sdružení BEREC, respektive Úřadu, zveřejní Komise hodnotící zprávu o zkušenostech získaných na základě fungování sdružení BEREC a Úřadu. Tato hodnotící zpráva zahrnuje výsledky dosažené sdružením BEREC a Úřadem a jejich pracovní metody ve vztahu k jejich cílům,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

mandátům a úkolům definovaným v tomto nařízení a v jejich ročních pracovních programech. V hodnotící zprávě se zohlední názory zúčastněných subjektů jak na úrovni Společenství, tak na vnitrostátní úrovni a tato zpráva se předá Evropskému parlamentu a Radě. Evropský parlament vydá k hodnotící zprávě stanovisko.

Článek 26

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 25. listopadu 2009.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předsedkyně
Å. TORSTENSSON

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/136/ES

ze dne 25. listopadu 2009,

kteřou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkající se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,s ohledem na stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ⁽³⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽⁴⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Fungování pěti směrnic, jež tvoří platný předpisový rámec pro sítě a služby elektronických komunikací (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) ⁽⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) ⁽⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o

společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) ⁽⁷⁾, směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) ⁽⁸⁾ a směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ⁽⁹⁾ (společně dále jen „rámcová směrnice a zvláštní směrnice“), je Komisí pravidelně přezkoumáváno, zejména za účelem zjištění, zda je třeba směrnice změnit s ohledem na vývoj technologií a trhu.

(2) V tomto ohledu Komise předložila svá zjištění ve sdělení Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 29. června 2006 o přezkumu předpisového rámce EU pro sítě a služby elektronických komunikací.

(3) Reforma předpisového rámce EU pro sítě a služby elektronických komunikací, včetně posílení ustanovení ve prospěch koncových uživatelů se zdravotním postižením, představuje hlavní krok k současnému dosažení jednotného evropského informačního prostoru a široce přístupné informační společnosti. Tyto cíle jsou zahrnuty do strategického rámce pro rozvoj informační společnosti, popsaného ve sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 1. června 2005 nazvaném „i2010 – Evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost“.

(4) Základní požadavek na univerzální službu spočívá v tom, aby uživatelům na požádání zaručovala připojení k veřejné telefonní síti v pevném místě a za dostupnou cenu. Požaduje se zprostředkování místních, vnitrostátních a mezinárodních telefonních hovorů, faximilní přenos a přenos dat, jejichž poskytování může být členskými státy omezeno na

⁽¹⁾ Úř. věst. C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ Úř. věst. C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ Úř. věst. C 181, 18.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 24. září 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 16. února 2009 (Úř. věst. C 103 E, 5.5.2009, s. 40), postoj Evropského parlamentu ze dne 6. května 2009 a rozhodnutí Rady ze dne 26. října 2009.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

hlavní sídlo nebo bydliště koncového uživatele. Neměla by existovat žádná omezení týkající se technických prostředků, čímž by se umožnilo využití drátových nebo bezdrátových technologií, jimiž se tyto služby zajišťují, ani žádná další omezení týkající se části povinností nebo všech povinností univerzální služby ukládaných operátorovi.

- (5) Datové přípojky k veřejné komunikační síti v pevném místě by měly umožňovat hlasovou a datovou komunikaci při rychlostech dostatečných pro přístup k on-line službám, jako jsou služby poskytované prostřednictvím veřejného internetu. Rychlost přístupu k internetu, kterou má daný uživatel, závisí na řadě faktorů, mimo jiné na poskytovateli (poskytovatelích) internetového připojení i na dané aplikaci, pro kterou se přípojka využívá. Rychlost přenosu dat, kterou přípojka k veřejné komunikační síti umožňuje, závisí na vlastnostech koncového zařízení účastníka, ale také na přípojce. Z tohoto důvodu není vhodné nařizovat konkrétní rychlosti přenosu dat nebo bitů na úrovni Společenství. Musí být vytvořen určitý prostor pro to, aby členské státy mohly případně přijmout opatření, kterými zajistí, aby datové přípojky umožňovaly uspokojivou rychlost přenosu dat, která bude dostatečná pro funkční přístup k internetu, jak ho definují členské státy, přičemž je třeba řádně zohlednit specifika vnitrostátních trhů, například převažující šířku pásma využívanou většinou účastníků v daném členském státě nebo technologickou proveditelnost, za předpokladu, že tato opatření se snaží rovněž minimalizovat narušení trhu. Pokud při řádném zohlednění nákladů a příjmů, jakož i nehmotných výhod plynoucích z poskytování daných služeb, povedou tato opatření k neúměrně velkému zatížení příslušného podniku, lze toto zatížení započítat do výpočtu čistých nákladů spojených s povinnostmi univerzální služby. Lze rovněž uplatnit alternativní financování základní sítě infrastruktury, které by spočívalo ve financování z prostředků Společenství nebo ve vnitrostátních opatřeních v souladu s právními předpisy Společenství.
- (6) Tím není dotčena potřeba, aby Komise učinila přezkum povinnosti univerzální služby, který se může týkat rovněž financování těchto povinností, v souladu s článkem 15 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) a aby případně předložila návrhy na reformu v zájmu splnění cílů veřejného zájmu.
- (7) Z důvodu srozumitelnosti a jednoduchosti se tato směrnice zabývá pouze změnou směrnic 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) a 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích).
- (8) Aniž by tím byla dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových

zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody ⁽¹⁾, a zvláště požadavky související se zdravotně postiženými uživateli stanovené v čl. 3 odst. 3 písm. f) uvedené směrnice, určité aspekty koncových zařízení, včetně zařízení v prostorách spotřebitelů, která jsou určena pro zdravotně postižené koncové uživatele, ať už jejich zvláštní potřeby souvisejí s postižením nebo stářím, by měly být zahrnuty do oblasti působnosti směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) s cílem usnadnit přístup k sítím a využívání služeb. V současné době k těmto zařízením patří koncová zařízení určená výhradně k příjmu rádiového a televizního vysílání a zvláštní koncová zařízení pro koncové uživatele s poruchou sluchu.

- (9) Členské státy by měly zavést opatření, kterými podpoří vznik trhu pro široce dostupné produkty a služby upravené pro zdravotně postižené koncové uživatele. Toho lze dosáhnout mimo jiné odkazem na evropské normy, zavedením požadavku přístupnosti elektronických technologií (eAccessibility) při zadávání veřejných zakázek a výzvách k předkládání nabídek v souvislosti s poskytováním služeb a prováděním právních předpisů na ochranu práv zdravotně postižených osob.
- (10) Pokud se podnik, který je určen k poskytování univerzální služby podle článku 4 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě), rozhodne celý svůj majetek tvořící místní přístupovou síť na území daného členského státu nebo jeho podstatnou část (z hlediska jeho povinností spojené s univerzální službou) odprodat samostatné právnické osobě náležející jinému vlastníkovu, měl by vnitrostátní regulační orgán posoudit dopad této transakce, aby zajistil nepřetržité plnění povinností univerzální služby na celém území daného státu nebo v jeho částech. Za tímto účelem by vnitrostátní regulační orgán, jenž podniku uložil povinnosti univerzální služby, měl být podnikem o tomto převodu informován předem. Posouzení vnitrostátního regulačního orgánu by nemělo ovlivnit provedení transakce.
- (11) Na základě technického rozvoje se výrazně snížilo množství veřejných telefonních automatů. Má-li se zajistit neutralita z hlediska použitých technologií a trvalý přístup veřejnosti k hlasové telefonii, měly by mít vnitrostátní regulační orgány možnost uložit podnikům povinnosti s cílem zajistit, aby byly k dispozici nejen veřejné telefonní automaty, které budou odpovídat přiměřeným potřebám koncových uživatelů, ale aby za tímž účelem existovala i alternativní místa přístupu k veřejným službám hlasové telekomunikace.
- (12) Zdravotně postižení koncoví uživatelé by měli mít zajištěn takový přístup ke službám, jaký odpovídá míře přístupu ostatních koncových uživatelů. Přístup zdravotně postižených koncových uživatelů by proto měl funkčně odpovídat přístupu ostatních koncových uživatelů, což znamená, že zdravotně postižení koncoví uživatelé by měli být schopni využívat těchto služeb do stejné míry, ale jinými prostředky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 91, 7.4.1999, s. 10.

- (13) Definice je třeba upravit tak, aby odpovídaly zásadě technologické neutrality a udržovaly krok s technologickým vývojem. Zejména by měly být odděleny podmínky pro poskytování služby od skutečných prvků definice veřejně dostupné telefonní služby, tj. služby elektronických komunikací zpřístupněné veřejnosti pro přímé nebo zprostředkované uskutečňování a přijímání vnitrostátních anebo vnitrostátních a mezinárodních volání prostřednictvím jednoho nebo více čísel národního nebo mezinárodního číslovacího plánu bez ohledu na to, zda tato služba využívá technologii komutace okruhů nebo komutace paketů. Tato služba je svou podstatou obousměrná a oběma stranám umožňuje vzájemnou komunikaci. Služba, která některou z těchto podmínek nespĺňuje, jako je například funkce automatického přesměrování na internetových stránkách pro poskytování služeb zákazníkům, není veřejně dostupnou telefonní službou. Veřejně dostupné telefonní služby zahrnují rovněž zvláštní prostředky komunikace určené zdravotně postiženým koncovým uživatelům za použití služeb přenosu textu či úplné konverzace.
- (14) Je třeba upřesnit, zda by se nepřímé poskytování služeb mohlo vztahovat i na situace, kdy k uskutečňování volání dochází prostřednictvím volby nebo předvolby operátora nebo kdy poskytovatel služby dále prodává veřejně dostupné telefonní služby poskytované jiným podnikem nebo je prodává pod jinou značkou.
- (15) V důsledku vývoje technologií a trhu se sítě stále více přesunují k technologii „internetového protokolu“ (IP) a spotřebitelé si stále více mohou vybírat z řady konkurenčních poskytovatelů hlasových služeb. Členské státy by proto měly být schopny oddělit povinnosti univerzální služby týkající se poskytování připojení k veřejné komunikační síti v pevném místě od poskytování veřejně dostupné telefonní služby. Toto oddělení by nemělo ovlivnit rozsah povinností univerzální služby definovaných a přezkoumávaných na úrovni Společenství.
- (16) V souladu se zásadou subsidiarity je na členských státech, aby podle objektivních kritérií rozhodly, které podniky budou určeny k poskytování univerzální služby, přičemž se případně zohlední způsobilost a ochota podniků převzít všechny povinnosti univerzální služby nebo jen jejich část. To však nevyklučuje možnost, aby členské státy v rámci postupu určování stanovily z důvodu účinnosti zvláštní podmínky, zahrnující mimo jiné sdružování zeměpisných oblastí či komponentů nebo stanovení minimálních lhůt pro určení.
- (17) Vnitrostátní regulační orgány by měly být schopny sledovat vývoj a úroveň cen na trzích pro koncové uživatele u služeb, které spadají do povinností univerzální služby, i v případě, že členský stát doposud neurčil podnik, jenž má univerzální službu poskytovat. V takovém případě by sledování mělo být prováděno způsobem, který nepředstavuje přílišnou administrativní zátěž ani pro vnitrostátní regulační orgány, ani pro podniky poskytující tuto službu.
- (18) Nadbytečné povinnosti, jejichž účelem bylo usnadnit přechod z předpisového rámce z roku 1998 na předpisový rámec z roku 2002, je třeba zrušit společně s jinými ustanoveními, jež se kryjí s ustanoveními směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) a jež tato ustanovení zdvojují.
- (19) Požadavek poskytovat minimální soubor pronajatých okruhů koncovým uživatelům, který byl potřebný pro zajištění souvislého uplatňování ustanovení předpisového rámce z roku 1998 v oblasti pronajatých okruhů, v níž v době, kdy předpisový rámec z roku 2002 vstoupil v platnost, nebyla ještě dostatečně účinná hospodářská soutěž, již není potřebný a měl by být zrušen.
- (20) Další ukládání povinností v oblasti volby a předvolby operátora přímo právními předpisy Společenství by mohlo brzdit technologický pokrok. Tato nápravná opatření by měla být spíše ukládána vnitrostátními regulačními orgány na základě analýzy trhu v souladu s postupem uvedeným ve směrnici 2002/21/ES (rámcová směrnice) a na základě povinností uvedených v článku 12 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice).
- (21) Ustanovení o smluvních podmínkách by měla platit nejen pro spotřebitele, ale i pro jiné koncové uživatele, především pro mikropodniky a malé a střední podniky, které mohou dávat přednost smlouvám přizpůsobeným potřebám spotřebitele. Aby nebylo nutné zatěžovat poskytovatele zbytečnými administrativními povinnostmi a obtížně vymezovat definici malých a středních podniků, neměla by ustanovení o smluvních podmínkách platit pro tyto ostatní koncové uživatele automaticky, nýbrž pouze na jejich žádost. Členské státy by měly přijmout vhodná opatření ke zvýšení informovanosti malých a středních podniků o této možnosti.
- (22) V důsledku technologického pokroku mohou být v budoucnu použity jiné typy identifikátorů kromě obvyklých forem identifikace číslování.
- (23) Poskytovatelé služeb elektronických komunikací umožňujících volání by měli zajistit, aby jejich zákazníci byli náležitě informováni o tom, zda je poskytován přístup k službám tísňového volání, a o jakýchkoli omezeních služby (jako např. omezení při poskytování informací o tom, kde se volající nachází, či směrování tísňových volání). Tito poskytovatelé by svým zákazníkům rovněž měli v první smlouvě a při jakýchkoli změnách v poskytování přístupu poskytnout srozumitelné a transparentní informace, například v informacích o vyúčtování. Tyto informace by

- měly zahrnovat údaje o jakýchkoli omezeních týkajících se územního pokrytí, vyplývající z plánovaných technických parametrů provozu služby a dostupné infrastruktury. Pokud služba není poskytována prostřednictvím komutované telefonní sítě, měly by být sdělovány rovněž údaje o míře spolehlivosti přístupu a spolehlivosti informací o tom, kde se volající nachází, v porovnání se službou, která je poskytována prostřednictvím komutované telefonní sítě, s ohledem na současné technické normy a normy kvality a na parametry kvality služby stanovené podle směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě).
- (24) Pokud jde o koncová zařízení, ve smlouvě se zákazníkem by měly být uvedeny informace o veškerých omezeních, která poskytovatel klade na užívání koncových zařízení zákazníkem, jako je zablokování SIM karty u mobilních přístrojů, pokud taková omezení nejsou vnitrostátními právními předpisy zakázána, a o veškerých poplatcích při ukončení smlouvy před nebo po uplynutí sjednané doby platnosti, včetně nákladů v případě, že si zákazník přeje zařízení ponechat.
- (25) Aniž by se poskytovatel ukládala povinnost přijímat opatření nad rámec toho, co vyžadují právní předpisy Společenství, ve smlouvě se zákazníkem by mělo být rovněž uvedeno, zda a případně jaký typ opatření by poskytovatel učinil v případě narušení bezpečnosti nebo integrity nebo při zjištění hrozby nebo zranitelnosti.
- (26) Aby bylo možné řešit otázky veřejného zájmu v souvislosti s používáním komunikačních služeb a podporovat ochranu práv a svobod jiných osob, příslušné vnitrostátní orgány by měly mít možnost vypracovávat informace ve veřejném zájmu týkající se užívání takových služeb a s pomocí poskytovatelů zajišťovat jejich rozšiřování. Součástí těchto údajů by mohly být informace ve veřejném zájmu týkající se porušování autorských práv, jiných nedovolených způsobů použití a šíření škodlivého obsahu a informace o způsobech ochrany před ohrožením osobní bezpečnosti, k němuž může dojít například v důsledku zveřejnění osobních informací za určitých okolností, a před ohrožením soukromí a osobních údajů, a dostupnost uživatelsky přívětivého a konfigurovatelného softwaru nebo softwarových možností umožňujících ochranu dětí nebo zranitelných osob. Poskytování těchto informací lze koordinovat postupem spolupráce podle čl. 33 odst. 3 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě). Tyto informace ve veřejném zájmu by měly být aktualizovány, kdykoli to bude nutné, a měly by být podávány snadno srozumitelnou formou v tištěné a elektronické podobě, podle rozhodnutí jednotlivých členských států, a měly by být dostupné na internetových stránkách vnitrostátních orgánů. Vnitrostátní regulační orgány by měly být oprávněny uložit poskytovatelům povinnost šířit tyto standardizované informace mezi zákazníky způsobem, který vnitrostátní regulační orgány uznají za vhodný.
- Pokud to budou členské státy požadovat, tyto informace by měly být obsaženy rovněž ve smlouvách. Šíření těchto informací by však nemělo pro podniky představovat nadměrné zatížení. Členské státy by měly vyžadovat, aby se šíření těchto informací uskutečňovalo prostředky, které dané podniky využívají při komunikaci s účastníky v rámci běžného obchodního styku.
- (27) Právo účastníků zrušit smlouvu bez postihu se týká změn smluvních podmínek, které ukládají poskytovatelé sítí nebo služeb elektronických komunikací.
- (28) Aniž by byla dotčena potřeba zajistit integritu a bezpečnost sítí a služeb, měli by koncoví uživatelé sami rozhodovat o tom, jaký obsah chtějí zasílat a přijímat a jaké služby, aplikace, hardware a software si přejí k tomuto účelu používat. Konkurenceschopný trh poskytne uživatelům široký výběr obsahu, aplikací a služeb. Vnitrostátní regulační orgány by měly podporovat požadavek, aby uživatelé měli možnost přístupu k informacím a jejich sdílení a spouštět aplikace a služby podle své volby, jak se stanoví v článku 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice). S ohledem na rostoucí význam elektronických komunikací pro spotřebitele a podniky by uživatelé měli být v každém případě plně informováni o všech omezeních při používání služeb elektronických komunikací ze strany poskytovatele služby nebo sítě. Tyto informace by měly upřesnit buď typ dotčeného obsahu, aplikace nebo služby, nebo tyto konkrétní aplikace či služby, popřípadě obojí, podle rozhodnutí poskytovatele. Některé typy použité technologie a druhy omezení mohou vyžadovat souhlas uživatele podle směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích).
- (29) Směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) nepřikazuje ani nezakazuje podmínky, které stanoví poskytovatelé v souladu s vnitrostátním právem k omezení přístupu koncových uživatelů ke službám a aplikacím nebo možnosti jejich využívání, ale stanoví povinnost poskytnout informace o těchto podmínkách. Členské státy hodlající zavést opatření ohledně přístupu koncových uživatelů ke službám a aplikacím nebo možnosti jejich využívání musí respektovat základní práva občanů, včetně práv týkajících se soukromí a práva na řádný proces, a jakákoli taková opatření by měla plně zohledňovat politické cíle formulované na úrovni Společenství, jako je podpora rozvoje informační společnosti ve Společenství.
- (30) Směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) nepožaduje, aby poskytovatelé kontrolovali informace přenášené prostřednictvím jejich sítí ani aby zahajovali soudní řízení vůči svým zákazníkům z důvodu přenášených informací, a nečiní poskytovatele odpovědné za obsah těchto informací. Odpovědnost za případné sankce nebo trestní stíhání je věcí vnitrostátního práva za současného respektování základních práv a svobod, včetně práva na řádný proces.

- (31) Pokud v právních předpisech Společenství chybí příslušná pravidla, posuzuje se zákonnost nebo škodlivost obsahu, aplikací a služeb podle vnitrostátního hmotného a procesního práva. Rozhodovat v souladu s náležitým postupem o tom, zda obsah, aplikace nebo služby jsou zákonné či škodlivé, je úkolem členských států, a nikoli poskytovatelů sítí elektronických komunikací nebo služeb. Rámcovou směrnici a zvláštními směrnici není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) ⁽¹⁾, která mimo jiné obsahuje pravidlo „prostého přenosu“ vztahující se na poskytovatele zprostředkovatelských služeb, jejichž definice je v ní obsažena.
- (32) Klíčovým prvkem na konkurenčních trzích s několika poskytovateli nabízejícími služby je pro spotřebitele dostupnost transparentních, aktuálních a srovnatelných informací o nabídkách a službách. Koncoví uživatelé a spotřebitelé využívající služby elektronických komunikací by měli mít možnost snadného porovnání cen různých služeb nabízených na trhu na základě informací o cenách zveřejňovaných ve snadno dostupné formě. Aby bylo umožněno ceny snadno porovnávat, měly by mít vnitrostátní regulační orgány možnost požadovat od podniků zajišťujících síť nebo poskytujících služby elektronických komunikací větší transparentnost týkající se informací (včetně sazeb, spotřebitelských návyků a dalších vhodných údajů) a zajistit, aby třetí osoby měly právo bezplatně využívat veřejně dostupné informace zveřejňované těmito podniky. Zároveň by vnitrostátní regulační orgány měly mít možnost zajistit dostupnost cenových průvodců, zvláště pokud nejsou na trhu poskytovány zdarma či za přiměřenou cenu. Za využívání informací, které již byly zveřejněny, a patří tedy do veřejné sféry, by podniky neměly mít nárok na odměnu. Před zakoupením služby musí být koncoví uživatelé a spotřebitelé dále odpovídajícím způsobem informováni o ceně a druhu nabízené služby, zejména v případě, kdy se k číslu služby bezplatného volání účtují další poplatky. Vnitrostátní regulační orgány by měly mít možnost vyžadovat všeobecné poskytování těchto informací, přičemž u některých jimi určených kategorií služeb by tyto informace měly být poskytovány bezprostředně před spojením hovoru, není-li vnitrostátními právními předpisy stanoveno jinak. Při určování kategorií volání, u nichž musí být informace o ceně poskytovány ještě před spojením hovoru, by měly vnitrostátní regulační orgány náležitě zohlednit povahu služby, cenové podmínky platné pro tuto službu a to, zda je služba nabízena poskytovatelem, který současně není poskytovatelem služeb elektronických komunikací. Aniž je dotčena směrnice 2000/31/ES (směrnice o elektronickém obchodu), měly by podniky, pokud to členské státy vyžadují, účastníkům poskytovat rovněž informace ve veřejném zájmu vytvořené příslušnými vnitrostátními orgány, které se mimo jiné týkají nejběžnějšího porušování těchto práv a jejich právních důsledků.
- (33) Zákazníci by měli být informováni o svých právech v souvislosti s použitím jejich osobních údajů v seznamech účastníků, zejména o účelu nebo účelech těchto seznamů, a rovněž by měli být informováni o tom, že v souladu se směrnicí 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) mají bezplatný nárok na to nebyť ve veřejném účastnickém seznamu uvedeni. Zákazníci by rovněž měli být informováni o systémech, které umožňují vložit informace do databáze účastnických čísel, aniž by tyto informace byly dostupné uživatelům informačních služeb o účastnických číslech.
- (34) Konkurenční trh by měl zajistit, aby koncoví uživatelé mohli využívat služeb v kvalitě, jakou požadují. Je však možné, že v konkrétních případech bude třeba zajistit, aby veřejné komunikační sítě dosahovaly minimální úroveň kvality a nedocházelo ke zhoršování kvality služby, blokování přístupu a zpomalování provozu v sítích. Ve snaze splnit požadavky na kvalitu služeb mohou provozovatelé používat postupy, kterými se měří a řídí provoz v rámci síťového připojení, aby zabránili naplnění kapacity připojení či jejího překročení, což by vedlo k přetížení sítě a nízkému výkonu. Tyto postupy by měly být kontrolovány vnitrostátními regulačními orgány, které by měly postupovat v souladu s ustanoveními rámcové směrnice a zvláštních směrnic a měly by se zaměřit zejména na diskriminační jednání, s cílem zajistit, aby provozovatelé neomezovali hospodářskou soutěž. V případě potřeby mohou vnitrostátní regulační orgány rovněž stanovit minimální požadavky na kvalitu služeb, které musí splnit podniky provozující veřejné komunikační sítě k zajištění toho, aby byly služby a aplikace závislé na síti poskytovány s minimálními standardy kvality, podléhající přezkumu Komise. Vnitrostátní regulační orgány by měly být oprávněny podniknout kroky na řešení zhoršování kvality služeb včetně překážek či zpomalování provozu v síti na újmu spotřebitelům. Avšak vzhledem k tomu, že nejednotnost nápravných opatření do značné míry brání fungování vnitřního trhu, měla by Komise posuzovat veškeré požadavky, které hodlají vnitrostátní regulační orgány stanovit, s ohledem na možný regulační zásah v celém Společenství a v případě potřeby vydat připomínky nebo doporučení v zájmu jednotného uplatňování nápravných opatření.
- (35) V budoucích IP sítích, v nichž může být poskytování služby odděleno od zajišťování sítě, by členské státy měly stanovit nejvhodnější opatření pro zajištění přístupu k veřejně dostupným telefonním službám poskytovaným pomocí veřejných komunikačních sítí a nepřerušného přístupu k službám tísňového volání v případě katastrofického selhání sítě nebo v případech zásahu vyšší moci a zohlednit přítomnost priority různých druhů účastníků a technická omezení.

(1) Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (36) K zajištění toho, aby zdravotně postižení koncoví uživatelé mohli podobně jako většina ostatních koncových uživatelů využívat výhod konkurence a možnosti výběru poskytovatelů služeb, měly by příslušné vnitrostátní orgány ve vhodných případech a s ohledem na vnitrostátní podmínky stanovit požadavky na ochranu spotřebitelů, které musí podniky poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací splnit. Může se mimo jiné jednat o požadavky ukládající podnikům, aby zdravotně postižení uživatelé mohli jejich služby využívat za rovnocenných podmínek, včetně cen a sazeb, jaké jsou nabízeny ostatním koncovým uživatelům, bez ohledu na jejich případné dodatečné náklady. Další požadavky se mohou týkat velkoobchodních ujednání mezi podniky.
- (37) Operátorské služby zahrnují širokou škálu služeb pro koncové uživatele. Poskytování těchto služeb by mělo být ponecháno na obchodním jednání mezi poskytovateli veřejných komunikačních sítí a operátorských služeb, jako je tomu v případě všech ostatních služeb zákaznické podpory, a není je nutné nadále nařizovat. Příslušná povinnost by proto měla být zrušena.
- (38) Informační služby o účastnických číslech by měly být a často jsou poskytovány za konkurenčních tržních podmínek podle článku 5 směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických telekomunikací⁽¹⁾. Velkoobchodní opatření zajišťující zahrnutí údajů koncových uživatelů (pevných i mobilních sítí) do databází by měla být v souladu s opatřeními na ochranu osobních údajů, včetně článku 12 směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích). Mělo by být zavedeno nákladově orientované poskytování těchto údajů poskytovatelům služeb tak, aby členské státy mohly vytvořit centralizovaný mechanismus pro poskytování komplexních souhrnných informací poskytovatelům informačních služeb o účastnických číslech, a také by měl být poskytován přístup k síti za rozumných a transparentních podmínek, s cílem zajistit, aby koncoví uživatelé mohli plně využívat výhod hospodářské soutěže, s konečným cílem umožnit odstranění regulace maloobchodu z těchto služeb a poskytovat informační služby o účastnických číslech za přiměřených a transparentních podmínek.
- (39) Koncoví uživatelé by měli mít možnost uskutečňovat tísňová volání a mít přístup k službám tísňového volání v rámci každé telefonní služby, která umožňuje uskutečňovat hlasové volání prostřednictvím jednoho nebo více čísel národního číslovacího plánu. Členské státy, které kromě čísla 112 používají i jiná národní čísla tísňového volání, mohou pro přístup k těmto národním číslům tísňového volání uložit podnikům podobné povinnosti. Orgány zajišťující služby tísňového volání by měly být schopny vyřizovat a přijímat volání na číslo 112 alespoň tak rychle a efektivně jako volání na jiná národní čísla tísňového volání. Je důležité zvýšit informovanost o čísle 112, aby se zlepšila úroveň ochrany a bezpečnosti občanů cestujících po Evropské unii. Občané, kteří cestují do jiného členského státu, by proto měli být zejména prostřednictvím upozornění na mezinárodních autobusových nádražích, vlakových nádražích, v přístavech a na letištích a dále v telefonních seznamech, telefonních budkách a v informačních materiálech a vyúčtování pro účastníky informování o tom, že číslo 112 mohou používat jako jednotné číslo tísňového volání v celém Společenství. Ačkoli je poskytování těchto informací v první řadě povinností členských států, Komise by měla nadále podporovat a doplňovat iniciativy členských států na zvýšení informovanosti veřejnosti o čísle 112 a její míru pravidelně hodnotit. Pro zvýšení ochrany občanů by měla být posílena povinnost poskytovat informace o tom, kde se volající nachází. Především by podniky měly službám tísňového volání poskytovat informace o tom, kde se volající nachází, a to okamžitě po přepojení tohoto volání příslušné službě a bez ohledu na použitou technologii. Aby bylo možné reagovat na technický rozvoj, včetně možnosti poskytovat stále přesnější údaje o místě, kde se volající nachází, měla by mít Komise možnost přijmout technická prováděcí opatření s cílem zajistit tak účinný přístup ke službám čísla 112 ve Společenství ve prospěch občanů. Těmito opatřeními by neměla být dotčena organizace tísňových služeb členských států.
- (40) Členské státy by měly zajistit, aby podniky poskytující koncovým uživatelům službu elektronických komunikací pro uskutečňování vnitrostátních volání prostřednictvím jednoho nebo několika čísel v národním číslovacím plánu poskytovaly spolehlivý a přesný přístup ke službám tísňového volání, při zohlednění vnitrostátních specifikací a kritérií. Podniky nezávislé na sítích nemusí mít nutně kontrolu nad sítěmi a nemohly by zajistit, aby tísňová volání uskutečňovaná prostřednictvím jejich služby byla přepojována se stejnou spolehlivostí, neboť by vzhledem k tomu, že problémy související s infrastrukturou nejsou pod jejich kontrolou, nebyly schopny zaručit dostupnost služby. Pro podniky nezávislé na sítích nemusí být možnost poskytovat informace o tom, kde se volající nachází, vždy technicky proveditelná. Jakmile budou zavedeny mezinárodně uznávané normy zajišťující přesné a spolehlivé směrování a připojení na služby tísňového volání, podniky nezávislé na sítích by povinnosti související s přístupem k informacím o tom, kde se volající nachází, měly rovněž plnit v míře srovnatelné s povinnostmi ostatních podniků.
- (41) Členské státy by měly přijmout zvláštní opatření a zajistit, aby služby tísňového volání včetně volání na číslo 112 byly stejně dostupné i pro zdravotně postižené koncové uživatele, zejména pro uživatele neslyšící, s poruchou sluchu, s poruchou řeči a hluchoslepé. Tato opatření by měla zahrnovat poskytnutí zvláštních koncových zařízení uživatelům s poruchou sluchu, služby přenosu textu či jiné zvláštní vybavení.

(1) Úř. věst. L 249, 17.9.2002, s. 21.

- (42) Vytvoření mezinárodního kódu „3883“ (evropský telefonní číslovací prostor (ETNS)) v současné době brání nedostatečná informovanost, příliš byrokratických procesních požadavků a v důsledku toho nedostatečná poptávka. Za účelem podpory rozvoje ETNS by členské státy, jimž Mezinárodní telekomunikační unie přidělila mezinárodní kód „3883“ měly, po vzoru zavedení domény nejvyšší úrovně „eu“, přenést odpovědnost za jeho správu, přidělování čísel a propagaci na samostatný subjekt, který určí Komise na základě otevřeného, transparentního a nediskriminačního výběrového řízení. Tento subjekt by měl být rovněž pověřen úkolem vytvářet návrhy aplikací veřejných služeb využívajících ETNS pro společné evropské služby, jako je zřízení společného čísla pro podávání zpráv o odcizených mobilních koncových zařízeních.
- (43) Vzhledem ke zvláštním aspektům podávání zpráv o pohřešovaných dětech a k současně omezené dostupnosti této služby by členské státy měly nejen vyhradit toto číslo, ale také by měly vyvinout veškeré úsilí k zajištění toho, aby služba pro podávání zpráv o pohřešovaných dětech byla na jejich území bezodkladně skutečně dostupná pod číslem 116000. Za tímto účelem by měly členské státy v případě potřeby mimo jiné uspořádat výběrová řízení s cílem oslovit strany, které mají zájem na poskytování této služby.
- (44) Hlasová volání zůstávají nejstabilnější a nejspolehlivější formou přístupu ke službám tísňového volání. Jiné způsoby komunikace, jako jsou textové zprávy, mohou být méně spolehlivé a mohou být omezeny nedostatkem bezprostředního kontaktu. Pokud to však uznají za vhodné, členské státy by měly mít možnost podporovat rozvoj a zavádění jiných metod přístupu ke službám tísňového volání, které jsou schopny zajistit přístup srovnatelný s hlasovým voláním.
- (45) Na základě rozhodnutí 2007/116/ES ze dne 15. února 2007 o vyhrazení vnitrostátního číselného rozsahu 116 pro harmonizovaná čísla harmonizovaných služeb se sociální hodnotou ⁽¹⁾ požádala Komise členské státy, aby vyhradily čísla v číselném rozsahu 116 pro určité služby se sociální hodnotou. Příslušná ustanovení uvedeného rozhodnutí by měla být zohledněna ve směrnici 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě), aby byla pevněji začleněna do regulačního rámce sítí a služeb elektronických komunikací a aby byla usnadněna dostupnost pro zdravotně postižené koncové uživatele.
- (46) Jednotný trh má za následek, že koncoví uživatelé mají přístup ke všem číslům uvedeným v národních číslovacích plánech jiných členských států a přístup ke službám pomocí nezeměpisných čísel v rámci Společenství, mimo jiné včetně čísel služby bezplatného volání a čísel pro služby s vyjádřenou cenou. Koncoví uživatelé by rovněž měli mít přístup k číslům z evropského telefonního číslovacího prostoru (ETNS) a univerzálním mezinárodním bezplatným telefonním číslům (UIFN). Kromě objektivně odůvodněných případů, například při potírání podvodů nebo zneužití (například v souvislosti s některými službami se zvýšenou sazbou), kdy je číslo definováno pouze jako národní (například zkrácený národní kód), nebo kdy je to technicky či ekonomicky neuskutečnitelné, by přeshraniční přístup k číslovacím zdrojům a souvisejícím službám neměl být znemožněn. Uživatelé by měli být předem úplně a jasně informováni o všech poplatcích spojených se službou bezplatného volání, například o poplatcích za mezinárodní volání u čísel dostupných přes standardní mezinárodní předvolby.
- (47) Aby bylo možno plně využívat výhod konkurenčního prostředí, měli by spotřebitelé mít při výběru k dispozici všechny informace a možnost měnit poskytovatele, pokud je to v jejich zájmu. Je nezbytné zajistit, aby tak mohli činit bez právních, technických či praktických překážek, jež mohou zahrnovat smluvní podmínky, postupy, poplatky apod. To nevylučuje možnost stanovit ve spotřebitelských smlouvách přiměřenou minimální dobu platnosti smlouvy. Zejména přenositelnost čísla usnadňuje volbu na straně spotřebitelů a efektivní hospodářskou soutěž na konkurenčních trzích elektronických komunikací a měla by být prováděna v nejkratší možné lhůtě tak, aby bylo telefonní číslo aktivováno a funkční do jednoho pracovního dne a zákazník neztratil službu s číslem spojenou na déle než na jeden pracovní den. Příslušné vnitrostátní orgány mohou stanovit globální postup pro přenesení čísel, a to s přihlédnutím k vnitrostátním předpisům týkajícím se smluv a k technické proveditelnosti. Zkušenost v některých členských státech prokázala, že existuje riziko, že zákazníci mohou být přepojeni, aniž by k tomu dali svůj souhlas. Ačkoli by tuto záležitost měly v první řadě řešit donucovací orgány, měly by být členské státy oprávněny zavést pro proces přepojení minimální přiměřená opatření, která jsou nezbytná pro minimalizaci takových rizik a k zajištění ochrany spotřebitele během celého procesu přepojení, a to včetně přiměřených sankcí. Tato opatření by však neměla snížit atraktivitu tohoto procesu pro zákazníky.
- (48) Zákonné povinnosti ve veřejném zájmu je možné uplatnit na konkrétní rozhlasové a audiovizuální mediální služby a doplňkové služby, které zajišťuje konkrétní poskytovatel mediálních služeb. Členské státy by měly povinnosti ve veřejném zájmu ve svých vnitrostátních právních předpisech jasně zdůvodnit tak, aby tyto povinnosti byly transparentní, přiměřené a řádně definované. V tomto smyslu musí být pravidla ve veřejném zájmu formulována tak, aby dostatečně motivovala účinné investice do infrastruktury. Pravidla ve veřejném zájmu je třeba periodicky přezkoumávat, aby odpovídala aktuálnímu vývoji technologií a trhu a aby bylo zajištěno, že budou i nadále přiměřená k cílům, jichž má být dosaženo. Doplňkové služby zahrnují, nikoli však výhradně, služby určené na zlepšení dostupnosti pro koncové uživatele se zdravotním postižením, například videotext, titulkování, zvukový popis nebo znakový jazyk.

(¹) Úř. věst. L 49, 17.2.2007, s. 30.

- (49) Za účelem odstranění dosavadních nedostatků v oblasti konzultací se spotřebiteli a řádné ochrany zájmů občanů by členské státy měly přijmout vhodný mechanismus konzultací. Takový mechanismus by mohl mít podobu subjektu, který by nezávisle na vnitrostátním regulačním orgánu a poskytovatelích služeb prováděl průzkum spotřebitelské problematiky, jako je chování spotřebitelů a mechanismus změny dodavatelů, který by pracoval transparentně a přispíval ke stávajícím mechanismům konzultací se zúčastněnými subjekty. Kromě toho by mohl být zřízen mechanismus, jehož účelem by bylo umožnit vhodnou spolupráci na tématech týkajících se zákonného obsahu. Žádné postupy spolupráce dohodnuté v rámci takového mechanismu by však neměly umožňovat systematické sledování využívání internetu.
- (50) Povinnosti univerzální služby uložené podniku majícímu povinnosti univerzální služby je třeba oznámit Komisi.
- (51) Směrnicí 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) se harmonizují předpisy členských států požadované pro zajištění rovnocenné úrovně ochrany základních práv a svobod, a zejména práva na soukromí a práva na důvěrnost, se zřetelem na zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací, a pro zajištění volného pohybu těchto údajů a elektronických komunikačních zařízení a služeb ve Společenství. Pokud jsou podle směrnice 1999/5/ES a rozhodnutí Rady 87/95/EHS ze dne 22. prosince 1986 o normalizaci v oblasti informačních technologií a telekomunikací⁽¹⁾ přijímána opatření, jež mají zajistit, aby koncové zařízení bylo vyrobeno tak, aby byla zaručena ochrana osobních údajů a soukromí, měla by respektovat zásadu technologické neutrality.
- (52) Vývoj týkající se užívání IP adres by měl být podrobně sledován, přičemž by se mělo přihlídnout k práci již vykonané mimo jiné pracovní skupinou pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízenou článkem 29 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾ a k případným vhodným návrhům.
- (53) Zpracování údajů o provozu v rozsahu nezbytně nutném k zajištění bezpečnosti sítě a informací, tj. schopnosti sítě nebo informačního systému odolávat, na dané úrovni spolehlivosti, náhodným událostem nebo nezákonnému či zlovolnému jednání s cílem ohrožit dostupnost, pravost, správnost a důvěrnost uchovávaných či přenášených údajů a bezpečnost souvisejících služeb poskytovaných či přístupných prostřednictvím těchto sítí a systémů, poskytovateli bezpečnostních technologií a služeb působícími jako správci údajů se řídí čl. 7 písm. f) směrnice 95/46/ES. To může například zahrnovat zabránění neoprávněnému přístupu k sítím elektronických komunikací a šíření škodlivých kódů a zamezení útokům, jejichž důsledkem je odepření služby, a škodám na počítačových systémech a systémech elektronických komunikací.
- (54) Liberalizace trhů sítí a služeb elektronických komunikací a rychlý vývoj technologií společně přispívají k posilování konkurence a hospodářského růstu. Výsledkem je velká rozmanitost služeb pro koncové uživatele, jež jsou dostupné přes veřejné sítě elektronických komunikací. Je třeba zajistit, aby spotřebitelé a uživatelé měli zajištěnu stejnou úroveň ochrany soukromí a osobních údajů bez ohledu na technologii použitou při poskytování konkrétní služby.
- (55) V souladu s cíli předpisového rámce pro sítě a služby elektronických komunikací, se zásadami proporcionality a subsidiarity a pro účely právní jistoty a účinnosti pro evropské podniky a rovněž pro vnitrostátní regulační orgány se směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) zaměřuje na sítě a služby veřejných elektronických komunikací a nevztahuje se na uzavřené skupiny uživatelů a podnikové sítě.
- (56) Technologický pokrok umožňuje vývoj nových aplikací na bázi zařízení pro shromažďování a identifikaci údajů, kterými by mohla být bezkontaktní zařízení využívající rádiové frekvence. Například rádiová identifikační zařízení (RFID) využívají rádiové frekvence na zachycení údajů z jedinečně označených štítků, které lze poté přenášet přes stávající komunikační sítě. Široké využívání těchto technologií může přinést značné hospodářské a společenské výhody a významně tak přispět k vnitřnímu trhu, je-li jejich používání pro občany přijatelné. Aby bylo dosaženo tohoto cíle, je třeba zajistit ochranu základních práv jednotlivců, a zejména práva na soukromí a ochranu údajů. Jsou-li tato zařízení připojena k veřejně přístupným sítím elektronických komunikací nebo využívají-li služby elektronických komunikací jako základní infrastrukturu, měla by se použít příslušná ustanovení směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), včetně ustanovení o bezpečnosti, provozních a lokalizačních údajích a důvěrnosti.
- (57) Poskytovatel veřejně dostupných služeb elektronických komunikací by měl přijmout vhodná technická a organizační opatření, aby zajistil bezpečnost svých služeb. Aniž je dotčena směrnice 95/46/ES, měla by tato opatření zajistit, že k osobním údajům mají přístup pouze oprávnění zaměstnanci v případech, kdy je to z právního hlediska přípustné, a že uchovávané či přenášené údaje i příslušná síť

(1) Úř. věst. L 36, 7.2.1987, s. 31.

(2) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

- a služby jsou chráněny. Kromě toho by měla být vypracována bezpečnostní politika zpracování osobních údajů s cílem určit zranitelná místa systému a mělo by být pravidelně prováděno sledování, jakož i preventivní, nápravná a zmírňující opatření.
- (58) Příslušné vnitrostátní orgány by měly prosazovat zájem občanů mimo jiné tím, že budou přispívat k zajišťování vysoké úrovně ochrany osobních údajů a soukromí. Za tímto účelem by měly mít příslušné vnitrostátní orgány prostředky nezbytné k výkonu svých povinností, včetně úplných a spolehlivých údajů o bezpečnostních událostech, jež vedly k narušení osobních údajů jednotlivců. Tyto orgány by měly sledovat přijatá opatření a šířit osvědčené postupy mezi poskytovateli veřejně dostupných služeb elektronických komunikací. Poskyvatelé by proto měli uchovávat přehled případů narušení osobních údajů s cílem umožnit příslušným vnitrostátním orgánům další analýzu a vyhodnocení.
- (59) Právo Společenství stanoví povinnosti pro správce údajů při zpracování osobních údajů, včetně povinnosti zavádět vhodná technická a organizační opatření proti případné ztrátě údajů. Požadavky týkající se oznámení o narušení údajů obsažené ve směrnici 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) zavádějí mechanismy pro to, jak se příslušným orgánům a dotčeným jednotlivcům oznamuje, že jejich osobní údaje byly narušeny. Tyto požadavky týkající se oznámení se omezují na narušení bezpečnosti v oblasti elektronických komunikací. Oznámení o narušení bezpečnosti však odráží obecný zájem občanů být informován o selháních v oblasti bezpečnosti, která mohou vést ke ztrátě nebo jinému poškození jejich osobních údajů, a také o dostupných a vhodných preventivních opatřeních, která mohou přijmout s cílem minimalizovat možné ekonomické ztráty nebo společenské škody, k nimž by taková selhání mohla vést. Zájem uživatelů být informován se zjevně neomezuje na odvětví elektronických komunikací, a proto by měl být na úrovni Společenství jako priorita zaveden požadavek na výslovné povinné oznamování vztahující se na všechna odvětví. Než Komise provede v tomto ohledu přezkum všech právních předpisů Společenství v této oblasti, měla by, po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů, podniknout bezodkladně vhodné kroky s cílem povzbudit k používání zásad obsažených v pravidlech pro oznamování o narušení obsažených ve směrnici 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ve Společenství, bez ohledu na odvětví nebo druh dotyčných údajů.
- (60) Příslušné vnitrostátní orgány by měly sledovat přijatá opatření a šířit osvědčené postupy mezi poskytovateli veřejně dostupných služeb elektronických komunikací.
- (61) Není-li odpovídajícím způsobem a včas řešeno narušení osobních údajů, může to dotčenému účastníkovi či jednotlivci způsobit značnou hospodářskou ztrátu a společenskou škodu, včetně zneužití jeho identity. Jakmile tedy poskytovatel veřejně dostupných služeb elektronických komunikací zaznamená, že k takovému narušení došlo, měl by narušení oznámit příslušnému vnitrostátnímu orgánu. Účastníci nebo jednotlivci, jejichž údaje a soukromí by mohly být narušením nepříznivě ovlivněny, by měli být vyzooměni bez prodlení, aby mohli učinit nezbytná opatření. Narušení by mělo být považováno za nepříznivě ovlivňující údaje nebo soukromí účastníka nebo daného jednotlivce, pokud může vést například ke krádeži nebo podvodu, fyzické újmě, významnému ponížení nebo poškození pověsti v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných komunikačních služeb ve Společenství. V oznámení by měla být uvedena informace o opatřeních, jež poskytovatel v souvislosti s narušením bezpečnosti přijal, a doporučení pro dotčené účastníky nebo jednotlivé uživatele.
- (62) Při uplatňování opatření, jimiž se provádí směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), by orgány a soudy členských států měly nejen vykládat své vnitrostátní předpisy v souladu s uvedenou směrnicí, nýbrž i dbát na to, aby nevycházely z takového výkladu uvedené směrnice, jenž by byl v rozporu s jinými základními právy či obecnými zásadami práva Společenství, jako je zásada proporcionality.
- (63) Měly by být stanoveny podmínky pro přijetí technických prováděcích opatření týkající se okolností, formátu a postupů vztahujících se na požadavky spojené s poskytováním informací a oznamováním za účelem dosažení přiměřeného stupně ochrany soukromí a bezpečnosti osobních údajů přenášovaných či zpracovávaných v souvislosti s využíváním sítí elektronických komunikací na vnitřním trhu.
- (64) Při vytváření podrobných pravidel týkajících se formy a postupů oznamování případů narušení bezpečnosti osobních údajů by měly být náležitě zohledněny okolnosti případu, včetně otázky, zda byly osobní údaje chráněny vhodnými technickými ochrannými opatřeními, která pravděpodobnost podvodného zneužití totožnosti a jiných forem zneužívání účinně omezují. Tato pravidla a postupy by navíc měly vzít v úvahu oprávněné zájmy donucovacích orgánů v případech, kdy by předčasné zveřejnění mohlo zbytečně ztížit vyšetřování okolností narušení.
- (65) Software, který tajně sleduje činnost uživatele nebo podvrací provoz koncového zařízení uživatele ve prospěch třetí strany (dále jen „spyware“), představuje, stejně jako viry, vážné ohrožení soukromí uživatelů. Je třeba zajistit vysokou a rovnocennou úroveň ochrany soukromé sféry uživatelů bez ohledu na to, zda jsou nežádoucí sledovací programy nebo viry nedopatřením staženy přes sítě

elektronických komunikací nebo dodány a instalovány v programovém vybavení šířeném na jiném externím paměťovém médiu, např. CD, CD-ROM nebo USB klíče. Členské státy by měly podporovat informování koncových uživatelů o dostupných opatřeních a podporovat je v podnikání kroků nezbytných pro ochranu jejich koncových zařízení proti virům a spywaru.

- (66) Třetí osoby mohou projevit přání uchovávat informace o vybavení uživatele nebo mít přístup k již uchovávaným informacím pro různé účely, od legitimních (jako například některé typy „cookies“) až po účely představující neodůvodněné narušení soukromé sféry (jako například spyware nebo viry). Je proto nanejvýš důležité, aby měli uživatelé, kteří zahajují jakoukoli činnost, která by mohla vést k takovému uchovávání údajů nebo přístupu k nim, k dispozici jasné a srozumitelné informace. Metody poskytování informací a nabízení práva odmítnout by měly být co možná nejvíce vstřícné vůči uživateli. Výjimky z povinnosti poskytnout informace a nabídnout právo na odmítnutí by se měly omezovat na situace, kdy jsou technické uchovávání nebo přístup striktně nezbytné pro legitimní účel zpřístupnit uživateli konkrétní službu, o níž účastník nebo uživatel výslovně požádal. Je-li to technicky možné a efektivní, může být v souladu s příslušnými ustanoveními směrnice 95/46/ES souhlas uživatele se zpracováním údajů vyjádřen vhodným nastavením prohlížeče nebo jiné aplikace. Vymáhání těchto požadavků by bylo účinnější, pokud by byly posíleny pravomoci příslušných vnitrostátních orgánů.
- (67) Ochranná opatření pro účastníky proti narušení jejich soukromí nevyžádanými sděleními, jejichž účelem je přímý marketing prostřednictvím elektronické pošty, by se měla týkat rovněž SMS, MMS a jiných druhů podobných aplikací.
- (68) Poskytovatelé služeb elektronických komunikací vynakládají značné investice na boj proti nevyžádaným obchodním sdělením („spam“). Jsou rovněž v lepším postavení než koncoví uživatelé, protože mají znalosti a zdroje potřebné pro odhalení a identifikaci spammerů. Poskytovatelé služeb elektronické pošty a poskytovatelé dalších služeb by proto měli mít možnost podávat na spammery trestní oznámení a bránit tak zájmy svých zákazníků jakožto součást svých oprávněných obchodních zájmů.
- (69) Nutnost zajistit odpovídající úroveň ochrany soukromí a osobních údajů přenášených a zpracovávaných v souvislosti s využíváním sítí elektronických komunikací ve Společenství vyžaduje účinné prováděcí a donucovací pravomoci, které by zajistily dostatečnou motivaci k dodržování předpisů. Příslušné vnitrostátní orgány a případně další příslušné vnitrostátní subjekty by měly mít dostatečné pravomoci a zdroje, aby mohly účinně vyšetřovat

případy nedodržování předpisů, včetně pravomoci získat příslušné informace, jež by mohly potřebovat, řešit stížnosti a ukládat v případech nedodržování předpisů sankce.

- (70) Provádění a prosazování ustanovení této směrnice často vyžaduje spolupráci vnitrostátních regulačních orgánů dvou či více členských států, například v boji proti přeshraničnímu spamu a spywaru. Aby byla v takovýchto případech zajištěna plynulá a rychlá spolupráce, měly by být stanoveny příslušnými vnitrostátními orgány po přezkoumání ze strany Komise postupy týkající se například množství a formátu informací, jež si mezi sebou orgány vyměňují, nebo lhůty, jež je třeba dodržet. Uvedené postupy rovněž umožní harmonizovat výsledné povinnosti uložené účastníkům trhu, čímž přispějí k tvorbě rovných podmínek ve Společenství.
- (71) Měla by být posílena přeshraniční spolupráce a prosazování předpisů v souladu se stávajícími mechanismy Společenství pro přeshraniční vymáhání dodržování zákonů, které stanoví nařízení (ES) č. 2006/2004 (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele) ⁽¹⁾, a to změnou uvedeného nařízení.
- (72) Opatření nezbytná k provedení směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) a směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾.
- (73) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přijímání prováděcích opatření k zajištění účinného přístupu ke službám na čísle 112 a k přijetí příloh, které je přizpůsobují technickému pokroku nebo změnám v tržní poptávce. Komise by měla být rovněž zmocněna k přijímání prováděcích opatření týkajících se požadavků na informace a oznamování a bezpečnosti zpracování. Jelikož mají tato opatření obecný význam a jejich účelem je změnit směrnici 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) a směrnici 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijímána regulativním postupem s kontrolou stanoveným článkem 5a rozhodnutí 1999/468/ES. Protože regulativní postup s kontrolou probíhající v obvyklých lhůtách by mohl v určitých výjimečných případech zabránit včasnému přijetí prováděcích opatření, měly by Evropský parlament, Rada a Komise urychleně jednat, aby zajistily, že tato opatření budou přijata včas.

(1) Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1.

(2) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (74) Při přijímání prováděcích opatření týkající se bezpečnosti zpracování osobních údajů by měla Komise konzultovat všechny příslušné evropské úřady a organizace (Evropskou agenturu pro bezpečnost sítí a informací (ENISA), evropského inspektora ochrany údajů a pracovní skupinu pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízenou podle článku 29 směrnice 95/46/ES), jakož i všechny další zúčastněné subjekty, zejména za účelem získání informací o nejlepších dostupných technických a ekonomických prostředcích ke zlepšení provádění směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích).
- (75) Směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) a 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (76) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ se členské státy vybízejí k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi směrnicemi 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) a 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě)

Směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Předmět a rozsah

1. V rámci směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) se tato směrnice týká zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací pro koncové uživatele. Cílem je zajistit přístup k veřejně dostupným službám v dobré kvalitě v celém Společenství prostřednictvím účinné hospodářské soutěže a možnosti výběru a řešení okolností, za nichž trh neapluje uspokojivě potřeby koncových uživatelů. Směrnice rovněž obsahuje ustanovení týkající se některých aspektů koncových zařízení, včetně ustanovení pro usnadnění přístupu pro zdravotně postižené koncové uživatele.

2. Tato směrnice zakládá práva koncových uživatelů a odpovídající povinnosti podniků zajišťujících veřejně přístupné sítě a poskytujících veřejně dostupné služby elektronických

komunikací. S ohledem na to, že poskytování univerzální služby se zabezpečuje v prostředí otevřených a konkurenčních trhů, vymezuje tato směrnice minimální soubor služeb specifikované kvality, ke kterému mají přístup všichni koncoví uživatelé, za dostupnou cenu s ohledem na konkrétní vnitrostátní podmínky, aniž by byla narušena hospodářská soutěž. Tato směrnice také stanoví povinnosti týkající se poskytování určitých povinných služeb.

3. Tato směrnice nepřikazuje ani nezakazuje podmínky, které stanoví poskytovatelé veřejně přístupných elektronických komunikací a služeb v souladu s vnitrostátním právem a právem Společenství k omezení přístupu koncových uživatelů ke službám a aplikacím nebo jejich využívání, ale stanoví povinnost poskytnout informace o těchto podmínkách. Vnitrostátní opatření týkající se přístupu koncových uživatelů ke službám a aplikacím nebo jejich využívání respektují základní práva a svobody občanů, včetně práva na soukromí a práva na spravedlivé řízení, jež je vymezeno v článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

4. Ustanovení této směrnice týkající se práv koncových uživatelů se použijí, aniž jsou dotčena pravidla Společenství na ochranu spotřebitele, zejména směrnice 93/13/EHS a 97/7/ES a vnitrostátní pravidla, která jsou v souladu s právními předpisy Společenství.“

- 2) Článek 2 se mění takto:

a) písmeno b) se zrušuje;

b) písmena c) a d) se nahrazují tímto:

„c) ‚veřejně dostupnou telefonní službou‘ se rozumí služba dostupná veřejnosti pro uskutečňování a přijímání, a to přímo či nepřímo, vnitrostátních nebo mezinárodních volání prostřednictvím jednoho či více čísel národního nebo mezinárodního číslovacího plánu;

d) ‚zeměpisným číslem‘ se rozumí číslo z národního telefonního číslovacího plánu, u kterého část číselné struktury obsahuje zeměpisný údaj používaný pro směrování volání na fyzické umístění koncového bodu sítě (NTP);“

c) písmeno e) se zrušuje;

d) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) ‚nezeměpisným číslem‘ se rozumí číslo z národního telefonního číslovacího plánu, které není zeměpisným číslem. Tento pojem zahrnuje mimo jiné čísla mobilních telefonů, služeb bezplatného volání a služeb se zvýšenou sazbou.“

(¹) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

3) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Poskytování přístupu v pevném místě a poskytování telefonních služeb

1. Členské státy zajistí, aby veškerým odůvodněným žádostem o připojení k veřejné komunikační síti v pevném místě vyhověl alespoň jeden podnik.

2. Poskytované připojení musí umožňovat uskutečňování hlasových volání, komunikaci prostřednictvím telefonních zpráv a dat s rychlostmi dostatečnými pro funkční přístup k internetu; přitom je třeba zohlednit převažující technologie používané většinou účastníků a technologickou proveditelnost.

3. Členské státy zajistí, aby veškerým odůvodněným žádostem o poskytování telefonní služby, která je veřejně dostupná prostřednictvím připojení k síti uvedeného v odstavci 1 a která umožňuje uskutečňování a přijímání vnitrostátních a mezinárodních volání, vyhověl alespoň jeden podnik.“

4) V článku 5 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Účastnické seznamy uvedené v odstavci 1 zahrnují, s výhradou článku 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (*), veškeré účastníky veřejně dostupných telefonních služeb.

(*) Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.“

5) V článku 6 se název a odstavec 1 nahrazují tímto:

„Veřejné telefonní automaty a jiná místa přístupu k hlasové telefonii

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány mohly ukládat podnikům povinnosti s cílem zajistit, aby byly přístupné veřejné telefonní automaty či jiná místa přístupu k hlasové telefonii k plnění přiměřených potřeb koncových uživatelů, pokud jde o zeměpisné pokrytí, počet telefonů či jiných míst přístupu k hlasové telefonii, přístupnost pro zdravotně postižené koncové uživatele a kvalitu služeb.“

6) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Opatření pro zdravotně postižené koncové uživatele

1. Nejsou-li v kapitole IV stanoveny požadavky s rovnocenným účinkem, členské státy přijmou zvláštní opatření s cílem zajistit, aby přístup a cenová dostupnost služeb uvedených v čl. 4 odst. 3 a článku 5 pro zdravotně postižené

koncové uživatele byly rovnocenné přístupu a cenové úrovni služeb, jichž mohou využívat ostatní koncoví uživatelé. Členské státy mohou vnitrostátním regulačním orgánům uložit povinnost vyhodnotit obecnou potřebu a zvláštní požadavky, včetně rozsahu a konkrétní formy těchto zvláštních opatření pro zdravotně postižené uživatele.

2. Členské státy mohou přijmout s ohledem na vnitrostátní podmínky zvláštní opatření s cílem zajistit, aby zdravotně postižení koncoví uživatelé mohli rovněž využít možnosti výběru podniků a poskytovatelů služeb, kterou má většina koncových uživatelů.

3. Při přijímání opatření uvedených v odstavcích 1 a 2 členské státy prosazují dodržování příslušných norem nebo specifikací zveřejněných podle článků 17 a 18 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).“

7) V článku 8 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Má-li podnik určený v souladu s odstavcem 1 v úmyslu převést svá aktiva tvořící místní přístupovou síť nebo její podstatnou část na jinou právnickou osobu s odlišnou vlastnickou strukturou, předem a včas informuje vnitrostátní regulační orgán, aby tento orgán mohl posoudit vliv zamýšlené transakce na poskytování přístupu v pevném místě a na poskytování telefonních služeb podle článku 4. Vnitrostátní regulační orgán může uložit, změnit nebo zrušit konkrétní povinnosti v souladu s čl. 6 odst. 2 směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice).“

8) V článku 9 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Vnitrostátní regulační orgány sledují zejména s ohledem na vnitrostátní spotřebitelské ceny a příjmy vývoj a úroveň cen na trzích pro koncové uživatele u služeb uvedených v člancích 4 až 7, které spadají do povinností univerzální služby a jsou buď poskytovány určenými podniky, nebo dostupné na trhu v případě, že ve vztahu k těmto službám nejsou žádné podniky určeny.

2. Členské státy mohou s přihlédnutím k vnitrostátním podmínkám požadovat od určených podniků, aby spotřebitelům nabízely možnosti volby sazeb nebo soubory sazeb odlišné od těch, které jsou nabízeny za běžných obchodních podmínek, zejména proto, aby nebylo osobám s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami bráněno v přístupu k síti uvedené v čl. 4 odst. 1 nebo v užívání služeb uvedených v čl. 4 odst. 3 a v člancích 5, 6 a 7 jakožto služby spadající do povinností univerzální služby a poskytované určenými podniky.“

9) V článku 11 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Vnitrostátní regulační orgány mají možnost stanovovat výkonnostní cíle pro podniky s povinností univerzální služby. Vnitrostátní regulační orgány přitom přihlednou ke stanoviskům zainteresovaných stran, zejména tak, jak je uvedeno v článku 33.“

10) Název kapitoly III se nahrazuje tímto:

„REGULAČNÍ DOHLED NAD PODNIKY S VÝZNAMNOU TRŽNÍ SILOU NA ZVLÁŠTNÍCH TRŽÍCH PRO KONCOVÉ UŽIVATELE.“

11) Článek 16 se zrušuje;

12) Článek 17 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány uložily vhodné povinnosti podnikům označeným v souladu s článkem 14 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) jako podniky s významnou tržní silou na daném trhu pro koncové uživatele v případě, že

a) na základě výsledku analýzy trhu provedené v souladu s článkem 16 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) vnitrostátní regulační orgán stanoví, že daný trh pro koncové uživatele určený podle článku 15 uvedené směrnice není účinně konkurenční, a

b) vnitrostátní regulační orgán dospěje k závěru, že by povinnosti uložené podle článků 9 až 13 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) nevedly k dosažení cílů uvedených v článku 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).“;

b) odstavec 3 se zrušuje.

13) Články 18 a 19 se zrušují.

14) Články 20 až 23 se nahrazují tímto:

„Článek 20

Smlouvy

1. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé, kteří si objednají služby poskytující připojení k veřejné komunikační síti nebo veřejně dostupným službám elektronických komunikací, a jiní koncoví uživatelé, kteří o to požádají, měli právo uzavřít smlouvu s jedním nebo s více podniky, které takové služby nebo připojení poskytují. Ve smlouvě jsou srozumitelným, úplným a snadno přístupným způsobem uvedeny alespoň

a) označení a adresa podniku;

b) poskytované služby, zahrnující především

— informace o tom, zda je poskytován přístup k službám tísňového volání a informace o tom, kde se volající nachází, nebo o omezeních při poskytování služeb tísňového volání podle článku 26,

— informace o veškerých dalších podmínkách omezujících přístup ke službám a aplikacím nebo možnosti jejich využívání, pokud jsou takové podmínky povoleny vnitrostátními právními předpisy v souladu s právem Společenství,

— minimální nabízené úrovně kvality služeb, totiž lhůtu pro počáteční připojení a případně další parametry kvality služby dle vymezení vnitrostátními regulačními orgány,

— informace o všech postupech zavedených poskytovatelem s cílem měřit a kontrolovat provoz, aby se zabránilo naplnění kapacity připojení či jejího překročení, a o tom, jaký vliv by tyto postupy mohly mít na kvalitu služby,

— druhy nabízených služeb údržby a poskytovaných služeb zákaznické podpory, jakož i způsoby, jakými lze tyto služby kontaktovat,

— poskytovatelem uložená omezení týkající se užívání dodaných koncových zařízení;

c) pokud existuje povinnost v souladu s článkem 25, možnost účastníka rozhodnout se, zda mají či nemají být v účastnickém seznamu uvedeny jeho osobní údaje, spolu s údaji, o které se jedná;

d) podrobné údaje o cenách a sazbách, včetně prostředků, jakými lze získat aktuální informace o všech uplatňovaných sazbách a poplatcích za provoz a údržbu, nabízené způsoby platby a případné rozdíly v ceně u různých způsobů platby;

e) doba, na kterou se smlouva sjednává, a podmínky pro obnovení a ukončení služeb a smlouvy, včetně

— jakýchkoli podmínek týkajících se minimálního používání nebo minimální doby platnosti, které musí být splněny, aby bylo možné využívat výhod z propagačních akcí,

— poplatků spojených s přenositelností čísel a dalších identifikátorů,

— poplatků při ukončení smlouvy, včetně úhrady nákladů v souvislosti s koncovým zařízením;

f) jakákoli ujednání o odškodnění a náhradě, která budou použita v případě nedodržení úrovně kvality služeb stanovené ve smlouvě;

- g) způsob zahájení řízení o urovnání sporů v souladu s článkem 34;
- h) druhy opatření, jež může podnik přijmout v reakci na případy narušení bezpečnosti nebo integrity nebo při zjištění hrozby nebo zranitelnosti.

Členské státy mohou rovněž požadovat, aby ve smlouvě byly uvedeny veškeré informace poskytované za tímto účelem příslušnými veřejnými orgány týkající se užívání sítí a služeb elektronických komunikací k účasti na protiprávní činnosti a k šíření škodlivého obsahu a informace o způsobech ochrany před ohrožením osobní bezpečnosti, soukromí a osobních údajů ve smyslu čl. 21 odst. 4, které lze v případě poskytované služby použít.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že podniky zajišťující síť nebo poskytující služby elektronických komunikací navrhnou změny smluvních podmínek, měli účastníci po oznámení takových změn právo odstoupit od smlouvy bez jakéhokoliv postihu. Nejpozději jeden měsíc před takovou změnou musí být účastníci odpovídajícím způsobem vyrozuměni a současně musí být informováni o svém právu odstoupit od smlouvy bez jakéhokoliv postihu, jestliže nové podmínky nepřijmou. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány mohly určit formát těchto oznámení.

Článek 21

Transparentnost a zveřejňování informací

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány mohly podnikům zajišťujícím veřejné síť elektronických komunikací nebo poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací stanovit povinnost zveřejňovat transparentní, srovnatelné, odpovídající a aktuální informace o uplatňovaných cenách a sazbách a veškerých poplatcích účtovaných při ukončení smlouvy a informace o standardních podmínkách, které se týkají přístupu k jejich službám poskytovaným koncovým uživatelům a spotřebitelům a jejich využívání v souladu s přílohou II. Tyto informace jsou zveřejňovány ve srozumitelné, úplné a snadno přístupné podobě. Vnitrostátní regulační orgány mohou stanovit další požadavky týkající se způsobu, jakým se tyto informace mají zveřejňovat.

2. Vnitrostátní regulační orgány podporují poskytování srovnatelných informací s cílem umožnit koncovým uživatelům a spotřebitelům nezávisle posoudit náklady na alternativní způsoby využívání, například prostřednictvím interaktivních průvodců nebo podobných technik. V případě, že tyto techniky nejsou na trhu dostupné bezplatně nebo za přiměřenou cenu, členské státy zajistí, aby tyto průvodce či techniky mohly poskytnout vnitrostátní regulační orgány, a to buď samy, nebo prostřednictvím zakázky zadané třetí osobě. Třetí osoby mají právo bezplatně využívat informace zveřejněné podniky zajišťujícími síť elektronických komunikací nebo poskytujícími veřejně dostupné služby elektronických komunikací za účelem prodeje nebo zpřístupnění těchto interaktivních průvodců či podobných technik.

3. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány mohly podnikům provozujícím veřejné síť elektronických komunikací nebo poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací uložit mimo jiné povinnost

- a) poskytovat účastníkům informace o sazbách platných pro všechna čísla a služby, na něž se vztahují zvláštní cenové podmínky; u některých kategorií služeb mohou vnitrostátní regulační orgány požadovat, aby tyto informace byly poskytovány bezprostředně před spojením hovoru;
- b) informovat účastníky o jakékoli změně přístupu k službám tísňového volání nebo informacím o tom, kde se volající nachází, v rámci služby, kterou využívají;
- c) informovat účastníky o jakékoli změně podmínek omezujících přístup ke službám a aplikacím nebo možnosti jejich využívání, pokud jsou takové podmínky povoleny vnitrostátními právními předpisy v souladu s právem Společenství;
- d) poskytovat informace o všech postupech zavedených poskytovatelem k měření a řízení provozu, aby se zabránilo naplnění kapacity připojení či jejího překročení, a o tom, jaký vliv tyto postupy mohou mít na kvalitu služby;
- e) informovat účastníky o jejich právu rozhodnout o tom, zda mají být jejich osobní údaje uvedeny v účastnickém seznamu a o jaké druhy údajů se jedná, v souladu s článkem 12 směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a
- f) pravidelně informovat zdravotně postižené účastníky o podrobnostech stávajících produktů a služeb jim určených.

Před uložením jakékoli povinnosti mohou vnitrostátní regulační orgány, pokud je to vhodné, podporovat samoregulační nebo spoluregulační opatření.

4. Členské státy mohou vyžadovat, aby podniky uvedené v odstavci 3 ve vhodných případech předávaly stávajícím a novým zákazníkům zdarma informace ve veřejném zájmu, a to s využitím prostředků, jež podniky běžně používají pro svou komunikaci s účastníky. V takovém případě tyto informace poskytují příslušné veřejné orgány ve standardizovaném formátu a obsahují mimo jiné informace o

- a) nejobvyklejších způsobech, kterými jsou služby elektronických komunikací využívány k účasti na protiprávní činnosti nebo k šíření škodlivého obsahu, zejména pokud může dojít k poškození práv a svobod jiných osob, včetně porušení autorských a souvisejících práv, a o jejich právních důsledcích a

- b) způsobech ochrany před ohrožením osobní bezpečosti, soukromí a osobních údajů při užívání služeb elektronických komunikací.

veškerá nezbytná opatření k zajištění nepřetržitého přístupu ke službám tísňového volání.“

Článek 22

Kvalita služeb

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány mohly po zvážení názorů zainteresovaných subjektů požadovat od podniků zajišťujících veřejně přístupné sítě nebo poskytujících veřejně dostupné služby elektronických komunikací, aby zveřejňovaly srovnatelné, odpovídající a aktuální informace pro koncové uživatele o kvalitě svých služeb a o opatřeních přijatých s cílem zajistit rovnocenný přístup i pro zdravotně postižené koncové uživatele. Tyto informace se na žádost poskytují před jejich zveřejněním vnitrostátnímu regulačnímu orgánu.

2. V zájmu zajištění přístupu koncových uživatelů, včetně zdravotně postižených koncových uživatelů, k úplným, srovnatelným, spolehlivým a uživatelsky vstřícným informacím mohou vnitrostátní regulační orgány stanovit mimo jiné parametry kvality služby, které mají být měřeny, jakož i obsah a formu informací, které mají být zveřejněny, a způsob, jakým mají být informace zveřejněny, a to včetně případných mechanismů pro certifikaci kvality. Popřípadě mohou být použity parametry, definice a metody měření uvedené v příloze III.

3. S cílem zabránit zhoršení kvality služeb nebo překážkám či zpomalování provozu v síti členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány mohly pro podnik či podniky provozující veřejně komunikační sítě stanovit požadavky na minimální kvalitu služeb.

S dostatečným předstihem před stanovením jakýchkoli takových požadavků předloží vnitrostátní regulační orgány Komisi shrnutí důvodů zavedení takových požadavků, obsah těchto požadavků a navrhovaný způsob jejich uplatňování. Tyto informace dostane k dispozici Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC). Po posouzení obdržených informací k nim může Komise vznést své připomínky nebo vydat doporučení, zejména s cílem zajistit, aby tyto požadavky nepříznivě neovlivňovaly fungování vnitřního trhu. Při přijímání rozhodnutí o těchto požadavcích přihlížejí vnitrostátní regulační orgány co možná nejvíce k připomínce či doporučení Komise.

Článek 23

Dostupnost služeb

Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění co možná nejlepší dostupnosti veřejně dostupných telefonních služeb poskytovaných prostřednictvím veřejných komunikačních sítí v případě katastrofického selhání sítě nebo v případech zásahu vyšší moci. Členské státy zajistí, aby podniky poskytující veřejně dostupné telefonní služby přijaly

15) Vkládá se nový článek 23a, který zní:

„Článek 23a

Zajištění rovnocenného přístupu a možnosti volby pro zdravotně postižené koncové uživatele

1. Členské státy umožní příslušným vnitrostátním orgánům, pokud je to vhodné, stanovit požadavky, které mají podniky poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací zajistit, aby zdravotně postižení koncoví uživatelé

- měli přístup ke službám elektronických komunikací, který je rovnocenný přístupu většiny koncových uživatelů, a
- zdravotně postižení koncoví uživatelé měli stejnou možnost výběru mezi podniky a službami, jakou má většina koncových uživatelů.

2. Aby byly členské státy schopny přijímat a uplatňovat zvláštní ustanovení pro zdravotně postižené uživatele, podporují dostupnost koncových zařízení nabízejících nezbytné služby a funkce.“

16) Článek 25 se mění takto:

- název se nahrazuje tímto:

„Telefonní informační služba o účastnických číslech;“

- odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby účastníci veřejně dostupných telefonních služeb měli právo být uvedeni ve veřejně dostupném účastnickém seznamu podle čl. 5 odst. 1 písm. a) a aby k jejich údajům měli přístup poskytovatelé informačních služeb o účastnických číslech nebo účastnických seznamů v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.“;

- odstavce 3, 4 a 5 se nahrazují tímto:

„3. Členské státy zajistí, aby všichni koncoví uživatelé, kterým je poskytována veřejně dostupná telefonní služba, měli přístup k informačním službám o účastnických číslech. Vnitrostátní regulační orgány mohou podnikům, které kontrolují přístup ke koncovým uživatelům při poskytování informačních služeb o účastnických číslech, ukládat povinnosti a podmínky v souladu s článkem 5 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice). Tyto povinnosti a podmínky jsou objektivní, spravedlivé, nediskriminační a transparentní.

4. Členské státy neponechají v platnosti žádná regulační omezení, která by bránila koncovým uživatelům v jednom členském státě v přímém přístupu k informační službě o účastnických číslech v druhém členském státě prostřednictvím hlasového volání či textové zprávy, a přijmou opatření k zajištění tohoto přístupu v souladu s článkem 28.

5. Odstavce 1 až 4 se použijí s výhradou požadavků právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů a soukromí, zejména článku 12 směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích).“

17) Články 26 a 27 se nahrazují tímto:

„Článek 26

Služby tísňového volání a jednotné evropské číslo tísňového volání

1. Členské státy zajistí, aby všichni koncoví uživatelé služeb uvedených v odstavci 2, včetně uživatelů veřejných telefonních automatů, mohli bezplatně a bez nutnosti použít jakékoli platební prostředky volat služby tísňového volání s použitím jednotného evropského čísla tísňového volání 112, jakož i jakákoli národní čísla tísňového volání určená členskými státy.

2. Členské státy v rámci konzultace s vnitrostátními regulačními orgány, poskytovateli služeb tísňového volání a ostatními poskytovateli zajistí, aby podniky poskytující koncovým uživatelům službu elektronických komunikací pro uskutečňování vnitrostátních volání prostřednictvím jednoho nebo několika čísel v národním číslovacím plánu poskytovaly přístup k tísňovým službám.

3. Členské státy zajistí, aby volání na jednotné evropské číslo tísňového volání 112 byla přiměřeně zodpovězena a vyřízena způsobem nejlépe odpovídajícím vnitrostátní organizaci záchranných systémů. Tato volání budou přijímána a vyřizována alespoň tak rychle a účinně jako volání na národní číslo či čísla služeb tísňového volání, pokud se tato čísla stále používají.

4. Členské státy zajistí, aby zdravotně postižení koncoví uživatelé měli ke službám tísňového volání přístup rovnocenný s přístupem dostupným ostatním koncovým uživatelům. Opatření přijatá k zajištění toho, aby zdravotně postižení uživatelé měli přístup k službám tísňového volání i při cestách do jiných členských států, budou v nejvyšší možné míře založena na evropských normách nebo specifikacích zveřejněných v souladu s článkem 17 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), aniž by členskými státy bránila v přijetí dalších požadavků směřujících k plnění cílů stanovených tímto článkem.

5. Členské státy zajistí, aby dotčené podniky bezplatně zpřístupnily orgánu vyřizujícímu tísňová volání informace o tom, kde se volající nachází, a to jakmile je tomuto orgánu tísňové volání přepojeno. To platí i pro všechna volání na

jednotné evropské číslo tísňového volání 112. Členské státy mohou tuto povinnost rozšířit rovněž na další národní čísla tísňového volání. Příslušné regulační orgány stanoví kritéria přesnosti a spolehlivosti poskytovaných informací o tom, kde se volající nachází.

6. Členské státy zajistí, aby občané byli odpovídajícím způsobem informováni o existenci a používání jednotného evropského čísla tísňového volání 112, zejména prostřednictvím iniciativ konkrétně zaměřených na osoby cestující mezi členskými státy.

7. Pro zajištění účinného přístupu k službám tísňového volání na čísle 112 v členských státech může Komise po konzultaci se sdružením BEREC přijmout technická prováděcí opatření. Přijetím těchto technických prováděcích opatření však není dotčena ani ovlivněna organizace služeb tísňového volání, která zůstává ve výlučné pravomoci členských států.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 37 odst. 2.

Článek 27

Evropské telefonní přístupové kódy

1. Členské státy zajistí, aby kód ,00‘ byl standardním přístupovým kódem pro mezinárodní spojení. Pro volání mezi sousedícími přeshraničními lokalitami členských států může být vytvořen nebo zachován zvláštní režim. Koncoví uživatelé v dotyčných lokalitách musí být o takových režimech plně informováni.

2. Právnícká osoba zřízená ve Společenství a určená Komisí má výhradní odpovědnost za řízení, včetně přidělování čísel, a propagaci evropského telefonního číslovacího prostoru (ETNS). Komise přijme nezbytné prováděcí předpisy.

3. Členské státy zajistí, aby všechny podniky poskytující veřejně dostupné telefonní služby umožňující mezinárodní volání vyřizovaly veškerá volání do ETNS i z něj za sazby podobné těm, které účtují za volání do jiných členských států a z nich.“

18) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 27a

Harmonizovaná čísla harmonizovaných služeb se sociální hodnotou, včetně linky tísňového volání pro oznamování případů pohřešovaných dětí

1. Členské státy podpoří zavedení zvláštních čísel v rámci číselného rozsahu 116 v souladu s rozhodnutím Komise

2007/116/ES ze dne 15. února 2007 o vyhrazení vnitrostátního číselného rozsahu 116 pro harmonizovaná čísla harmonizovaných služeb se sociální hodnotou (*). Na svém území podpoří poskytování služeb, pro něž jsou tato čísla vyhrazena.

2. Členské státy zajistí, aby zdravotně postižení koncoví uživatelé měli v co možná největší míře přístup ke službám poskytovaným v rámci číselného rozsahu 116. Opatření přijatá v zájmu usnadnění možnosti přístupu zdravotně postižených koncových uživatelů ke službám tísňového volání při cestách do jiných členských států vycházejí z příslušných norem nebo specifikací zveřejněných v souladu s článkem 17 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

3. Členské státy zajistí, aby občané byli odpovídajícím způsobem informováni o existenci a používání služeb v rámci číselného rozsahu 116, zejména prostřednictvím iniciativ konkrétně zaměřených na osoby cestující mezi členskými státy.

4. Kromě opatření všeobecně použitelných na všechna čísla v číselném rozsahu 116 a přijatých podle odstavců 1, 2 a 3 členské státy dále udělají vše pro to, aby zajistily přístup občanů ke službě provozující tísňovou linku pro oznamování případů pohřešovaných dětí. Tato linka tísňového volání je dostupná na čísle 116000.

5. V zájmu účinného zavedení linek v členských státech v rámci číselného rozsahu 116, zejména tísňové linky 116000 pro pohřešované děti, včetně přístupu k těmto službám pro zdravotně postižené koncové uživatele cestující do jiných členských států, může Komise po konzultaci se sdružením BEREC přijmout technická prováděcí opatření. Přijetím těchto technických prováděcích opatření však není dotčena ani ovlivněna organizace těchto služeb, která zůstává ve výlučné pravomoci členských států.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 37 odst. 2.

(*) Úř. věst. L 49, 17.2.2007, s. 30.“

19) Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Přístup k číslům a službám

1. Členské státy zajistí, že v případě, kdy je to technicky a ekonomicky proveditelné, a kromě případů, kdy se volaný účastník rozhodl z obchodních důvodů omezit přístup volajících, kteří se nacházejí ve vymezených zeměpisných oblastech, příslušné vnitrostátní orgány přijmou veškerá potřebná opatření k zaručení toho, aby koncoví uživatelé měli

a) přístup ke službám s využitím nezeměpisných čísel ve Společenství a mohli tyto služby využívat a

b) přístup ke všem číslům poskytovaným ve Společenství, bez ohledu na technologii a zařízení používaná operátorem, včetně čísel z národních číslovacích plánů členských států, čísel z evropského telefonního číslovacího prostoru a univerzálních mezinárodních bezplatných čísel (UIFN).

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly v individuálních případech od podniků zajišťujících veřejné komunikační sítě nebo poskytujících veřejně dostupné služby elektronických komunikací vyžadovat zablokování přístupu k číslům či službám, je-li to opodstatněno spácháním podvodu či zneužívání, a aby v takových případech mohly od poskytovatelů služeb elektronických komunikací vyžadovat zadržení výnosů z příslušného propojení či dalších služeb.“

20) Článek 29 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Aniž je dotčen čl. 10 odst. 2, členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány měly možnost vyžadovat od všech podniků poskytujících veřejně dostupné telefonní služby nebo zajišťujících přístup k veřejným komunikačním sítím, aby zpřístupnily koncovým uživatelům všechny nebo některé doplňkové služby uvedené v příloze I části B, pokud je to technicky proveditelné a ekonomicky přijatelné, a všechny nebo některé doplňkové služby uvedené v příloze I části A.“;

b) odstavec 3 se zrušuje.

21) Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

Usnadnění změny poskytovatele

1. Členské státy zajistí, aby si všichni účastníci s čísly z národního číslovacího plánu, kteří o to požádají, mohli v souladu s ustanoveními přílohy I části C ponechat své číslo (svá čísla) nezávisle na podniku, který službu poskytuje.

2. Příslušné vnitrostátní orgány zajistí, aby stanovení cen mezi operátory nebo poskytovateli služeb v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel bylo nákladově orientované a aby případné přímé zpoplatnění účastníky od změny poskytovatele služeb neodrazovalo.

3. Příslušné vnitrostátní orgány nestanoví sazby pro koncové uživatele za přenesení čísel způsobem, který by narušoval hospodářskou soutěž, například stanovením konkrétních nebo jednotných cen na trzích pro koncové uživatele.

4. Přenesení čísel a jejich následná aktivace se provedou v nejkratší možné lhůtě. Účastníci, kteří uzavřeli smlouvu o přenesení čísla k novému poskytovateli, musí mít v každém případě toto číslo aktivované do jednoho pracovního dne.

Aniž je dotčen první pododstavec, příslušné vnitrostátní orgány mohou stanovit globální postup pro přenesení čísel, a to s přihlédnutím k vnitrostátním předpisům týkajícím se smluv, k technickému rozvoji a k tomu, že je třeba zachovat kontinuitu služby pro účastníka. Přerušení poskytování služby během přenosu čísla v žádném případě nepřesáhne jeden pracovní den. Je-li to nezbytné, příslušné vnitrostátní orgány rovněž zohlední opatření zajišťující, aby byli účastníci v průběhu celého procesu přepojení chráněni a aby nedocházelo k přepojování k jinému poskytovateli proti jejich vůli.

Členské státy zajistí, aby byly poskytovatelům uloženy přiměřené sankce, včetně povinnosti odškodnit zákazníky v případě, že je číslo přeneseno se zpožděním nebo je přenos čísla poskytovateli nebo jejich jménem zneužit.

5. Členské státy zajistí, aby smlouvy uzavřené mezi spotřebiteli a podniky poskytujícími služby elektronických komunikací nestanovily počáteční smluvní období přesahující 24 měsíců. Členské státy dále zajistí, aby podniky nabízely uživatelům možnost uzavřít smlouvu na dobu nejvýše 12 měsíců.

6. Aniž je dotčena minimální doba platnosti smlouvy, zajistí členské státy, aby podmínky a postupy pro ukončení smlouvy neodrazovaly od změny poskytovatelů služeb.“

22) V článku 31 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy mohou uložit přiměřené povinnosti ve veřejném zájmu ohledně provozu určených rozhlasových a televizních vysílacích kanálů a doplňkových služeb, zejména služeb v oblasti přístupnosti, aby byl umožněn vhodný přístup zdravotně postiženým koncovým uživatelům; tyto povinnosti mohou uložit podnikům ve své příslušnosti, které poskytují síť elektronických komunikací používané pro veřejné šíření rozhlasových či televizních vysílacích kanálů, pokud tyto síť využívá významný počet koncových uživatelů jako hlavní prostředek pro příjem rozhlasových a televizních vysílacích kanálů. Uvedené povinnosti se ukládají pouze tehdy, jsou-li nezbytné nutné k dosažení cílů obecného zájmu jasně vymezených každým členským státem, a musí být přiměřené a transparentní.

Povinnosti uvedené v prvním pododstavci členské státy přezkoumají do jednoho roku od 25. května 2011, pokud takovéto přezkoumání nebylo členským státem provedeno během předchozích dvou let.

Členské státy podrobují povinnosti ve veřejném zájmu pravidelnému přezkumu.“

23) Článek 33 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, je-li to vhodné, aby vnitrostátní regulační orgány zohledňovaly názory koncových uživatelů, spotřebitelů (mimo jiné zejména zdravotně postižených spotřebitelů), výrobců a podniků, které zajišťují síť nebo poskytují služby elektronických komunikací, v záležitostech týkajících se všech práv koncových uživatelů a spotřebitelů ohledně veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, zejména pokud mají výrazný dopad na trh.

Členské státy zejména zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány vytvořily konzultační mechanismus zajišťující, že při jejich rozhodování o otázkách týkajících se práv koncových uživatelů a spotřebitelů v souvislosti se službami elektronických komunikací budou náležitě zohledněny zájmy spotřebitelů v oblasti elektronických komunikací.“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Aniž jsou dotčena vnitrostátní pravidla, jež jsou v souladu s právními předpisy Společenství a jimiž jsou podporovány cíle kulturní a mediální politiky, jako například kulturní a jazyková rozmanitost a mediální pluralita, mohou vnitrostátní regulační orgány a jiné příslušné orgány podporovat spolupráci mezi podniky zajišťujícími veřejné komunikační síť nebo poskytujícími veřejně dostupné služby elektronických komunikací a odvětvími, jež mají zájem na podpoře zákonného obsahu v sítích a službách elektronických komunikací. Tato spolupráce může rovněž zahrnovat koordinaci informací ve veřejném zájmu poskytnutých podle čl. 21 odst. 4 a čl. 20 odst. 1 druhého pododstavce.“

24) V článku 34 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby pro vyřizování nevyřešených sporů vyplývajících z této směrnice mezi spotřebiteli a podniky zajišťujícími síť nebo poskytujícími služby elektronických komunikací, které se týkají smluvních podmínek nebo plnění smluv o zajišťování těchto sítí či poskytování služeb, byly k dispozici transparentní, nediskriminační, jednoduché a nenákladné mimosoudní postupy. Členské státy přijmou opatření, kterými zajistí, aby takové postupy umožňovaly spravedlivé a rychlé urovnání sporu, a popřípadě přijmou systém odškodnění nebo náhrad. Tyto postupy mají umožnit, aby spory byly řešeny nestranně, a nezabavují spotřebitele právní ochrany zajišťované vnitrostátním právem. Členské státy mohou rozšířit tyto povinnosti na spory týkající se jiných koncových uživatelů.“

25) Článek 35 se nahrazuje tímto:

„Článek 35

Úprava příloh

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice a jež jsou nezbytná pro přizpůsobení příloh I, II, III a VI technickému vývoji nebo změnám v poptávce na trhu, přijme Komise regulativním postupem s kontrolou podle čl. 37 odst. 2.“

26) V článku 36 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Vnitrostátní regulační orgány oznámí Komisi povinnosti univerzální služby uložené podnikům určeným jako podniky mající povinnosti univerzální služby. Jakékoli změny mající vliv na tyto povinnosti uložené podnikům nebo na podniky dotčené touto směrnicí se neprodleně oznámí Komisi.“

27) Článek 37 se nahrazuje tímto:

„Článek 37

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Komunikační výbor, zřízený článkem 22 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.“

28) Přílohy I, II a III se nahrazují zněním uvedeným v příloze I této směrnice a příloha VI se nahrazuje zněním uvedeným v příloze II této směrnice.

29) Příloha VII se zrušuje.

Článek 2

Změny směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích)

Směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) se mění takto:

1) V článku 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Touto směrnicí se harmonizují předpisy členských států požadované pro zajištění rovnocenné úrovně ochrany základních práv a svobod, zejména práva na soukromí a zachování důvěrnosti informací, se zřetelem na zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací, a pro zajištění volného pohybu těchto údajů a elektronických komunikačních zařízení a služeb ve Společenství.“

2) Článek 2 se mění takto:

a) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) ‚lokalizačními údaji‘ se rozumějí jakékoli údaje zpracovávané v síti elektronických komunikací nebo službou elektronických komunikací, které určují zeměpisnou polohu koncového zařízení uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací;“;

b) písmeno e) se zrušuje;

c) doplňuje se nový bod, který zní:

„h) ‚narušením bezpečnosti osobních údajů‘ se rozumí narušení bezpečnosti, které vede k náhodnému nebo protiprávnímu zničení, ztrátě, změně či neoprávněnému vyzrazení nebo zpřístupnění osobních údajů přenášených, uchovávaných nebo jinak zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupné služby elektronických komunikací ve Společenství.“

3) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Dotčené služby

Tato směrnice se vztahuje na zpracování osobních údajů ve spojení s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací ve veřejných komunikačních sítích ve Společenství, včetně veřejných komunikačních sítí podporujících zařízení pro shromažďování a identifikaci údajů.“

4) Článek 4 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„**Bezpečnost zpracování**“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Aniž je dotčena směrnice 95/46/ES, musí opatření uvedená v odstavci 1 alespoň

— zajistit, aby k osobním údajům měl přístup pouze oprávněný personál, a to výhradně k zákonným účelům,

— chránit uložené nebo přenášené osobní údaje před náhodným nebo nezákonným zničením, náhodnou ztrátou nebo změnou a neoprávněným nebo nezákonným uložením, přístupem k nim či před jejich zveřejněním a

- zajistit provádění bezpečnostní politiky týkající se zpracování osobních údajů.

Příslušné vnitrostátní orgány musí být schopné provádět kontrolu opatření, která přijali poskytovatelé veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, a vydávat doporučení týkající se osvědčených postupů, pokud jde o úroveň bezpečnosti, které by tato opatření měla dosáhnout.“;

- c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„3. V případě narušení bezpečnosti osobních údajů příslušný poskytovatel veřejně dostupných služeb elektronických komunikací bez zbytečného prodlení oznámí narušení bezpečnosti osobních údajů příslušnému vnitrostátnímu orgánu.

Pokud je pravděpodobné, že narušení bezpečnosti osobních údajů nepříznivě ovlivní osobní údaje nebo soukromí účastníka nebo jednotlivce, oznámí toto narušení poskytovatel bez zbytečného prodlení rovněž dotčenému účastníkovi nebo jednotlivci.

Oznámení o narušení bezpečnosti osobních údajů dotčenému účastníkovi nebo jednotlivci není nutné, pokud poskytovatel ke spokojenosti příslušného orgánu prokázal, že zavedl náležitá technická ochranná opatření a že tato opatření byla uplatněna na údaje, jichž se narušení bezpečnosti týká. Tato technická ochranná opatření zajistí, aby dotčené údaje nebyly srozumitelné pro nikoho, kdo není k přístupu k nim oprávněn.

Aniž je dotčena povinnost poskytovatele informovat dotčeného uživatele a jednotlivce, pokud poskytovatel již neoznámil účastníkovi nebo jednotlivci narušení bezpečnosti osobních údajů, může příslušný vnitrostátní orgán po posouzení pravděpodobných nepříznivých důsledků tohoto narušení vyžadovat, aby tak učinil.

V oznámení určeném účastníkovi nebo jednotlivci se uvede alespoň povaha narušení bezpečnosti osobních údajů a kontaktní místa, kde je možné získat více informací, jakož i opatření doporučená ke zmírnění možných nepříznivých důsledků narušení bezpečnosti osobních údajů. V oznámení příslušnému vnitrostátnímu orgánu musí být navíc popsány důsledky narušení bezpečnosti a opatření, jež poskytovatel v souvislosti s tímto narušením bezpečnosti osobních údajů navrhl nebo přijal.

4. S výhradou jakýchkoli technických prováděcích opatření přijatých podle odstavce 5 mohou příslušné vnitrostátní orgány přijímat obecné pokyny a v případě nutnosti vydávat pokyny týkající se podmínek, za nichž je od poskytovatelů požadováno, aby oznámili narušení

bezpečnosti osobních údajů, a dále formátu tohoto oznámení a způsobu, jakým se má učinit. Rovněž jsou oprávněny kontrolovat, zda poskytovatelé plní své povinnosti týkající se oznamování podle tohoto odstavce, a v případě neplnění ukládat přiměřené sankce.

Poskytovatelé vedou přehled narušení bezpečnosti osobních údajů zahrnující okolnosti porušení, jeho následky a opatření přijatá pro jeho nápravu, který musí být dostatečný pro to, aby příslušné vnitrostátní orgány mohly přezkoumat soulad s ustanoveními odstavce 3. Tento přehled zahrnuje pouze informace nezbytné k tomuto účelu.

5. Pro zajištění důsledného provádění opatření uvedených v odstavcích 2, 3 a 4 může Komise po konzultaci s Evropskou agenturou pro bezpečnost sítí a informací (ENISA), pracovní skupinou pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízenou článkem 29 směrnice 95/46/ES a s evropským inspektorem ochrany údajů přijmout technická prováděcí opatření týkající se okolností, formátu a postupů, jež se vztahují na požadavky informování a oznamování podle tohoto článku. Při přijímání těchto opatření Komise zapojí všechny příslušné zúčastněné subjekty zejména za účelem získat informace o nejlepších dostupných technických a ekonomických způsobech provádění tohoto článku.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14a odst. 2.“

- 5) V článku 5 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členské státy zajistí, aby uchovávání informací nebo získávání přístupu k již uchovávaným informacím bylo v koncovém zařízení účastníka nebo uživatele povoleno pouze pod podmínkou, že dotčený účastník či uživatel poskytl svůj souhlas poté, co mu byly poskytnuty jasné a úplné informace v souladu se směrnicí 95/46/ES, mimo jiné o účelu zpracování. To nebrání technickému ukládání nebo takovému přístupu, jehož jediným účelem je provedení přenosu sdělení prostřednictvím sítě elektronických komunikací, nebo je-li to nezbytné nutné k tomu, aby mohl poskytovatel služeb informační společnosti poskytovat služby, které si účastník nebo uživatel výslovně vyžádal.“

- 6) V článku 6 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pro potřeby marketingu služeb elektronických komunikací nebo pro poskytování služeb s přidanou hodnotou může poskytovatel veřejně dostupných služeb elektronických komunikací zpracovávat údaje uvedené v odstavci 1 pouze v rozsahu nezbytném a po dobu nezbytnou pro tyto

služby nebo marketing, pokud k tomu dal předem souhlas účastník nebo uživatel, jehož se údaje týkají. Účastníci či uživatelé musí mít možnost kdykoliv svůj souhlas se zpracováním provozních údajů vzít zpět.“

7) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Nevyžádaná sdělení

1. Automatické volací a komunikační systémy bez zásahu člověka (automatické volací přístroje), faximilní přístroje (faxy) nebo elektronickou poštu je možno použít pro účely přímého marketingu pouze v případě účastníků nebo jedinců, kteří k tomu dali předchozí souhlas.

2. Bez ohledu na odstavec 1, pokud fyzická nebo právnická osoba získává od svých zákazníků jejich elektronické kontaktní údaje pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby a v souladu se směrnicí 95/46/ES, může tato fyzická či právnická osoba využít tyto elektronické kontaktní údaje pro účely přímého marketingu svých vlastních obdobných výrobků nebo služeb pouze za předpokladu, že je zákazníkům jasně a zřetelně poskytnuta možnost zdarma a jednoduchým způsobem nesouhlasit s takovým využitím jejich elektronických kontaktních údajů v okamžiku shromažďování těchto kontaktních údajů a při zasílání každého jednotlivého sdělení, pokud zákazník původně toto využití neodmítl.

3. Členské státy musí přijmout vhodná opatření zajišťující, že nevyžádaná sdělení pro účely přímého marketingu, v případech jiných než uvedených v odstavcích 1 a 2, nebudou povolena buď bez souhlasu dotčených účastníků či uživatelů, nebo ve vztahu k účastníkům či uživatelům, kteří si nepřejí taková sdělení dostávat, přičemž výběr z uvedených možností bude stanoven vnitrostátními právními předpisy a zohlední se skutečnost, že obě možnosti musí být pro účastníka nebo uživatele bezplatné.

4. V každém případě se zakazuje praxe zasílání elektronické pošty pro účely přímého marketingu, pokud tato skrývá nebo utajuje totožnost odesílatele, jehož jménem se sdělení přenáší, nebo je v rozporu s článkem 6 směrnice 2000/31/ES, nebo je zaslána bez platné adresy, na kterou by příjemce mohl odeslat žádost o ukončení zasílání takových sdělení, nebo ve které jsou příjemci vybízeni, aby navštívili internetové stránky, jež jsou v rozporu s tímto článkem.

5. Odstavce 1 a 3 se vztahují na účastníky, kteří jsou fyzickými osobami. V rámci práva Společenství a příslušných vnitrostátních právních předpisů členské státy také zajistí, že budou dostatečně chráněny oprávněné zájmy účastníků, kteří nejsou fyzickými osobami, pokud jde o nevyžádaná sdělení.

6. Aniž jsou dotčeny správní opravné prostředky mimo jiné podle čl. 15a odst. 2, členské státy zajistí, aby každá fyzická nebo právnická osoba nepříznivě ovlivněná porušováním vnitrostátních předpisů přijatých podle tohoto článku, která má tudíž oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu takového porušování, včetně poskytovatelů služeb elektronických komunikací chránících své oprávněné obchodní zájmy, mohla proti takovým porušením podat žalobu k soudu. Členské státy mohou rovněž stanovit zvláštní pravidla či sankce vůči poskytovatelům služeb elektronických komunikací, kteří svou nedbalostí přispívají k porušování vnitrostátních předpisů přijatých v souladu s tímto článkem.“

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 14a

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Komunikační výbor, zřízený článkem 22 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1, 2, 4 a 6 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.“

9) V článku 15 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1b. Poskytovatelé vytvoří vnitřní postupy pro vyřizování žádostí o přístup k osobním údajům uživatelů na základě vnitrostátních opatření přijatých podle odstavce 1. Na žádost příslušného vnitrostátního orgánu mu poskytovatelé poskytnout informace o těchto postupech, počtu přijatých žádostí, o právním odůvodnění těchto žádostí a o jejich zodpovězení.“

10) Vkládá se nový článek 15a, který zní:

„Článek 15a

Provádění a prosazování

1. Členské státy stanoví sankce, včetně případných trestních sankcí, za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující a mohou se vztahovat k době, v níž porušení trvalo, a to i v případě, že bylo následně napraveno. Členské státy oznámí takto stanovené sankce Komisi do 25. května 2011 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny těchto ustanovení.

2. Aniž jsou dotčeny jakékoli soudní prostředky nápravy, které mohou být k dispozici, členské státy zajistí, aby příslušný vnitrostátní orgán a případně další vnitrostátní orgány měly pravomoc nařídit zastavení protiprávního jednání uvedeného v odstavci 1.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné vnitrostátní orgány a případně další vnitrostátní orgány měly vyšetřovací pravomoci a zdroje nezbytné ke sledování a prosazování vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice, včetně pravomoci získat všechny příslušné informace, jež k tomu mohou potřebovat.

4. Příslušné vnitrostátní regulační orgány mohou přijmout opatření pro zajištění účinné přeshraniční spolupráce při prosazování vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice a pro vytvoření harmonizovaných podmínek poskytování služeb zahrnujících přeshraniční toky údajů.

S dostatečným předstihem před přijetím jakýchkoli takových opatření předloží vnitrostátní regulační orgány Komisi shrnutí důvodů pro tato opatření, obsah těchto opatření a způsob jejich uplatňování. Po posouzení obdržených informací a po konzultaci s Evropskou agenturou pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) a pracovní skupinou pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízenou článkem 29 směrnice 95/46/ES k nim může Komise vznést připomínky nebo vydat doporučení zejména s cílem zajistit, aby tato předpokládaná opatření nepříznivě neovlivňovala fungování vnitřního trhu. Při přijímání rozhodnutí o těchto opatřeních přihlížejí vnitrostátní regulační orgány co možná nejvíce k připomínce či doporučením Komise.“

Článek 3

Změna nařízení (ES) č. 2006/2004

V příloze nařízení (ES) č. 2006/2004 (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele) se doplňuje nový bod, který zní:

„17. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice

o soukromí a elektronických komunikacích): článek 13 (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).“

Článek 4

Provedení

1. Členské státy do 25. května 2011 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 25. listopadu 2009.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předsedkyně
Å. TORSTENSSON

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA I

**POPIS DOPLŇKOVÝCH SLUŽEB A SLUŽEB UVEDENÝCH V ČLÁNKU 10 (KONTROLA VÝDAJŮ),
ČLÁNKU 29 (DOPLŇKOVÉ SLUŽBY) A ČLÁNKU 30 (USNADNĚNÍ ZMĚNY POSKYTOVATELE)****Část A: Doplnkové služby a služby uvedené v článku 10**a) *Podrobný rozpis účtů*

Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány, s výhradou požadavků příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů a soukromí, mohly stanovit základní úroveň podrobného rozpisu účtů, které mají být účastníkům bezplatně poskytovány podniky, aby účastníci mohli

- i) ověřovat a kontrolovat ceny za používání veřejné komunikační sítě v pevném místě nebo za související veřejně dostupné telefonní služby a
- ii) odpovídajícím způsobem sledovat toto používání a výdaje a mít tak přiměřený stupeň kontroly nad svými účty.

Popřípadě lze účastníkům nabízet ještě podrobnější rozpis účtů za přiměřenou cenu nebo bezplatně.

Volání, za něž volající účastník neplatí, včetně volání na poradenské linky, se v podrobném rozpisu účtů volajícího účastníka neuvádějí.

b) *Bezplatné selektivní blokování odchozích volání, textových zpráv nebo multimediálních zpráv nebo, je-li to technicky proveditelné, jiných podobných aplikací se zvýšenou sazbou*

Jedná se o doplňkovou službu, jejímž prostřednictvím může účastník, který o to požádá určený podnik poskytující telefonní služby, bezplatně blokovat určené druhy odchozích volání, textových zpráv nebo multimediálních zpráv nebo jiné podobné aplikace se zvýšenou sazbou nebo volání na určené druhy čísel.

c) *Systémy předplatného*

Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány mohly od určených podniků požadovat, aby poskytovaly spotřebitelům službu umožňující předplacení přístupu k veřejné komunikační síti a využívání veřejně dostupných telefonních služeb.

d) *Postupné splácení poplatků za připojení*

Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány mohly od určených podniků požadovat, aby umožnily spotřebitelům postupné splácení poplatků za připojení k veřejné komunikační síti.

e) *Neplacení účtů*

Členské státy povolí zvláštní opatření, která řeší problematiku neplacení telefonních účtů vystavených podniky určenými v souladu s článkem 8; tato opatření musí být přiměřená, nediskriminační a musí být zveřejněna. Tato opatření mají zajistit, aby účastníci byli předem řádně upozorněni na všechny důsledky neplacení účtu, tj. na přerušení služby nebo odpojení. S výjimkou případů podvodu, soustavného opožděného placení nebo neplacení mají tato opatření zajistit, pokud je to technicky proveditelné, aby se jakékoli přerušení služby týkalo pouze dotyčné služby. Odpojení z důvodu neplacení účtů by mělo následovat až po řádném upozornění účastníka. Členské státy mohou umožnit, aby úplnému odpojení předcházelo období omezení služeb, během něhož jsou povolena pouze ta volání, která nejsou pro účastníka zpoplatněna (například volání na číslo 112).

f) *Poradenství ohledně sazeb*

Jedná se o doplňkovou službu, jejímž prostřednictvím mohou účastníci požádat podnik o poskytnutí informací o případných alternativních levnějších sazbách.

g) *Kontrola nákladů*

Jedná se o doplňkovou službu, jejímž prostřednictvím nabízejí podniky, považují-li to vnitrostátní regulační orgány za náležité, další způsoby kontroly nákladů spojených s veřejně přístupnými telefonními službami, včetně bezplatných upozornění spotřebitelů v případě neobvyklé spotřeby.

Část B: Doplňkové služby uvedené v článku 29a) *Tónová volba neboli signalizace DTMF (dual-tone multi-frequency operation)*

Veřejná komunikační síť nebo veřejně dostupné telefonní služby umožňují použití tónů DTMF podle definice uvedené v ETSI ETR 207 pro signalizaci konec–konec, a to jak v rámci členského státu, tak mezi členskými státy.

b) *Identifikace volajícího*

Volanému se zobrazuje číslo volajícího ještě před přijetím hovoru.

Tato doplňková služba by měla být poskytována v souladu s příslušnými právními předpisy o ochraně osobních údajů a soukromí, zejména se směrnicí 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích).

V mezích technické proveditelnosti by měli operátoři poskytovat údaje a signály k usnadnění nabídky služby určené totožnosti volajícího a tónové volby i za hranicemi členského státu.

Část C: Provedení ustanovení o přenositelnosti čísla podle článku 30

Požadavek, aby si všichni účastníci s čísly z národního číslovacího plánu, kteří o to požádají, mohli ponechat své číslo (svá čísla) nezávisle na podniku, který službu poskytuje, se vztahuje

- a) v případě zeměpisných čísel na konkrétní místo a
- b) v případě nezeměpisných čísel na každé místo.

Tato část se nevztahuje na přenos čísel mezi sítěmi poskytujícími služby v pevném místě a mobilními sítěmi.

PŘÍLOHA II**INFORMACE, KTERÉ MAJÍ BÝT ZVEŘEJNĚNY V SOULADU S ČLÁNEM 21****(PRŮHLEDNOST A ZVEŘEJŇOVÁNÍ INFORMACÍ)**

Vnitrostátní regulační orgán musí zajistit, aby informace uvedené v této příloze byly zveřejněny v souladu s článkem 21. Vnitrostátní regulační orgán rozhodne o tom, které informace zveřejní podniky zajišťující veřejné komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupné telefonní služby a které informace zveřejní samotný vnitrostátní regulační orgán, aby spotřebitelé měli při výběru k dispozici všechny informace.

1. **Název (názvy) a adresa (adresy) podniku (podniků)**

Například názvy a adresy sídla podniků zajišťujících veřejné komunikační síť nebo poskytujících veřejně dostupné telefonní služby.

2. **Popis nabízených služeb**2.1 **Rozsah nabízených služeb**

- 2.2 Zahrnuty jsou rovněž standardní sazby s uvedením poskytovaných služeb a obsahu každé položky tvořící celkovou sazbu (například poplatky za přístup, všechny druhy hovorného, poplatky za provoz a údržbu) a podrobnosti o standardních slevách, které jsou uplatňovány, jakož i o zvláštních a cílených systémech sazeb a o jakýchkoli dalších poplatcích a nákladech souvisejících s koncovým zařízením.
- 2.3 Koncepce odškodnění/náhrad, včetně podrobných informací o nabízených systémech odškodnění/náhrad.
- 2.4 Druhy nabízených služeb údržby.
- 2.5 Standardní smluvní podmínky, popřípadě včetně minimální doby platnosti smlouvy, podmínek ukončení smlouvy a postupů a přímých poplatků za přenositelnost čísel a jiných identifikátorů.
3. Mechanismy urovnání sporů včetně těch, které vypracovaly podniky.
4. Informace o právech týkajících se univerzální služby, včetně případných doplňkových služeb a služeb uvedených v příloze I.

PŘÍLOHA III

PARAMETRY KVALITY SLUŽBY

Parametry, definice a metody měření kvality služby uvedené v člancích 11 A 22

Pro podniky poskytující přístup k veřejné komunikační síti

PARAMETR (poznámka 1)	DEFINICE	METODA MĚŘENÍ
Dodací lhůta pro počáteční připojení	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Četnost poruch na jeden přístupový okruh	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Doba odstranění poruchového stavu	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Pro podniky poskytující veřejně dostupné telefonní služby

Doba potřebná pro sestavení spojení (poznámka 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Doba odezvy informační služby o účastnických číslech	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Míra pohotovosti veřejných telefonních automatů, mincovních a kartových	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Reklamace správnosti vyúčtování	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Podíl neúspěšných pokusů o spojení (poznámka 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Číslo verze ETSI EG 202 057-1 v. 1.3.1. (červenec 2008).

Poznámka 1

Parametry by měly umožňovat analýzu výkonnosti na regionální úrovni (tj. minimálně na úrovni 2 v klasifikaci územních statistických jednotek (NUTS) vytvořené Eurostatem).

Poznámka 2

Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou vyžadovat uchovávání aktuálních informací o výkonnosti u těchto dvou parametrů, pokud je možné prokázat, že výkonnost v těchto dvou oblastech je uspokojivá.“

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA VI

**INTEROPERABILITA ZAŘÍZENÍ DIGITÁLNÍ TELEVIZE URČENÝCH PRO SPOTŘEBITELE PODLE ČLÁNKU
24**1. *Společný kódovací algoritmus a příjem volně vysílaných programů*

Veškerá zařízení pro spotřebitele určená pro příjem konvenčních digitálních televizních signálů (tedy vysílání prostřednictvím pozemního, kabelového či družicového přenosu, jež je primárně určeno pro pevný příjem, jako DVB-T, DVB-C či DVB-S), která jsou prodávána, pronajímána nebo jinak poskytována ve Společenství a jsou schopna dekódovat digitální televizní signály, musí být schopna

- umožňovat dekódování takových signálů podle některého společného evropského kódovacího algoritmu, který je spravován uznanou evropskou normalizační organizací, v současnosti ETSI,
- reprodukovat signály, které byly volně přeneseny, pokud v případě, že je takové zařízení pronajato, nájemce jedná v souladu s příslušnou nájemní smlouvou.

2. *Interoperabilita pro analogové a digitální televizní přijímače*

Každý analogový televizní přijímač se zabudovanou obrazovkou s viditelnou úhlopříčkou delší než 42 cm, který je uveden ve Společenství na trh za účelem prodeje nebo pronájmu, musí být vybaven nejméně jednou zásuvkou s otevřeným rozhraním, jak je normalizována uznaným evropským normalizačním orgánem, například jak stanoví norma Cenelec EN 50 049-1:1997, která umožňuje jednoduché připojení periferních zařízení, zejména přidavných dekodérů a digitálních přijímačů.

Každý digitální televizní přijímač se zabudovanou obrazovkou s viditelnou úhlopříčkou delší než 30 cm, který je uveden ve Společenství na trh za účelem prodeje nebo pronájmu, musí být vybaven nejméně jednou zásuvkou s otevřeným rozhraním (buď normalizovanou nebo vyhovující normě přijaté uznaným evropským normalizačním orgánem nebo vyhovující specifikacím používaným v celém průmyslovém oboru), např. zásuvkou společného rozhraní DVB, která umožňuje jednoduché připojení periferních zařízení a může propouštět všechny prvky digitálního televizního signálu, včetně informací týkajících se interaktivních služeb a služeb s podmíněným přístupem.“

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/140/ES

ze dne 25. listopadu 2009,

kteřou se mění směrnice 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací, směrnice 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení a směrnice 2002/20/ES o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 13. listopadu 2009 ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Fungování pěti směrnic tvořících stávající předpisový rámec EU pro sítě a služby elektronických komunikací (směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) ⁽⁴⁾, směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) ⁽⁵⁾, směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice) ⁽⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) ⁽⁷⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ⁽⁸⁾ (společně dále jen „rámcová směrnice a zvláštní směrnice“) je Komisí pravidelně přezkoumáváno, zejména za účelem zjištění, zda je třeba směrnice změnit s ohledem na vývoj technologií a trhu.

(2) V tomto ohledu Komise předložila svá úvodní zjištění ve sdělení ze dne 29. června 2006 o přezkumu předpisového rámce EU pro sítě a služby elektronických komunikací. Na základě těchto úvodních zjištění byla uspořádána veřejná konzultace, během níž bylo zjištěno, že nejdůležitějším aspektem, kterému je třeba se věnovat, je nedostatečný vnitřní trh elektronických komunikací. Bylo zejména zjištěno, že roztržitost předpisů a nejednotnost činností vnitrostátních regulačních orgánů nejen ohrožuje konkurenceschopnost sektoru, ale rovněž brání spotřebitelům využívat značné výhody přeshraniční hospodářské soutěže.

(3) Měla by být proto provedena reforma předpisového rámce EU pro sítě a služby elektronických komunikací, aby byl dotvořen vnitřní trh elektronických komunikací tím, že se upevní mechanismus Společenství pro regulaci operátorů s významnou tržní silou na klíčových trzích. Tento rámec dále doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1211/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o zřízení Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Úřadu ⁽⁹⁾. Reforma rovněž zahrnuje definování strategie účinné a koordinované správy rádiového spektra za účelem vytvoření jednotného evropského informačního prostoru a zesílení ustanovení týkajících se uživatelů se zdravotním postižením, aby se docílilo široce přístupné informační společnosti.

(4) Uznávajíce, že Internet je zásadním nástrojem pro vzdělávání a pro uplatňování svobody projevu a práva na přístup k informacím v praxi, jakékoli omezení těchto základních práv by mělo být v souladu s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod. Komise by měla s ohledem na tyto otázky zahájit širokou veřejnou konzultaci.

(5) Cílem je v závislosti na rozvoji hospodářské soutěže na trzích postupně omezovat pro odvětví specifická pravidla ex ante a nakonec dosáhnout toho, aby se elektronické komunikace řídily pouze právem v oblasti hospodářské soutěže. Vzhledem k tomu, že trhy elektronických komunikací prokázaly v posledních letech výraznou dynamiku v oblasti hospodářské soutěže, je důležité, aby regulační povinnosti ex ante byly ukládány pouze, pokud neexistuje účinná a udržitelná hospodářská soutěž.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ Úř. věst. C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 24. září 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 16. února 2009 (Úř. věst. C 103 E, 5.5.2009, s. 1), postoj Evropského parlamentu ze dne 6. května 2009, rozhodnutí Rady ze dne 20. listopadu 2009 a legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. listopadu 2009.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽⁹⁾ Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

- (6) Při provádění přezkumu fungování rámcové směrnice a zvláštních směrnic by měla Komise vyhodnotit, zda jsou s ohledem na vývoj trhu a s ohledem na hospodářskou soutěž a ochranu spotřebitele i nadále nezbytná ustanovení o zvláštní regulaci ex ante stanovené články 8 až 13a směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) a článkem 17 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) nebo zda je nutné uvedená ustanovení změnit nebo zrušit.
- (7) Aby byl zajištěn přiměřený přístup přizpůsobený proměnlivým podmínkám hospodářské soutěže, mělo by být vnitrostátním regulačním orgánům umožněno definovat trhy na nižším než celostátním základě a zrušit regulační povinnosti na trzích nebo v zeměpisných oblastech, kde existuje účinná hospodářská soutěž v oblasti infrastruktur.
- (8) Za účelem dosažení cílů Lisabonské agendy je nutné poskytovat přiměřené investiční pobídky do nových vysokorychlostních sítí, které budou podporovat inovace v internetových službách s bohatým obsahem a posilovat mezinárodní konkurenceschopnost Evropské unie. Tyto sítě mají obrovský potenciál přinášet užitek spotřebitelům a podnikům v celé Evropské unii. Je proto nezbytné podporovat udržitelné investice do rozvoje těchto nových sítí a současně prostřednictvím předvídatelné a jednotné regulace zajišťovat hospodářskou soutěž a zvyšovat možnost výběru pro spotřebitele.
- (9) Komise ve svém sdělení ze dne 20. března 2006 s názvem „Překlenutí propasti v širokopásmovém připojení“ uznala, že v Evropské unii existují územní rozdíly, pokud jde o přístup k vysokorychlostním širokopásmovým službám. Snadnější přístup k rádiovému spektru usnadní rozvoj vysokorychlostních širokopásmových služeb v odlehklých oblastech. I přes obecný nárůst širokopásmového připojení je přístup v různých oblastech omezen kvůli vysokým nákladům způsobeným nízkou hustotou obyvatelstva a odlehlostí oblastí. Za účelem zajištění investic do nových technologií v zaostalých oblastech by regulace elektronických komunikací měla být v souladu s jinými politikami, jako je politika státní podpory, politika soudržnosti nebo širší cíle průmyslové politiky.
- (10) Veřejné investice do sítí by měly být uskutečňovány v souladu se zásadou nediskriminace. Za tím účelem by veřejná podpora měla být přidělována otevřenými, transparentními a soutěžními postupy.
- (11) Aby vnitrostátní regulační orgány mohly splnit cíle stanovené v rámcové směrnici a zvláštních směrnicích, zejména v otázce interoperability služeb mezi koncovými body, měla by být působnost rámcové směrnice rozšířena tak, aby se vztahovala i na některé aspekty rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení, jak jsou definována ve směrnici 1999/5/ES Evropského parlamentu a Rady z 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody⁽¹⁾, jakož i na spotřebitelská zařízení využívaná pro digitální televizi, aby se usnadnil přístup pro zdravotně postižené uživatele.
- (12) Některé definice by měly být vyjasněny nebo změněny tak, aby odrážely vývoj trhu i technologií a aby byly odstraněny nejednoznačnosti zjištěné při provádění předpisového rámce.
- (13) Měla by být posílena nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů, aby se zajistilo efektivnější uplatňování předpisového rámce a zvýšila se jejich autorita i předvídatelnost jejich rozhodnutí. Za tímto účelem by vnitrostátní právní předpisy měly obsahovat výslovné ustanovení, které by zajistilo, aby byl vnitrostátní regulační orgán, odpovědný za ex ante regulaci trhu nebo za řešení sporů mezi podniky, při plnění svých úkolů chráněn před vnějšími zásahy nebo politickým tlakem, jež by mohly ohrozit jeho nezávislé posuzování záležitostí, které mu jsou překládány. Existence takového vnějšího vlivu na vnitrostátní zákonodárný orgán činí tento orgán nevhodným k plnění funkce vnitrostátního regulačního orgánu v rámci předpisového rámce. Za tímto účelem by měla být předem stanovena pravidla týkající se důvodů odvolání ředitele vnitrostátního regulačního orgánu, aby byly rozptýleny jakékoli důvodné pochybnosti o neutrálnosti orgánu a jeho neovlivnitelnosti vnějšími faktory. Je důležité, aby vnitrostátní regulační orgány, odpovědné za regulaci trhu ex ante, měly svůj rozpočet, který by jim zejména umožnil přijmout dostatečný počet kvalifikovaných pracovníků. Pro zajištění by měl být tento rozpočet každoročně zveřejňován.
- (14) Za účelem zajištění právní jistoty pro účastníky na trhu by subjekty rozhodující o opravném prostředku měly své funkce plnit efektivně; zejména by řízení o opravném prostředku nemělo být nadměrně dlouhé. Předběžná opatření pozastavující platnost rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu by měla být povolena pouze v naléhavých případech s cílem předejít vážnému a nenapravitelnému poškození strany, která o tato opatření požádala, a vyžaduje-li to vyváženost zájmů.

(1) Úř. věst. L 91, 7.4.1999, s. 10.

- (15) Subjekty rozhodující o opravném prostředku uplatňují předběžná opatření, kterými se pozastavuje platnost rozhodnutí vnitrostátních regulačních orgánů, nejrůznějšími způsoby. Za účelem jednotnějšího přístupu by se měly uplatňovat společné standardy v souladu s judikaturou Společenství. Subjekty rozhodující o opravném prostředku by rovněž měly být oprávněny požadovat dostupné informace zveřejněné BEREK. Vzhledem k významu řízení o opravném prostředku pro celkové fungování předpisového rámce by měl být ustaven mechanismus umožňující shromažďovat informace o těchto řízeních a o rozhodnutích, kterými se ruší rozhodnutí přijatá regulačními orgány ve všech členských státech, a předávat tyto informace Komisi.
- (16) Za účelem zajištění, aby vnitrostátní regulační orgány plnily své regulační úkoly efektivním způsobem, měly by údaje, které tyto orgány shromažďují, zahrnovat účetní údaje o maloobchodních trzích souvisejících s velkoobchodními trhy, na nichž působí operátor s významnou tržní silou, a které jsou proto regulovány vnitrostátním regulačním orgánem. Zahrnovat by měly i údaje, které by umožnily vnitrostátnímu regulačnímu orgánu posoudit možný dopad plánovaných aktualizací nebo změn topologie sítě na rozvoj hospodářské soutěže nebo na velkoobchodní produkty zpřístupněné dalším stranám.
- (17) Vnitrostátní konzultace stanovená článkem 6 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) by měla proběhnout před konzultací ve Společenství stanovenou články 7 a 7a uvedené směrnice tak, aby bylo možné v rámci konzultací na úrovni Společenství zohlednit stanoviska zainteresovaných subjektů. Zároveň by se tím předešlo potřebě druhé konzultace na úrovni Společenství, pokud by výsledky vnitrostátní konzultace vedly ke změnám plánovaného opatření.
- (18) Volnost, kterou mají při rozhodování vnitrostátní regulační orgány, je třeba uvést v soulad s rozvojem jednotné regulační praxe a jednotným uplatňováním předpisového rámce, aby bylo možno efektivně přispívat k rozvoji a dovoření vnitřního trhu. Vnitrostátní regulační orgány by proto měly podporovat aktivity Komise a BEREK týkající se vnitřního trhu.
- (19) Mechanismus Společenství umožňující Komisi požadovat, aby vnitrostátní regulační orgány vzaly zpět plánovaná opatření týkající se vymezení trhu a označení operátorů za operátory s významnou tržní silou, značnou měrou přispěl k jednotnému určování okolností, za nichž je možné využít regulaci ex-ante a za nichž operátoři této regulaci podléhají. Sledování trhu Komisí, a zejména zkušenosti s postupem podle článku 7 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) ukazují, že by nejednotnost při uplatňování nápravných opatření vnitrostátními regulačními orgány i v případě obdobných podmínek na trhu mohla oslabit vnitřní trh elektronických komunikací. Komise se proto může podílet na zajištění větší jednoty při používání nápravných opatření vydáváním stanovisek k návrhům opatření předložených vnitrostátními regulačními orgány. Aby mohly být využity odborné znalosti vnitrostátních regulačních orgánů týkající se analýzy trhu, měla by Komise před přijetím rozhodnutí nebo stanoviska konzultovat BEREK.
- (20) Je důležité, aby byl předpisový rámec proveden včas. Poté, co Komise přijme rozhodnutí, jímž požádá vnitrostátní regulační orgán, aby vzal zpět plánovaná opatření, by měl tento orgán předložit Komisi opatření v revidované podobě. V souladu s článkem 7 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) by měla být stanovena lhůta pro oznámení revidovaného opatření Komisi, aby účastníci trhu znali délku doby, po kterou bude trh analyzován, a zvýšila se právní jistota.
- (21) Vzhledem ke krátkým lhůtám v rámci mechanismu konzultací na úrovni Společenství by měla být Komise zmocněna k přijímání doporučení nebo pokynů za účelem zjednodušení postupů pro výměnu informací mezi Komisí a vnitrostátními regulačními orgány, například v případech týkajících se stabilních trhů, nebo jde-li pouze o malé změny původně oznámených opatření. Komise by rovněž měla být zmocněna ke schvalování udělování výjimek z oznamovací povinnosti za účelem racionalizace postupů v některých případech.
- (22) V souladu s cíli Listiny základních práv Evropské unie a Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením by měl předpisový rámec zajistit všem uživatelům, včetně zdravotně postižených koncových uživatelů, starších osob a uživatelů se zvláštními sociálními potřebami, snadný přístup k vysoce kvalitním a cenově dostupným službám. Prohlášení č. 22 připojené k závěrečnému aktu Amsterodamské smlouvy uvádí, že orgány Společenství mají při vytváření opatření stanovených v článku 95 Smlouvy o ES zohledňovat potřeby zdravotně postižených osob.
- (23) Konkurenceschopný trh poskytuje uživatelům široký výběr obsahu, aplikací a služeb. Vnitrostátní regulační orgány by měly podporovat možnost přístupu uživatelů k informacím a k jejich distribuci a jejich možnost používat aplikace a služby.
- (24) Rádiové frekvence by měly být považovány za nedostatečný veřejný zdroj s významnou tržní a veřejnou hodnotou. Je ve veřejném zájmu, aby správa rádiového spektra byla co nejúčinnější a nejeftivnější pro hospodářství, společnost a životní prostředí a aby zohlednila významnou úlohu rádiového spektra pro elektronické komunikace, cíle kulturní rozmanitosti a plurality médií a sociální a územní soudržnost. Překážky bránící jeho účinnému využívání by proto měly být postupně odstraňovány.

- (25) Činnostmi v oblasti politiky rádiového spektra ve Společenství by neměla být dotčena opatření přijatá na úrovni Společenství nebo na vnitrostátní úrovni v souladu s právními předpisy Společenství se záměrem prosazovat cíle obecného zájmu, které se týkají zejména regulace obsahu a audiovizuální a mediální politiky, a právo členských států spravovat a využívat vlastní rádiové spektrum pro účely veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a obrany.
- (26) Přechod z analogového na digitální pozemní televizní vysílání by ve Společenství v důsledku vyšší přenosové účinnosti digitální technologie zvýšil dostupnost hodnotného spektra (situace známá jako „digitální dividenda“). Současně je však třeba zohlednit rozdílné situace v jednotlivých členských státech.
- (27) Před navržením konkrétního harmonizačního opatření podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 676/2002/ES ze dne 7. března 2002 o předpisovém rámci pro politiku rádiového spektra v Evropském společenství (rozhodnutí o rádiovém spektru) ⁽¹⁾ je třeba, aby Komise provedla posouzení dopadu z hlediska nákladů a přínosů navrhovaného opatření, jako je dosažení úspor z rozsahu a interoperabilita služeb ve prospěch spotřebitele, dopad na účinnost využití spektra nebo požadavek na harmonizované využití v různých částech Evropské unie.
- (28) Ačkoliv správa spektra zůstává v kompetenci členských států, strategické plánování, koordinace a případná harmonizace na úrovni Společenství může pomoci zajistit, aby uživatelé spektra plně využívali výhod vnitřního trhu a aby bylo možno v celosvětovém měřítku účinně hájit zájmy EU. Za tímto účelem by měly být v případě potřeby vytvořeny legislativní víceleté programy politiky rádiového spektra, které stanoví politické směry a cíle pro strategické plánování a harmonizaci využívání rádiového spektra ve Společenství. Tyto politické směry a cíle se mohou týkat dostupnosti a účinného využívání rádiového spektra potřebných pro vytvoření a fungování vnitřního trhu a případně se mohou rovněž týkat harmonizace postupů pro udělování obecných oprávnění nebo individuálních práv na využívání rádiových frekvencí, pokud je to nutné pro odstranění překážek pro fungování vnitřního trhu. Tyto politické směry a cíle by měly být v souladu s touto směrnicí a zvláštními směrnicemi.
- (29) Komise dala najevo svůj záměr změnit před tím, než vstoupí tato směrnice v platnost, rozhodnutí Komise 2002/622/ES ze dne 26. července 2002, kterým se zřizuje Skupina pro politiku rádiového spektra ⁽²⁾ tak, aby obsahovalo mechanismus, podle něhož by Evropský parlament a Rada mohly Skupinu pro politiku rádiového spektra žádat ústně nebo písemně o stanoviska nebo zprávy týkající se politiky rádiového spektra, pokud jde o elektronické komunikace, a aby Skupina pro politiku rádiového spektra poskytovala Komisi poradenství s ohledem na navrhovaný obsah programů politiky rádiového spektra.
- (30) Ustanovení této směrnice o správě spektra by měla být v souladu s činností mezinárodních a regionálních organizací zabývajících se správou rádiového spektra, jako je Mezinárodní telekomunikační unie (ITU) a Evropská konference správ pošt a telekomunikací (CEPT), aby tak byla zajištěna účinná správa a harmonizace využití spektra v celém Společenství a mezi členskými státy a ostatními členy ITU.
- (31) Správa rádiových frekvencí by měla být prováděna tak, aby se předešlo škodlivé interferenci. Základní pojem škodlivé interference je proto třeba řádně definovat, a omezit tak regulační zásahy pouze na míru nezbytnou k tomu, aby se této interferenci předešlo.
- (32) Současný systém správy a přidělování spektra je obecně založen na správních rozhodnutích, která nejsou dostatečně pružná a nedokáží reagovat na technologický a hospodářský vývoj, zejména na rychlý rozvoj bezdrátových technologií a rostoucí poptávku po širší pásma. Nevhodná roztržitost jednotlivých vnitrostátních politik vede k nárůstu nákladů a ztrátě tržních příležitostí ze strany uživatelů spektra a zpomaluje inovace v neprospěch vnitřního trhu, spotřebitelů a celého hospodářství. Podmínky přístupu k rádiovým frekvencím a jejich využívání se navíc mohou lišit podle typu operátora, i když elektronické služby poskytované těmito operátory se stále více překrývají, což vytváří napětí mezi držiteli práv a nesrovnalosti v nákladech na přístup ke spektru a případně i narušuje fungování vnitřního trhu.
- (33) Státní hranice ztrácejí při určování optimálního využití rádiového spektra stále více svou důležitost. Roztržitá správa přístupu k právům na užívání rádiového spektra omezuje investice a inovaci a znemožňuje operátorům a výrobcům zařízení využívat úspory z rozsahu, což brání rozvoji vnitřního trhu služeb a sítí elektronických komunikací, které rádiové spektrum využívají.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 198, 27.7.2002, s. 49.

- (34) Pružnost správy spektra a přístupu ke spektru by měla být zvýšena prostřednictvím oprávnění dodržujících technologickou neutralitu a neutralitu vůči službám, která jeho uživatelům umožní vybírat nejlepší technologie a služby pro frekvenční pásma dostupná pro služby elektronických komunikací stanovená v příslušných národních plánech pro přidělování kmitočtových pásem v souladu s právem Společenství (dále jen „zásady technologické neutrality a neutrality vůči službám“). Správní vymezení technologií a služeb by mělo být prováděno, jedná-li se o cíle obecného zájmu, a mělo by být jasně zdůvodněno a podrobeno pravidelnému přezkumu.
- (35) Omezení zásady technologické neutrality by mělo být přiměřené a odůvodněné potřebou předejít škodlivé interferenci, například stanovením úrovní výkonových masek a hladin výkonů, potřebou zajistit ochranu veřejného zdraví tím, že veřejnost bude méně vystavována působení elektromagnetických polí, potřebou zajistit řádné fungování služeb prostřednictvím odpovídající úrovně technické kvality služeb, řádné sdílení spektra, zejména v případech, kdy užívání spektra podléhá pouze obecnému oprávnění, nebo potřebou zajistit účinné využití spektra nebo plnit cíl obecného zájmu v souladu s právními předpisy Společenství.
- (36) Uživatelé spektra by měli mít možnost svobodně si vybírat služby, které chtějí prostřednictvím spektra nabízet, s výhradou přechodných opatření týkajících se dříve nabytých práv. Na druhé straně opatření, která vyžadují, aby poskytování konkrétní služby splňovalo jasně vymezené cíle obecného zájmu, jako je ochrana života a zdraví, potřeba podporovat sociální, regionální a územní soudržnost či zamezení neúčinného využívání spektra, by měla být v nezbytných případech a v přiměřeném počtu povolena. Mezi tyto cíle by měla rovněž patřit podpora kulturní a jazykové rozmanitosti a plurality médií, stanovená členskými státy v souladu s právními předpisy Společenství. Až na nezbytné případy, jako je ochrana života a zdraví nebo výjimečně jiné cíle obecného zájmu vymezené členskými státy v souladu s právními předpisy Společenství, by výjimky neměly vést k výlučnému využívání některých služeb, ale měly by spíše určovat pořadí důležitosti, aby v témže pásmu mohly společně fungovat pokud možno i další služby nebo technologie.
- (37) Je v kompetenci členských států vymezit rozsah a povahu jakýchkoli výjimek týkajících se podpory kulturní a jazykové rozmanitosti a plurality médií.
- (38) Vzhledem k tomu, že přidělení rádiového spektra konkrétním technologiím nebo službám představuje výjimku ze zásady technologické neutrality nebo neutrality vůči službám a omezuje svobodu výběru poskytovaných služeb nebo používaných technologií, měl by být jakýkoliv návrh na takovéto rozdělení transparentní a měla by k němu proběhnout veřejná konzultace.
- (39) V zájmu pružnosti a účinnosti mohou vnitrostátní regulační orgány povolit, aby si uživatelé spektra svá práva na jeho užívání mezi sebou volně převáděli nebo je pronajímali třetím stranám. To by umožnilo ohodnocení spektra trhem. Vzhledem k tomu, že vnitrostátní regulační orgány mají zajišťovat účinné využívání spektra, měly by tyto orgány přijmout opatření k tomu, aby obchodování nenařušilo hospodářskou soutěž v té části spektra, která se nevyužívá.
- (40) Zavedení technologické neutrality, neutrality vůči službám a obchodování se stávajícími právy na užívání spektra si může vyžádat přechodná pravidla, včetně opatření pro zajištění spravedlivé hospodářské soutěže, protože nový systém by mohl určitým uživatelům spektra umožnit, aby začali konkurovat těm uživatelům spektra, kteří svá práva získali za obtížnějších podmínek. Naopak v případech, kdy byla práva udělena odchýlně od obecných pravidel nebo na základě jiných než objektivních, transparentních, přiměřených a nediskriminačních kritérií za účelem plnění cíle obecného zájmu, by situace těch, kteří tato práva takto nabyli, neměla být bezdůvodně lepší než situace jejich nových konkurentů nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů obecného zájmu nebo jiného souvisejícího cíle obecného zájmu.
- (41) Aby se podpořilo fungování vnitřního trhu a podpořil rozvoj přeshraničních služeb, je třeba zmocnit Komisi k přijímání technických prováděcích opatření v oblasti číslování.
- (42) Povolení vydaná podnikům poskytujícím služby a zajišťujícím sítě elektronických komunikací, která jim umožňují získat přístup k veřejnému nebo soukromému majetku, jsou zásadním faktorem pro vytvoření sítí elektronických komunikací nebo nových síťových prvků. Zbytečná složitost a zpoždění postupů při omezování vlastnických práv třetích osob může tudíž představovat významné překážky pro rozvoj hospodářské soutěže. Omezování vlastnických práv třetích osob ve prospěch oprávněných podniků by proto mělo být zjednodušeno. Vnitrostátní regulační orgány by měly mít možnost omezování vlastnických práv třetích osob koordinovat a zpřístupňovat potřebné informace na svých internetových stránkách.

- (43) Je třeba posílit pravomoci členských států vůči osobám, v jejichž prospěch bylo vlastnické právo třetí osoby omezeno, s cílem zajistit, aby zavedení nebo rozšíření nové sítě bylo spravedlivé, účinné a šetrné k životnímu prostředí a nezávislé na jakékoliv povinnosti operátora s významnou tržní silou poskytovat přístup ke své síti elektronických komunikací. Lepší způsob sdílení zařízení může významným způsobem zdokonalit podmínky hospodářské soutěže a snížit celkové náklady podniků na rozmístění infrastruktury elektronických komunikací z hlediska finančního a z hlediska životního prostředí, zejména u nových přístupových sítí. Vnitrostátní regulační orgány by po uplynutí příslušného období pro veřejné konzultace, během něhož by měly všechny zainteresované subjekty příležitost vyjádřit své stanovisko, měly mít pravomoc požadovat, aby držitelé práv na instalaci zařízení na veřejný nebo soukromý majetek, nad něj nebo pod něj, taková zařízení nebo majetek sdíleli (včetně fyzického společného umístění), s cílem podpořit účinné investice do infrastruktury a inovace. Taková ujednání o sdílení nebo koordinaci mohou zahrnovat pravidla pro rozdělení nákladů na sdílení zařízení nebo majetku a měla by zajistit, aby existovala vhodná náhrada za rizika mezi dotýcnými podniky. Národní regulační orgány by zejména měly mít možnost požadovat sdílení síťových prvků a přiřazených zařízení, jako jsou kabelovody, potrubí, stožáry, vstupní šachty, rozvodné skříně, antény, věže a jiné podpůrné konstrukce, budovy nebo vstupy do budov a lepší koordinaci stavebních prací. Příslušné orgány, zejména místní orgány, by rovněž měly ve spolupráci s vnitrostátními regulačními orgány vypracovat odpovídající koordinační postupy týkající se veřejných staveb a jiných odpovídajících veřejných zařízení nebo majetku, které mohou zahrnovat postupy, jež zajistí, aby zainteresované subjekty měly informace týkající se vhodných veřejných zařízení nebo majetku a stávajících nebo plánovaných veřejných staveb, aby byly oznámeny včas a aby bylo v největší možné míře usnadněno sdílení.
- (44) Spolehlivé a bezpečné sdělování informací prostřednictvím sítí elektronických komunikací je stále důležitější pro celé hospodářství i pro společnost obecně. Složitost systémů, technické poruchy nebo lidská chyba, nehody či útoky, to vše může mít dopad na fungování a dostupnost fyzických infrastruktur, které poskytují nezbytné služby občanům EU, včetně služeb elektronické veřejné správy. Vnitrostátní regulační orgány by proto měly zajistit zachování integrity a bezpečnosti veřejných komunikačních sítí. Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) ⁽¹⁾ by měla přispět k lepší úrovni ochrany bezpečnosti elektronických komunikací mimo jiné tím, že bude zajišťovat odborné poradenství a podporovat výměnu osvědčených postupů. Jak ENISA, tak vnitrostátní regulační orgány by měly mít k dispozici prostředky nezbytné pro plnění svých povinností, včetně pravomocí získávat informace nezbytné pro posouzení úrovně bezpečnosti sítí nebo služeb a dále úplné a spolehlivé údaje o bezpečnostních událostech, které měly na provoz sítí nebo služeb významný dopad. Vzhledem k tomu, že úspěšné uplatňování odpovídající úrovně bezpečnosti není záležitostí jednorázového opatření, nýbrž trvalý proces provádění, přezkoumávání a aktualizace, měli by mít poskytovatelé sítí a služeb elektronických komunikací povinnost přijímat opatření na zabezpečení své integrity a bezpečnosti v souladu s vyhodnocenými riziky a brát přitom v úvahu aktuálnost takových opatření.
- (45) Před přijetím zvláštních opatření by měly členské státy poskytnout přiměřeně dlouhou lhůtu na veřejné konzultace, aby podniky zajišťující veřejné komunikační sítě nebo poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací mohly přijmout nezbytná technická a organizační opatření k přiměřenému řízení rizik, která ohrožují bezpečnost sítí a služeb, nebo k zajištění integrity svých sítí.
- (46) V případech, kdy je třeba se dohodnout na společném souboru bezpečnostních požadavků, je třeba zmocnit Komisi k přijetí technických prováděcích opatření, jejichž cílem je dosažení odpovídající úrovně bezpečnosti sítí a služeb elektronických komunikací na vnitřním trhu. ENISA by měla k harmonizaci vhodných technických a organizačních bezpečnostních opatření přispívat poskytováním odborného poradenství. Vnitrostátní regulační orgány by měly být oprávněny vydávat závazné pokyny týkající se technických prováděcích opatření přijatých v souladu se směrnicí 2002/21/ES (rámcová směrnice). Za účelem plnění svých povinností by tyto orgány měly mít pravomoc provádět šetření případů porušování povinností a ukládat sankce.
- (47) Za účelem zajištění toho, aby nedocházelo k narušení nebo omezení hospodářské soutěže na trzích elektronických komunikací, by měly mít vnitrostátní regulační orgány možnost stanovit nápravná opatření s cílem zamezit přenášení značné tržní síly z jednoho trhu na jiný, který s ním úzce souvisí. Mělo by být jasné, že podnik, který má významnou tržní sílu na prvním trhu, může být určen jako podnik, který má významnou tržní sílu na druhém trhu, pouze tehdy, jsou-li vztahy mezi těmito dvěma trhy takové, že umožňují, aby tržní síla na prvním trhu byla přenesena na druhý trh, a pokud pro druhý trh připadá v úvahu regulace ex ante v souladu s kritérii definovanými v doporučení o relevantních trzích produktů a služeb ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 460/2004 (Úř. věst. L 77, 13.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Doporučení Komise ze dne 11. února 2003 o relevantních trzích produktů a služeb v odvětví elektronických komunikací, pro které přichází v úvahu regulace ex ante podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (Úř. věst. L 114, 8.5.2003, s. 45).

- (48) Aby měli účastníci trhu jistotu, pokud jde o podmínky regulace, je nezbytné stanovit lhůtu pro přezkoumávání trhu. Analýzu trhu je třeba provádět pravidelně a v přiměřeném a vhodném časovém rámci. Časový rámec by měl zohledňovat, zda byla u konkrétního trhu v předešlém období analýza provedena a řádně oznámena. Pokud vnitrostátní regulační orgán analýzu trhu v rámci této lhůty neprovede, může tím ohrozit vnitřní trh a žádoucí účinek běžného řízení pro porušení povinností se nemusí dostavit včas. Dotyčný vnitrostátní regulační orgán by měl mít případně možnost požádat BEREC o pomoc při provádění analýzy trhu. Tato pomoc by mohla mít například formu zvláštní pracovní skupiny složené ze zástupců ostatních vnitrostátních regulačních orgánů.
- (49) Kvůli vysoké úrovni technologických inovací a velmi dynamickým trhům v odvětví elektronických komunikací je třeba na úrovni Společenství rychle upravovat předpisy koordinovaným a harmonizovaným způsobem, neboť zkušenosti ukazují, že odlišnosti, které v oblasti provádění předpisového rámce mezi jednotlivými vnitrostátními regulačními orgány panují, mohou tvořit překážku pro rozvoj vnitřního trhu.
- (50) Jedním z důležitých úkolů BEREC je vydávat stanoviska k případným přeshraničním sporům. Vnitrostátní regulační orgány by proto měly v těchto případech stanoviska BEREC zohledňovat.
- (51) Ze zkušeností s prováděním předpisového rámce EU vyplývá, že stávající ustanovení opravňující vnitrostátní regulační orgány k ukládání pokut nezajistilo dostatečnou motivaci k dodržování stanovených požadavků. Odpovídající pravomoci k prosazování předpisů mohou přispět ke včasnému provedení předpisového rámce EU, a tím podpořit právní jistotu, která je důležitou hnací silou investic. Nedostatek účinných pravomocí v případě porušování povinností se týká celého předpisového rámce. Přidáním nového ustanovení do směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), které řeší otázky porušování povinností, jež vyplývají z rámcové směrnice a zvláštních směrnic, by se proto mělo zajistit, že se na prosazování předpisů a ukládání sankcí budou v celém předpisovém rámci EU uplatňovat stejné jednotné zásady.
- (52) Stávající předpisový rámec EU obsahuje některá ustanovení pro usnadnění přechodu ze starého předpisového rámce z roku 1998 na nový rámec z roku 2002. Tento přechod byl ukončen ve všech členských státech a tato ustanovení by měla být zrušena, protože jsou nyní nadbytečná.
- (53) Měly by být současně podporovány účinné investice i hospodářská soutěž, s cílem zvýšit ekonomický růst, inovace a možnost výběru pro spotřebitele.
- (54) Hospodářskou soutěž lze nejlépe podporovat prostřednictvím hospodářsky účinné míry investic do nové a stávající infrastruktury, doplněných v případě potřeby regulací, jejímž cílem je dosáhnout účinné hospodářské soutěže v oblasti maloobchodních služeb. Účinná úroveň hospodářské soutěže založené na infrastruktuře je rozsah zdvojení infrastruktury při níž investoři mohou oprávněně očekávat spravedlivou návratnost založenou na přiměřených očekáváních ohledně vývoje podílů na trhu.
- (55) Při stanovování povinností souvisejících s přístupem do nových a rozvinutějších infrastruktur by vnitrostátní regulační orgány měly zajistit, aby podmínky přístupu odrážely okolnosti přijímání odpovídajících investičních rozhodnutí a zohledňovaly mimo jiné zaváděcí náklady, očekávanou míru využívání nových produktů a služeb i předpokládané maloobchodní ceny. Vnitrostátní regulační orgány by navíc pro zajištění jistoty plánování pro investory měly být schopny případně stanovit podmínky pro přístup, které zůstanou po dobu příslušných období přezkumu beze změn. Tyto podmínky mohou zahrnovat i ustanovení o cenách, které závisí na objemu nebo délce uzavřených smluv v souladu s právními předpisy Společenství za předpokladu, že nemají diskriminační účinky. Jakékoli stanovené podmínky přístupu by měly zohledňovat potřebu zachování účinné hospodářské soutěže v oblasti poskytování služeb spotřebitelům a podnikům.
- (56) Při posuzování přiměřenosti ukládaných povinností a podmínek zohlední vnitrostátní regulační orgány členského státu rozdílnou situaci hospodářské soutěže v různých částech tohoto členského státu.
- (57) Při stanovení nápravných opatření v oblasti kontroly cen by se měly vnitrostátní regulační orgány snažit umožnit spravedlivou návratnost investic pro investory, zejména u nových investičních projektů. Mohou se objevit především rizika související s investičními projekty specifickými pro nové přístupy k síti, které podporují produkty, po nichž je v době provedení investice nejistá poptávka.
- (58) Rozhodnutí Komise podle čl. 19 odst. 1 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) by mělo být omezeno na regulační zásady, přístupy a metody. Aby se zamezilo pochybnostem, neměly by se uvedeným rozhodnutím stanovovat podrobnosti, které obvykle musejí odrážet vnitrostátní okolnosti, a neměly by se jím zakazovat alternativní přístupy, od nichž lze oprávněně očekávat, že budou mít obdobný účinek. Uvedené rozhodnutí by mělo být přiměřené a nemělo by mít vliv na rozhodnutí přijatá vnitrostátními regulačními orgány, která nepředstavují překážku pro vnitřní trh.

- (59) V příloze I směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) byl uveden seznam trhů, které měly být začleněny do doporučení o relevantních trzích produktů a služeb, jež vyžadují regulaci ex-ante. Tato příloha by měla být zrušena, protože již splnila svůj účel, jímž bylo sloužit za základ pro vytvoření počáteční verze doporučení o relevantních trzích produktů a služeb.
- (60) Pro nově vstupující subjekty nemusí být vždy ekonomicky žádoucí duplikovat v přiměřené lhůtě zčásti nebo zcela místní přístupovou síť stávajících subjektů. Zavedení povinnosti zpřístupnění účastnického vedení nebo jeho úseku ve vlastnictví provozovatelů s významnou tržní silou může v této souvislosti usnadnit vstup na trh a zvýšit konkurenci na maloobchodních trzích v oblasti širokopásmového přístupu. V situaci, kdy zpřístupnění účastnického vedení nebo jeho úseku není technicky nebo ekonomicky proveditelné, by se mohly uplatnit relevantní povinnosti poskytování nefyzického či virtuálního přístupu k síti nabízející rovnocennou funkčnost.
- (61) Účelem funkčního oddělení, v jehož rámci se od vertikálně integrovaného operátora požaduje vytvoření hospodářsky oddělených jednotek, je zajistit, aby všichni operátoři na nižší úrovni distribučního řetězce, včetně divizí vertikálně integrovaného operátora na této nižší úrovni distribučního řetězce, získali zcela rovnocenné přístupové produkty. Funkční oddělení dokáže zlepšit podmínky hospodářské soutěže na několika relevantních trzích tím, že podstatně omezí podněty k diskriminaci a usnadní ověřování a prosazování povinností souvisejících s nediskriminací. Ve výjimečných případech lze funkční oddělení využít jako odůvodněné nápravné opatření, pokud se trvale nedaří dosáhnout skutečné nediskriminace na několika dotčených trzích a existuje-li malá nebo žádná naděje, že se v oblasti infrastruktury vytvoří hospodářská soutěž v přiměřeném časovém období po uplatnění jednoho či několika nápravných opatření dříve považovaných za vhodná. Je však velmi důležité zajistit, aby uložení funkčního oddělení nadále motivovalo dotčený podnik k investicím do své sítě a nevedlo k možným negativním dopadům na spotřebitele. Uložení funkčního oddělení vyžaduje koordinovanou analýzu všech různých relevantních trhů souvisejících s přístupovou sítí v souladu s postupem pro analýzu trhu, stanoveným článkem 16 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice). Při provádění analýzy trhu a navrhování jednotlivých rysů tohoto nápravného opatření by vnitrostátní regulační orgány měly věnovat zvláštní pozornost produktům, jež budou spravovány oddělenými hospodářskými jednotkami, a přihlédnout k rozsahu vybudované sítě a stupni technologického pokroku, který by mohl ovlivnit zastupitelnost pevných a bezdrátových sítí. Aby se předešlo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, měly by být návrhy na funkční oddělení předem schváleny Komisí.
- (62) Provádění funkčního oddělení by nemělo bránit uplatňování náležitých koordinačních mechanismů mezi různými oddělenými hospodářskými jednotkami, které zajišťují, aby byla práva mateřské společnosti na dohled nad řízením a hospodařením chráněna.
- (63) Další integrace vnitřního trhu se sítěmi a službami elektronických komunikací vyžaduje lepší koordinaci uplatňování regulace ex ante, jak stanoví předpisový rámec EU pro síť a služby elektronických komunikací.
- (64) Pokud se vertikálně integrovaný podnik rozhodne převést podstatnou nebo celou část aktiv tvořících místní přístupovou síť nebo její podstatnou část tím, že ji prodá jiné právnické osobě s odlišnou vlastnickou strukturou nebo že vytvoří oddělenou hospodářskou jednotku zabývající se přístupovými produkty, měl by vnitrostátní regulační orgán posoudit dopad zamýšlené transakce na všechny stávající regulační povinnosti, jež jsou vertikálně integrovanému operátorovi uloženy pro zajištění slčitelnosti jakýchkoli nových ujednání se směrnicí 2002/19/ES (přístupová směrnice) a směrnicí 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě). Dotčený vnitrostátní regulační orgán by měl provést novou analýzu trhů, na nichž oddělený subjekt působí, a podle potřeby mu uložit, zachovat, změnit nebo zrušit povinnosti. Za tímto účelem by měl mít vnitrostátní regulační orgán možnost požadovat od podniku informace.
- (65) Vzhledem k tomu, že je za určitých okolností vhodné, aby vnitrostátní regulační orgány ukládaly za účelem plnění cílů, jako je spojení mezi koncovými body sítě a interoperabilita služeb, povinnosti operátorům, kteří nemají významnou tržní sílu, je nutné zajistit, aby byly tyto povinnosti ukládány v souladu s předpisovým rámcem EU, a zejména s jeho oznamovacími postupy.
- (66) Je třeba zmocnit Komisi k přijetí prováděcích opatření za účelem přizpůsobení podmínek přístupu k digitálním televizním a rozhlasovým službám stanoveným v příloze I, rozvoji trhu a technologií. Platí to i pro minimální seznam položek v příloze II, které musí být zveřejněny, aby byla splněna podmínka průhlednosti.
- (67) Usnadnění přístupu účastníků trhu ke zdrojům rádiových frekvencí přispěje k odstranění překážek bránících vstupu na trh. Technologický pokrok navíc snižuje riziko škodlivé interference v určitých kmitočtových pásmech, čímž zároveň snižuje potřebu individuálních práv na užívání. Podmínky pro užívání spektra k poskytování služeb elektronických komunikací by proto měly být obvykle stanoveny v obecných oprávněních, nejsou-li s ohledem na užívání spektra nutná individuální práva s cílem chránit proti škodlivé interferenci, s cílem zajistit technickou kvalitu služby nebo zabezpečit účinné užívání spektra nebo plnit konkrétní cíl obecného zájmu. Rozhodnutí o potřebě individuálních práv by měla být přijímána transparentním a přiměřeným způsobem.

- (68) Zavedení požadavků technologické neutrality a neutrality při udělování práv na užívání spolu s větší možností převádění práv mezi podniky by mělo zvýšit svobodu a počet způsobů poskytování služeb elektronických komunikací veřejnosti, a usnadnit tak plnění cílů obecného zájmu. Určité povinnosti v obecném zájmu uložené provozovatelům rádiového a televizního vysílání, jež se týkají poskytování audiovizuálních mediálních služeb, však mohou vyžadovat uplatnění zvláštních kritérií pro udělování práv na užívání v případech, kdy se zdá, že je to nezbytné ke splnění konkrétního cíle obecného zájmu stanoveného členskými státy v souladu s právem Společenství. Postupy spojené s plněním cílů obecného zájmu by měly být za všech okolností transparentní, objektivní, přiměřené a nediskriminační.
- (69) Vzhledem k omezujícímu vlivu platnosti individuálního práva na užívání, které není obchodovatelné, na volný přístup k rádiovým frekvencím by jeho platnost měla být časově omezena. Pokud práva na užívání obsahují ustanovení o obnovení platnosti, měly by příslušné vnitrostátní orgány nejprve provést přezkum spolu s veřejnou konzultací a zohlednit vývoj trhu, pokrytí a technologií. S ohledem na nedostatek spektra by měla být individuální práva udělená podnikům pravidelně přezkoumávána. Při přezkumu by příslušné vnitrostátní orgány měly udržovat rovnováhu mezi zájmy držitelů práv a nutností podporovat zavedení obchodování se spektrem jakož i pružnějším využíváním spektra prostřednictvím obecných oprávnění tam, kde je to možné.
- (70) Menšími změnami práv a povinností jsou ty změny, které jsou převážně administrativního rázu, nemění věcnou podstatu obecných oprávnění a jednotlivých práv využití, a nemohou tedy způsobovat komparativní výhodu pro jiné podniky.
- (71) Příslušné vnitrostátní orgány by měly mít pravomoc zajistit účinné využívání spektra a v případech, kdy zdroje spektra zůstávají nevyužité, podniknout kroky zamezující hromadění spektra, jež narušuje hospodářskou soutěž tím, že může bránit vstupu nových subjektů na trh.
- (72) Vnitrostátní regulační orgány by měly být schopny provést účinná opatření, která jim umožní sledovat a zajišťovat dodržování podmínek obecného oprávnění nebo práv na užívání, a zároveň mít pravomoc ukládat účinné finanční pokuty nebo správní sankce v případě, že dojde k porušení těchto podmínek.
- (73) Mezi podmínkami, které mohou být spojeny s oprávněními, by měly být zvláštní podmínky týkající se dostupnosti pro uživatele se zdravotním postižením a povinností veřejných orgánů a poskytovatelů tísňových služeb komunikovat mezi sebou navzájem a s obyvatelstvem před velkými pohromami, v jejich průběhu a po jejich skončení. Vzhledem k důležitosti technických inovací by členské státy měly být rovněž schopny vydávat oprávnění k užívání spektra pro experimentální účely, a to za zvláštních omezení a podmínek odůvodněných přísně experimentální povahou těchto práv.
- (74) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2887/2000 ze dne 18. prosince 2000 o zpřístupnění účastnického vedení ⁽¹⁾ prokázalo svoji účinnost v počáteční fázi vzniku trhu. Směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) vyžaduje, aby Komise sledovala přechod z předpisového rámce roku 1998 na rámec z roku 2002 a ve vhodný čas předložila návrhy na zrušení výše uvedeného nařízení. Podle předpisového rámce z roku 2002 mají vnitrostátní regulační orgány povinnost analyzovat trh z hlediska velkoobchodního zpřístupnění účastnického metalického vedení a úseků účastnického metalického vedení pro účely poskytování širokopásmových a hlasových služeb v souladu s doporučením o relevantních trzích produktů a služeb. Protože všechny členské státy tento trh již minimálně jednou analyzovaly a příslušné povinnosti vycházející z předpisového rámce roku 2002 jsou uloženy, je nařízení (ES) č. 2887/2000 nepotřebné, a proto by se mělo zrušit.
- (75) Opatření nutná k provedení směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) a směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice) by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾.
- (76) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přijetí doporučení a prováděcích opatření týkajících se oznámení podle článku 7 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), harmonizace v oblasti spektra a číslování a rovněž ve věcech spojených s bezpečností sítí a služeb, vymezení příslušných trhů produktů a služeb, určení nadnárodních trhů, provádění norem a harmonizovaného uplatňování ustanovení předpisového rámce. Rovněž je třeba zmocnit Komisi k přijetí prováděcích opatření k aktualizaci příloh I a II přístupové směrnice s ohledem na vývoj trhu a technologií. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky těchto směrnic, včetně jejich doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 336, 30.12.2000, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

2) Článek 2 se mění takto:

Článek 1

Změny směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice)

Směrnice 2002/21/ES se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Tato směrnice vytváří harmonizovaný rámec pro regulaci sítí a služeb elektronických komunikací, přiřazených zařízení a doplňkových služeb a určitých aspektů koncových zařízení, které usnadňují přístup pro zdravotně postižené uživatele. Stanoví úkoly vnitrostátních regulačních orgánů a zavádí soubor postupů s cílem zajistit harmonizované uplatňování předpisového rámce v celém Společenství.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Opatření přijatá členskými státy, která se týkají přístupu koncových uživatelů ke službám a aplikacím nebo jejich využívání prostřednictvím sítí elektronických komunikací respektují základní práva a svobody jednotlivců zaručená Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a obecnými zásadami práva Společenství.“

Jakékoliv z uvedených opatření, které se týká přístupu koncových uživatelů ke službám a aplikacím nebo jejich využívání prostřednictvím sítí elektronických komunikací a které povede k omezení těchto základních práv a svobod, může být přijato pouze v případě, že je v rámci demokratické společnosti vhodné, přiměřené a nezbytné a že jeho provedení podléhá přiměřeným procesním zárukám v souladu s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a s obecnými zásadami práva Společenství, včetně účinné soudní ochrany a řádného procesu. Tato opatření tak mohou být přijata pouze při náležitém zohlednění zásady presumpce nevinny a práva na soukromí. Uvedeným opatřením musí předcházet spravedlivé a nestranné řízení, zahrnující právo na slyšení dotyčné osoby nebo dotyčných osob, s výhradou potřeby příslušných podmínek a procesních opatření ve skutečně naléhavých případech v souladu s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod. Právo na účinný a včasný soudní přezkum musí být zaručeno.“

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) ‚sítí elektronických komunikací‘ rozumějí přenosové systémy, a popřípadě i spojovací nebo směrovací zařízení a jiné prostředky, včetně neaktivních síťových prvků, které umožňují přenos signálů po vedení, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky, včetně družicových sítí, pevných (okruhově nebo paketově komutovaných, včetně Internetu) a mobilních pozemních sítí, sítí pro rozvod elektrické energie v rozsahu, v jakém jsou používány pro přenos signálů, sítí pro rozhlasové a televizní vysílání a sítí kabelové televize, bez ohledu na typ přenášené informace;“;

b) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) ‚nadanárodními trhy‘ rozumějí trhy určené v souladu s čl. 15 odst. 4, které pokrývají Společenství nebo jeho podstatnou část a které se nacházejí ve více než jednom členském státě;“;

c) písmeno d) se nahrazuje tímto

„d) ‚veřejnou komunikační sítí‘ rozumí sítí elektronických komunikací, která slouží zcela nebo převážně k poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací a která podporuje přenos informací mezi koncovými body sítě;“;

d) vkládá se nové písmeno, které zní:

„da) ‚koncovým bodem sítě‘ rozumí fyzický bod, ve kterém je účastníkovi poskytován přístup k veřejné komunikační síti; v případě sítí zahrnujících komutaci nebo směrování je tento bod určen konkrétní síťovou adresou, která může být spojena s číslem nebo jménem účastníka;“;

e) písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) ‚přiřazenými zařízeními‘ rozumějí ty doplňkové služby, fyzické infrastruktury a jiná zařízení nebo prvky související se sítí nebo službou elektronických komunikací, která umožňují nebo podporují poskytování služeb prostřednictvím této sítě nebo služby nebo jsou toho schopny, a zahrnují mimo jiné budovy nebo vstupy do budov, elektrické vedení v budovách, antény, věže a jiné podpůrné konstrukce, kabelovody, potrubí, stožáry, vstupní šachty a rozvodné skříně;“;

f) vkládá se nové písmeno, které zní:

„ea) ‚doplňkovými službami‘ rozumějí služby související se sítí nebo službou elektronických komunikací, které umožňují nebo podporují poskytování služeb prostřednictvím této sítě nebo služby nebo jsou toho schopny a zahrnují mimo jiné systémy převodu čísel, či systémy nabízející rovnocenné funkce, systémy podmíněného přístupu a elektronické programové průvodce, jakož i jiné služby, například služby určení totožnosti, místa nebo přítomnosti;“;

g) písmeno l) se nahrazuje tímto:

„l) ‚zvláštními směrnicemi‘ rozumějí směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice), směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice), směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a o ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (*) (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích);

(*) Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.“;

h) doplňují se nová písmena, která znějí:

„q) ‚přidělením spektra‘ rozumí určení daného kmitočtového pásma pro využití jedním, popřípadě více druhů radiokomunikačních služeb podle stanovených podmínek;

r) ‚škodlivou interferencí‘ rozumí rušení, které ohrožuje funkčnost radionavigační služby nebo jiných bezpečnost zajišťujících radiokomunikačních služeb nebo které jinak vážně zhoršuje, znemožňuje nebo opakovaně přerušuje radiokomunikační službu provozovanou v souladu s příslušnými mezinárodními právními předpisy, právními předpisy Společenství nebo vnitrostátními právními předpisy.

s) ‚voláním‘ rozumí spojení uskutečněné prostřednictvím veřejně dostupné služby elektronických komunikací, které umožňuje obousměrnou hlasovou komunikaci;“.

3) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány vykonávaly své pravomoci nestranně, transparentně a včas. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány měly k provádění svěřených úkolů dostatečné finanční a lidské zdroje.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„3a. Aniž jsou dotčena ustanovení odstavců 4 a 5, jednají vnitrostátní regulační orgány odpovědné za regulaci trhu ex ante nebo řešení sporů mezi podniky podle článku 20 nebo 21 této směrnice nezávisle a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od jiného orgánu v souvislosti s plněním úkolů, jež jsou jim svěřeny podle vnitrostátních právních předpisů provádějících právo Společenství. To nebrání dohledu v souladu s vnitrostátním ústavním právem. Pravomoc pozastavit platnost rozhodnutí nebo změnit rozhodnutí vnitrostátních regulačních orgánů mají pouze subjekty rozhodující o opravném prostředku zřízené v souladu s článkem 4. Členské státy zajistí, aby ředitel vnitrostátního regulačního orgánu, či případně členové kolektivního orgánu plnící jeho funkce, uvedeného v prvním pododstavci nebo jeho zástupce mohl být odvolán pouze tehdy, pokud již nespĺňuje vnitrostátními právními předpisy předem stanovené podmínky pro výkon svých povinností. Rozhodnutí o odvolání ředitele vnitrostátního regulačního orgánu, či případně členů kolektivního orgánu plnícího jeho funkce, se zveřejňuje v okamžiku odvolání. Odvolaný ředitel vnitrostátního regulačního orgánu, případně členové kolektivního orgánu plnící jeho funkce, obdrží odůvodnění rozhodnutí a mají právo požadovat jeho zveřejnění, a pokud by jinak toto odůvodnění zveřejněno nebylo, zveřejní se.

Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány uvedené v prvním pododstavci měly samostatné roční rozpočty. Tyto rozpočty se zveřejňují. Členské státy rovněž zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány měly odpovídající finanční a lidské zdroje, jež jim umožní aktivně se účastnit a přispívat k činnosti Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) (*).

3b. Členské státy zajistí, aby cíle BEREC spočívající v podpoře větší koordinace a soudržnosti v oblasti regulace byly aktivně podporovány příslušnými vnitrostátními regulačními orgány.

3c. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány při přijímání svých vlastních rozhodnutí pro své vnitrostátní trhy v nejvyšší míře zohlednily stanoviska a společné postoje vydané BEREC.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1211/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o zřízení Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Úřadu“.

4) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby na vnitrostátní úrovni existovaly účinné mechanismy, v jejichž rámci má každý uživatel nebo podnik zajišťující síť nebo poskytující služby elektronických komunikací, který je dotčen rozhodnutím vnitrostátního regulačního orgánu, právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí k subjektu rozhodujícímu o opravném prostředku, který je nezávislý na zúčastněných stranách. Tento subjekt, kterým může být soud, musí mít příslušné odborné znalosti potřebné pro řádný výkon svých funkcí. Členské státy zajistí, aby skutková podstata případu byla řádně posouzena a aby existoval účinný mechanismus pro opravné prostředky.

Pokud v souladu s vnitrostátními právními předpisy nejsou povolena předběžná opatření, do rozhodnutí o tomto opravném prostředku zůstává v platnosti rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Členské státy shromažďují informace o hlavním předmětu opravných prostředků, počtu žádostí o opravný prostředek, délce řízení o opravném prostředku a o počtu rozhodnutí, kterými se povolují předběžná opatření. Členské státy tyto informace poskytnou Komisi a BEREC po obdržení odůvodněné žádosti jednoho z nich.“

5) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby podniky zajišťující síť a poskytující služby elektronických komunikací poskytovaly veškeré informace, včetně finančních informací, nezbytné k tomu, aby vnitrostátní regulační orgány zajistily shodu s ustanoveními této směrnice nebo zvláštních směrnic, nebo s rozhodnutím učiněným podle této směrnice, nebo podle zvláštních směrnic. Vnitrostátní regulační orgány jsou zejména oprávněny od těchto podniků vyžadovat, aby poskytly informace týkající se budoucího rozvoje sítí nebo služeb, které by mohly mít dopad na velkoobchodní služby, které zpřístupňují konkurenci. Od podniků s významnou tržní silou na velkoobchodních trzích může být rovněž vyžadováno předložení účetních údajů o maloobchodních trzích, jež jsou spojeny s těmito velkoobchodními trhy.

Podniky poskytnou tyto informace neprodleně na žádost a ve lhůtách a natolik podrobné, jak to požaduje vnitrostátní regulační orgán. Informace požadované vnitrostátním regulačním orgánem musí být přiměřené plnění daného úkolu. Vnitrostátní regulační orgán uvede důvody, které jej k žádosti o informace opravňují, a s těmito informacemi nakládá v souladu s odstavcem 3.“

6) Články 6 a 7 se nahrazují těmito:

„Článek 6

Mechanismus konzultací a transparentnost

S výjimkou případů, na které se vztahuje čl. 7 odst. 9, článek 20 nebo článek 21, zajistí členské státy, aby v případě, že mají vnitrostátní regulační orgány v úmyslu přijmout opatření podle této směrnice nebo podle zvláštních směrnic, nebo v případě že mají v úmyslu stanovit omezení v souladu s čl. 9 odst. 3 a 4, která mají výrazný dopad na příslušný trh, byla zainteresovaným subjektům poskytnuta příležitost vznést k návrhu opatření v přiměřené lhůtě připomínky.

Vnitrostátní regulační orgány zveřejní vnitrostátní pravidla pro konzultační postupy.

Členské státy zajistí zřízení jediného informačního místa, jehož prostřednictvím lze vstoupit do všech probíhajících konzultací.

Výsledky konzultačního postupu vnitrostátní regulační orgán veřejně zpřístupní, s výjimkou případů důvěrných informací podle vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství o obchodním tajemství.

Článek 7

Upevnění vnitřního trhu elektronických komunikací

1. Při plnění svých úkolů podle této směrnice a podle zvláštních směrnic vnitrostátní regulační orgány v nejvyšší míře zohlední cíle stanovené v článku 8, též pokud se týkají fungování vnitřního trhu.

2. Vnitrostátní regulační orgány přispívají k rozvoji vnitřního trhu tím, že spolupracují mezi sebou navzájem, s Komisí a s BEREC transparentním způsobem tak, aby zajistily jednotné uplatňování ustanovení této směrnice a zvláštních směrnic ve všech členských státech. Za tímto účelem spolupracují zejména s Komisí a BEREC na hledání těch typů nástrojů a nápravných opatření, které jsou nejvhodnější pro zvládnutí konkrétních situací na trhu.

3. Nestanoví-li doporučení nebo pokyny přijaté podle článku 7b jinak a pokud již proběhla konzultace uvedená v článku 6, vnitrostátní regulační orgán, který má v úmyslu přijmout opatření, jež:

a) spadá do oblasti působnosti článků 15 nebo 16 této směrnice nebo článků 5 nebo 8 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice); a

b) má vliv na obchod mezi členskými státy,

zpřístupní Komisi, BEREC a vnitrostátním regulačním orgánům v ostatních členských státech současně návrh opatření spolu s odůvodněním, z něhož opatření vychází, podle čl. 5 odst. 3 a informuje o tom Komisi, BEREC a ostatní vnitrostátní regulační orgány. Vnitrostátní regulační orgány, BEREC a Komise mohou vznést své připomínky u dotyčného vnitrostátního regulačního orgánu pouze do jednoho měsíce. Lhůta jednoho měsíce nesmí být prodloužena.

4. Je-li cílem zamýšleného opatření podle odstavce 3:

- a) vymezit relevantní trh, který se liší od trhů, které jsou vymezeny v doporučení v souladu s čl. 15 odst. 1; nebo
- b) rozhodnout, zda označit či neoznačit podnik jako podnik mající buď samostatně nebo společně s jinými významnou tržní sílu podle čl. 16 odst. 3, 4 nebo 5;

a pokud by opatření mělo dopad na obchod mezi členskými státy a Komise naznačila vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, že soudí, že návrh opatření by vytvořil překážku pro jednotný trh, nebo má-li Komise vážné pochybnosti o jeho slučitelnosti s právem Společenství, a zejména s cíli uvedenými v článku 8, pak nebude návrh opatření přijat po dobu dalších dvou měsíců. Tato lhůta nesmí být prodloužena. V takovém případě Komise informuje ostatní vnitrostátní regulační orgány o svých výhradách.

5. Ve dvouměsíční lhůtě podle odstavce 4 může Komise:

- a) přijmout rozhodnutí, kterým se požaduje, aby dotyčný vnitrostátní regulační orgán návrh opatření vzal zpět, nebo
- b) přijmout rozhodnutí o zpětvzetí výhrad týkajících se návrhu opatření uvedeného v odstavci 4.

Před vydáním rozhodnutí nebo doporučení zohlední Komise v nejvyšší míře stanovisko BEREC. K tomuto rozhodnutí se připojí podrobná a objektivní analýza, v níž Komise uvede důvody pro svůj názor, že by návrh opatření neměl být přijat, a připojí konkrétní návrhy na změnu návrhu opatření.

6. Požaduje-li Komise ve svém rozhodnutí podle odstavce 5, aby vnitrostátní regulační orgán návrh opatření zrušil, vnitrostátní regulační orgán návrh opatření pozmění nebo zruší do šesti měsíců ode dne vydání rozhodnutí Komise. Pokud je návrh opatření pozměněn, vnitrostátní regulační orgán uspořádá veřejnou konzultaci v souladu s postupy uvedenými v článku 6 a pozměněný návrh opatření znovu oznámí Komisi v souladu s ustanovením odstavce 3.

7. Dotyčný vnitrostátní regulační orgán v nejvyšší možné míře zohlední připomínky ostatních vnitrostátních regulačních orgánů, BEREC a Komise a s výjimkou případů podle odstavce 4 a odst. 5 písm. a) může přijmout konečný návrh opatření; v takovém případě jej sdělí Komisi.

8. Vnitrostátní regulační orgán sdělí Komisi a BEREC všechna přijatá konečná opatření, která spadají pod čl. 7 odst. 3 písm. a) a b).

9. Jestliže se vnitrostátní regulační orgán domnívá, že za účelem zajištění hospodářské soutěže a ochrany zájmů uživatelů existuje naléhavá potřeba jednat odchylně od postupu stanoveného v odstavcích 3 a 4, může za výjimečných okolností ihned přijmout přiměřená předběžná opatření. Tato opatření neprodleně sdělí s plným odůvodněním Komisi, ostatním regulačním orgánům a BEREC. Rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu učinit taková opatření trvalými nebo prodloužit dobu jejich použitelnosti podléhá ustanovením odstavců 3 a 4.

7) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 7a

Postup jednotného uplatňování nápravných opatření

1. Pokud má být podle čl. 7 odst. 3 přijato opatření s cílem uložit povinnost operátorovi nebo povinnost operátora pozměnit nebo zrušit podle článku 16 ve spojení s články 5 a 9 až 13 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) a článku 17 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě), může Komise ve lhůtě jednoho měsíce, jak stanoví čl. 7 odst. 3 této směrnice, oznámit dotčenému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu a BEREC důvody, proč se domnívá, že by navrhované opatření vytvořilo překážku pro jednotný trh, nebo že má vážné pochybnosti o jeho slučitelnosti s právem Společenství. V takovém případě nebude návrh opatření přijat po další tři měsíce následující po oznámení Komise.

Pokud k tomuto oznámení nedojde, může dotčený vnitrostátní regulační orgán tento návrh opatření přijmout, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední veškeré připomínky Komise, BEREC nebo ostatních vnitrostátních regulačních orgánů.

2. V tříměsíční lhůtě uvedené v odstavci 1 Komise, BEREC a dotčený vnitrostátní regulační orgán úzce spolupracují s cílem stanovit nejvhodnější a neúčinnější opatření s ohledem na cíle stanovené v článku 8, přičemž náležitě zohlední názory účastníků trhu a potřebu zajistit vytvoření jednotné regulační praxe.

3. Do šesti týdnů od začátku tříměsíční lhůty uvedené v odstavci 1 vydá BEREC na základě rozhodnutí většiny svých členů stanovisko k oznámení Komise zmíněnému v odstavci 1, v němž uvede, zda se domnívá, že by navržené opatření mělo být změněno nebo vzato zpět a případně učiní v tomto ohledu konkrétní návrhy. Toto stanovisko musí obsahovat odůvodnění a zveřejní se.

4. Pokud ve svém stanovisku BEREC sdílí vážné obavy Komise, bude úzce spolupracovat s dotčeným vnitrostátním regulačním orgánem s cílem nalézt nejvhodnější a nejúčinnější opatření. Před uplynutím tříměsíční lhůty uvedené v odstavci 1 může vnitrostátní regulační orgán:

- a) změnit nebo vzít zpět svůj návrh opatření, přičemž v nejvyšší míře zohlední oznámení Komise uvedené v odstavci 1 a stanovisko BEREC a jeho doporučení;
- b) ponechat návrh opatření beze změny.

5. Pokud BEREC nesdílí vážné obavy Komise nebo nevydá stanovisko nebo pokud vnitrostátní regulační orgán změní svůj návrh opatření nebo jej ponechá beze změn podle odstavce 4, může Komise do jednoho měsíce od uplynutí tříměsíční lhůty uvedené v odstavci 1 a poté, co v nejvyšší míře zohlední stanovisko BEREC, pokud bylo vydáno:

- a) vydat doporučení, v němž požaduje, aby dotčený vnitrostátní regulační orgán změnil nebo vzal zpět návrh opatření včetně příslušných konkrétních návrhů a s uvedením důvodů tohoto doporučení, zejména tehdy, pokud BEREC nesdílí vážné obavy Komise;
- b) přijmout rozhodnutí o stažení výhrad učiněných v souladu s odstavcem 1.

6. Do jednoho měsíce ode dne, kdy Komise vydá doporučení podle odst. 5 písm. a), nebo od stažení jejích výhrad podle odst. 5 písm. b) oznámí dotčený vnitrostátní regulační orgán Komisi a BEREC konečná opatření, která přijal.

Tuto lhůtu lze prodloužit, aby vnitrostátní regulační orgán mohl uskutečnit veřejnou konzultaci v souladu s článkem 6.

7. Pokud se vnitrostátní regulační orgán rozhodne neměnit ani nevzít zpět návrh opatření na základě doporučení vydaného podle odst. 5 písm. a), toto své rozhodnutí odůvodní.

8. Vnitrostátní regulační orgán může stáhnout návrh opatření v jakékoli fázi uvedeného postupu.

Článek 7b

Prováděcí ustanovení

1. Po veřejné konzultaci a konzultaci s vnitrostátními regulačními orgány a při nejvyšším možném zohlednění stanoviska BEREC může Komise v souvislosti s článkem 7 přijmout doporučení nebo pokyny, které stanoví formu, obsah a míru podrobností, které musí být uvedeny v oznámení požadovaném v souladu s čl. 7 odst. 3, okolnosti, za nichž není oznámení vyžadováno, a výpočet lhůt.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 se přijímají poradním postupem podle čl. 22 odst. 2.“

8) Článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud článek 9 týkající se rádiových frekvencí nestanoví jinak, členské státy zohlední v nejvyšší možné míře požadavek technologické neutrality předpisů a zajistí, aby při provádění regulačních úkolů uvedených v této směrnici a zvláštních směrnících, zejména těch, jež mají zajistit účinnou hospodářskou soutěž, postupovaly vnitrostátní regulační orgány stejně.“

b) v odstavci 2 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) zajišťují, aby uživatelé, včetně zdravotně postižených uživatelů, starších uživatelů a uživatelů se zvláštními sociálními potřebami, získali co největší prospěch, pokud jde o výběr, cenu a kvalitu;

b) zajišťují, aby nedocházelo k narušování nebo omezení hospodářské soutěže v odvětví elektronických komunikací, včetně přenosu obsahu;“;

c) v odstavci 2 se písmeno c) zrušuje;

d) v odstavci 3 se písmeno c) zrušuje;

e) v odstavci 3 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) spolupracují mezi sebou, s Komisí a s BEREC, aby zajistily vývoj jednotné regulační praxe a jednotného uplatňování této směrnice a zvláštních směrnic.“;

f) v odstavci 4 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) řeší potřeby určitých sociálních skupin, zejména zdravotně postižených uživatelů, starších uživatelů a uživatelů se zvláštními sociálními potřebami;“;

g) v odstavci 4 se doplňují písmena, která znějí:

„g) podporují možnost přístupu koncových uživatelů k informacím a možnost koncových uživatelů šířit informace a používat aplikace a služby podle svého výběru;“;

h) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Vnitrostátní regulační orgány při sledování cílů politik uvedených v odstavcích 2, 3 a 4 uplatňují objektivní, transparentní, nediskriminační a přiměřené regulační zásady, mimo jiné tím, že:

- a) prosazují předvídatelnost regulace zajišťováním jednotného regulačního přístupu v průběhu příslušných období přezkumu;
- b) zajišťují, aby za podobných okolností nedocházelo k diskriminaci v přístupu k podnikům zajišťujícím síť a poskytujícím služby elektronických komunikací;
- c) zajišťují hospodářskou soutěž ku prospěchu spotřebitelů a ve vhodných případech podporují hospodářskou soutěž v oblasti infrastruktury;
- d) podporují efektivní investice a inovace do nové a rozvinutější infrastruktury, a to i tím, že zajišťují, aby jakákoli povinnost přístupu řádně zohlednila rizika, která nese investující podnik, a umožňují různé dohody o spolupráci mezi investory a stranami, které usilují o přístup, aby se investiční rizika diverzifikovala, a přitom zajišťují, že je zachována hospodářská soutěž na trhu a dodržována zásada nediskriminace;
- e) náležitě zohledňují různé podmínky týkající se hospodářské soutěže a spotřebitelů, které existují v různých zeměpisných oblastech v rámci členského státu;
- f) ukládají regulační povinnosti ex ante pouze v případech, kdy neexistuje účinná a udržitelná hospodářská soutěž, a tyto povinnosti zmírní nebo zruší, jakmile je tato podmínka splněna.“

9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 8a

Strategické plánování a koordinace politiky rádiového spektra

1. Členské státy spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí na strategickém plánování, koordinaci a harmonizaci využívání rádiového spektra v Evropském společenství. Za

tímto účelem zohlední mimo jiné politiky Společenství z hlediska hospodářského, bezpečnostního, zdravotního, kulturního, vědeckého, sociálního a technického a z hlediska veřejného zájmu a svobody projevu, jakož i různé zájmy společenství uživatelů rádiového spektra, s cílem optimalizovat využívání rádiového spektra a předcházet škodlivé interferenci.

2. Vzájemnou spoluprací a spoluprací s Komisí členské státy podporují koordinaci přístupů k politice rádiového spektra v Evropském společenství a případně harmonizované podmínky týkající se dostupnosti a účinného využívání rádiového spektra, které jsou nezbytné pro vytvoření a fungování vnitřního trhu v oblasti elektronických komunikací.

3. Komise může předkládat Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrhy týkající se vytvoření víceletých programů politiky rádiového spektra, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední stanovisko Skupiny pro politiku rádiového spektra zřízenou rozhodnutím Komise 2002/622/ES ze dne 26. července 2002, kterým se zřizuje Skupina pro politiku rádiového spektra (*). Tyto programy stanoví politickou orientaci a cíle pro strategické plánování a harmonizaci využívání rádiového spektra v souladu s ustanoveními této směrnice a zvláštních směrnic.

4. Pokud je to nezbytné z hlediska zajištění účinné koordinace zájmů Evropského společenství v mezinárodních organizacích příslušných pro oblast rádiového spektra, Komise může Evropskému parlamentu a Radě navrhnout cíle společné politiky, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední stanovisko Skupiny pro politiku rádiového spektra.

(*) Úř. věst. L 198, 27.7.2002, s. 49“.

10) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Správa rádiových frekvencí pro služby elektronických komunikací

1. Při řádném zohlednění skutečnosti, že rádiové frekvence jsou veřejným statkem závažného sociálního, kulturního a hospodářského významu, zajistí členské státy na svých územích účinnou správu rádiových frekvencí pro služby elektronických komunikací v souladu s články 8 a 8a. Zajistí, aby se při přidělování spektra využívaného pro služby elektronických komunikací a vydávání obecných oprávnění nebo individuálních práv na užívání těchto rádiových frekvencí příslušnými vnitrostátními orgány vycházelo z objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií.

Při uplatňování tohoto článku členské státy musí jednat v souladu s příslušnými mezinárodními dohodami, včetně předpisů ITU o rádiovém vysílání, a mohou brát v úvahu cíle veřejné politiky,

2. Členské státy podporují harmonizaci využívání rádiových frekvencí v celém Společenství v souladu s potřebou zajistit jejich účinné a efektivní využívání a s cílem získat výhody pro spotřebitele, jako jsou úspory z rozsahu a interoperabilita služeb. Postupují přitom v souladu s článkem 8a a s rozhodnutím č. 676/2002/ES (rozhodnutí o rádiovém spektru).

3. Není-li ve druhém pododstavci stanoveno jinak, členské státy zajistí, aby v rádiových kmitočtových pásmech, která jsou v jejich národním plánu přidělování kmitočtových pásem prohlášena za dostupná pro služby elektronických komunikací v souladu s právními předpisy Společenství, mohly být využity všechny typy technologií služeb elektronických komunikací.

Členské státy však mohou na typy technologií pro rádiové sítě a bezdrátový přístup použité pro služby elektronických komunikací uvalit *přiměřená* a nediskriminační omezení, je-li nezbytné:

- a) zabránit škodlivému rušení,
- b) ochránit veřejné zdraví proti elektromagnetickým polím,
- c) zajistit technickou kvalitu služby,
- d) zajistit maximální sdílení rádiových frekvencí,
- e) zajistit účinné využití spektra nebo
- f) plnit cíl obecného zájmu v souladu s odstavcem 4.

4. Není-li ve druhém pododstavci stanoveno jinak, členské státy zajistí, aby v rádiových kmitočtových pásmech, která jsou v jejich národním plánu přidělování kmitočtových pásem prohlášena za dostupná pro služby elektronických komunikací v souladu s právními předpisy Společenství, mohly být využity všechny typy služeb elektronických komunikací. Členské státy však mohou stanovit pro poskytované typy služeb elektronických komunikací *přiměřená* a nediskriminační omezení, která mohou v nezbytných případech zahrnovat i opatření ke splnění určité povinnosti vyplývající z předpisů ITU o rádiovém vysílání.

Opatření, jež vyžadují, aby služba elektronických komunikací byla poskytována v konkrétním pásmu dostupném pro služby elektronických komunikací musí být odůvodněna plněním cíle obecného zájmu definovaného členskými státy v souladu s právními předpisy Společenství, jímž může být mimo jiné například:

- a) ochrana života a zdraví,
- b) podpora sociální, regionální a územní soudržnosti,

- c) předcházení neefektivnímu využívání rádiových frekvencí nebo
- d) podpora kulturní a jazykové rozmanitosti a plurality médií, například poskytováním služeb rozhlasového a televizního vysílání.

Opatření, které v konkrétním pásmu zakazuje poskytování jiné služby elektronických komunikací, lze stanovit pouze v případech odůvodněných potřebou chránit služby zajišťující ochranu života a zdraví. Členské státy rovněž mohou výjimečně takové opatření rozšířit s cílem plnit jiné cíle obecného zájmu, jak jsou definovány členskými státy v souladu s právními předpisy Společenství.

5. Členské státy provádějí pravidelný přezkum nezbytnosti omezení a opatření uvedených v odstavcích 3 a 4 a výsledky těchto přezkumů zveřejní.

6. Odstavce 3 a 4 se použijí na spektrum přidělené k využití službami elektronických komunikací, vydaná obecná oprávnění a udělování individuálních práv na užívání rádiových frekvencí udělených po 25. květnu 2011.

Přidělování spektra, obecná oprávnění a individuální práva na užívání, jež existovala ke dni 25. května 2011 se řídí článkem 9a.

7. Aniž jsou dotčena ustanovení zvláštních směrnic a s ohledem na příslušné vnitrostátní podmínky mohou členské státy stanovit pravidla s cílem předejít hromadění spektra, zejména stanovením přísných lhůt pro účinné uplatnění práv na užívání jejich držitelem a uplatněním sankcí, včetně finančních sankcí nebo odejmutí uživatelských práv v případě nesplnění lhůt. Tato pravidla se stanoví a uplatňují *přiměřeným*, nediskriminačním a transparentním způsobem.“

11) doplňují se tyto články:

„Článek 9a

Přezkum omezení stávajících práv

1. Po dobu pěti let ode dne 25. května 2011 mohou členské státy povolit, aby držitelé práv na užívání rádiových frekvencí, která byla udělena před tímto dnem a která zůstanou v platnosti po dobu alespoň pěti let po tomto dni, mohli podat žádost k příslušnému vnitrostátnímu orgánu o nové posouzení omezení jejich práv podle čl. 9 odst. 3 a 4.

Před přijetím rozhodnutí informuje příslušný vnitrostátní regulační orgán držitele práva o tom, že omezení nově posoudil, přičemž uvede rozsah práva po novém posouzení a poskytne mu *přiměřenou* časovou lhůtu, aby mohl svoji žádost vzít zpět.

Pokud držitel práva svoji žádost vezme zpět, zůstane právo nezměněno až do skončení jeho platnosti nebo do uplynutí doby pěti let, podle toho, která situace nastane dříve.

2. Po uplynutí pětiletého období uvedeného v odstavci 1 přijmou členské státy veškerá opatření vhodná pro zajištění toho, aby se na všechna zbývající obecná oprávnění či individuální práva na užívání a přidělení spektra využívaná pro služby elektronických komunikací, která existovala ke dni 25. května 2011, uplatnil čl. 9 odst. 3 a 4.

3. Při uplatňování tohoto článku členské státy přijmou vhodná opatření podporující korektní hospodářskou soutěž.

4. Opatření přijatá při uplatňování tohoto článku nepředstavují udělení nových práv na užívání, a proto se na ně nevztahují příslušná ustanovení čl. 5 odst. 2 směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice).

Článek 9b

Převod či pronájem individuálních práv na užívání rádiových frekvencí

1. Členské státy zajistí, aby podniky mohly v souladu s podmínkami spojenými s právy užívání rádiových frekvencí a v souladu s vnitrostátními postupy převádět na jiné podniky nebo jim pronajímat individuální práva na užívání rádiových frekvencí v kmitočtových pásmech stanovených prováděcími opatřeními přijatými podle odstavce 3.

Také v jiných kmitočtových pásmech mohou členské státy stanovit, aby podniky převáděly svá individuální práva na užívání rádiových frekvencí na jiné podniky nebo jim je pronajímaly v souladu s vnitrostátními postupy.

Podmínky spojené s individuálními právy na užívání rádiových frekvencí musí být splněny i nadále po převodu nebo pronájmu, nestanoví-li příslušné vnitrostátní orgány jinak.

Členské státy mohou rovněž určit, že se tento odstavec nepoužije v případě, kdy individuální právo podniku na užívání rádiových frekvencí bylo původně získáno bezplatně.

2. Členské státy zajistí, aby záměr podniku převést práva na užívání rádiových frekvencí a jejich skutečný převod byly v souladu s vnitrostátními postupy oznámeny příslušnému vnitrostátnímu orgánu odpovědnému za udělování individuálních práv na užívání a aby toto oznámení bylo zveřejněno. Bylo-li využívání rádiového spektra harmonizováno tím, že bylo uplatněno rozhodnutí č. 676/2002/ES (rozhodnutí o rádiovém spektru) nebo jiné opatření Společenství, musí být každý takový převod s tímto harmonizovaným využíváním v souladu.

3. Komise může přijímat vhodná prováděcí opatření s cílem určit kmitočtová pásma, k nimž mohou být uživatelé práva k rádiovým frekvencím převáděna nebo pronajímána mezi podniky. Tato opatření se nevztahují na frekvence využívané pro vysílání.

Tato technická prováděcí opatření, jež mají za účel doplnit tuto směrnici o jiné než podstatné prvky, se přijímají regulačním postupem s kontrolou podle čl. 22 odst. 3.“

12) Článek 10 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány řídily udělování práv na užívání všech národních číslovacích zdrojů a správu národních číslovacích plánů. Členské státy zajistí, aby byla poskytnuta odpovídající čísla a skupiny čísel pro všechny veřejně dostupné služby elektronických komunikací. Vnitrostátní regulační orgány zavedou objektivní, transparentní a nediskriminační postupy pro udělování práv na užívání národních číslovacích zdrojů.

2. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby byly národní číslovací plány a postupy uplatňovány způsobem, který všem poskytovatelům veřejně dostupných služeb elektronických komunikací zaručí rovné zacházení. Členské státy zejména zajistí, aby podnik, jemuž bylo uděleno právo na užívání určité skupiny čísel, nediskriminoval jiné poskytovatele služeb elektronických komunikací, pokud jde o skupiny čísel používané pro přístup k jejich službám.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členské státy podporují harmonizaci zvláštních čísel nebo skupin čísel v rámci Společenství, jestliže to podporuje jak fungování vnitřního trhu, tak rozvoj celoevropských služeb. Komise může v této věci přijmout vhodná technická prováděcí opatření.

Tato opatření, jež mají za účel doplnit tuto směrnici o jiné než podstatné prvky, se přijímají regulačním postupem s kontrolou podle čl. 22 odst. 3.“

13) Článek 11 se mění takto:

a) v odst. 1 druhém pododstavci se první odrážka nahrazuje tímto:

„— jednal na základě jednoduchých, účinných, transparentních a veřejně dostupných postupů uplatňovaných nediskriminačním způsobem a neprodleně a v každém případě přijal rozhodnutí do šesti měsíců od podání žádosti, s výjimkou případů vyvlastnění, a“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby v případě, kdy si orgány veřejné moci nebo místní orgány ponechávají vlastnictví v podnicích, které provozují veřejné sítě elektronických komunikací nebo poskytují veřejně dostupné služby elektronických komunikací, nebo kontrolu nad nimi, existovalo účinné strukturální oddělení funkcí odpovědných za udílení práv uvedených v odstavci 1 od činností spojených s vlastnictvím nebo kontrolou.“

14) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Společné umístění a sdílení síťových prvků a přiřazených zařízení poskytovatelů sítí elektronických komunikací

1. Pokud má podnik zajišťující sítě elektronických komunikací podle vnitrostátních právních předpisů právo na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, nad nebo pod ním, nebo může využít výhody postupu pro vyvlastnění nebo využití majetku, vnitrostátní regulační orgány uloží, při plném zohlednění zásady proporcionality, sdílení takových zařízení nebo majetku, včetně budov, vstupů do budov, elektrického vedení v budovách, stožárů, antén, věží a jiných podpůrných konstrukcí, kabelovodů, potrubí, vstupních šachet a rozvodných skříní.

2. Členské státy mohou požadovat, aby držitelé práv uvedených v odstavci 1 sdíleli zařízení nebo majetek (včetně fyzického společného umístění), nebo přijali opatření pro usnadnění koordinace prací ve veřejném zájmu s cílem ochrany životního prostředí, veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo z důvodu nutnosti splnit cíle územního plánování a teprve po uplynutí přiměřené lhůty k veřejné konzultaci, během níž je všem zainteresovaným subjektům dána příležitost vyjádřit svá stanoviska. Taková ujednání o sdílení nebo koordinaci mohou zahrnovat pravidla pro rozdělení nákladů na sdílení zařízení nebo majetku.

3. Členské státy dbají na to, aby vnitrostátní orgány po uplynutí přiměřené lhůty k veřejné konzultaci, během níž je všem zainteresovaným subjektům dána příležitost vyjádřit své názory, měly také pravomoc požadovat, aby držitelé práv uvedených v odstavci 1 nebo majitel elektrického vedení sdíleli elektrické vedení uvnitř budov nebo až po první soustředovací nebo rozvodný bod, pokud jde o umístění mimo budovu, a to v případech odůvodněných tím, že zdvojení takové infrastruktury by bylo ekonomicky neefektivní nebo prakticky neproveditelné. Taková ujednání o sdílení nebo koordinaci mohou zahrnovat pravidla pro rozdělení nákladů na sdílení zařízení nebo majetku, případně upravená s ohledem na riziko.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné vnitrostátní orgány mohly požadovat, aby podniky poskytly informace – v případě, že to příslušné orgány požadují – nezbytné k tomu aby tyto orgány spolu s vnitrostátními regulačními orgány mohly stanovit podrobný přehled povahy, dostupnosti a zeměpisného umístění zařízení uvedených v odstavci 1 a zpřístupnily jej zainteresovaným subjektům.

5. Opatření přijatá vnitrostátním regulačním orgánem v souladu s tímto článkem musí být objektivní, transparentní, nediskriminační a přiměřená. Je-li to nutné, jsou tato opatření prováděna v koordinaci s místními orgány.“

15) Vkládá se nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA IIIa

BEZPEČNOST A INTEGRITA SÍTÍ A SLUŽEB

Článek 13a

Bezpečnost a integrita

1. Členské státy zajistí, aby podniky zajišťující veřejné komunikační sítě nebo poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací přijaly vhodná technická a organizační opatření k odpovídajícímu zvládnutí rizik pro bezpečnost sítí a služeb. S ohledem na současné technické možnosti tato opatření zajistí takovou úroveň bezpečnosti, která odpovídá míře existujícího rizika. Zejména se přijmou opatření s cílem předejít dopadu bezpečnostních událostí na uživatele a na vzájemně propojené sítě nebo tento dopad minimalizovat.

2. Členské státy zajistí, aby podniky zajišťující veřejné komunikační sítě podnikly všechny vhodné kroky k zajištění integrity svých sítí, a tím zajistily kontinuitu dodávek služeb, jež se prostřednictvím těchto sítí poskytují.

3. Členské státy zajistí, aby podniky zajišťující veřejné komunikační sítě nebo poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací oznámily příslušnému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu jakékoliv narušení bezpečnosti nebo ztrátu integrity s významným dopadem na provoz sítí nebo služeb.

Je-li to vhodné informuje dotýčný vnitrostátní regulační orgán vnitrostátní regulační orgány v jiných členských státech a Evropskou agenturu pro bezpečnost sítí a informací (ENISA). Dotýčný vnitrostátní regulační orgán může informovat veřejnost nebo vyžadovat, aby tak podniky učinily, rozhodne-li, že zveřejnění narušení bezpečnosti je ve veřejném zájmu.

Jednou za rok dotýčný vnitrostátní regulační orgán předloží Komisi a ENISA souhrnnou zprávu o oznámeních obdržných a opatřeních přijatých v souladu s tímto odstavcem.

4. Komise může při nejvyšším možném zohlednění stanoviska ENISA přijmout vhodná technická prováděcí opatření za účelem harmonizace opatření uvedených v odstavcích 1, 2 a 3, včetně opatření vymezujících okolnosti, formát a postupy týkající se požadavků na oznámení. Tato technická prováděcí opatření vycházejí v nejvyšším možném rozsahu z evropských a mezinárodních norem a nebrání členským státům v přijímání dalších požadavků s cílem plnit cíle stanovené v odstavcích 1 a 2.

Tato prováděcí opatření, jejichž účelem je doplnit tuto směrnici o jiné než podstatné prvky, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 22 odst. 3.

Článek 13b

Provádění a prosazování

1. Za účelem provedení článku 13a členské státy zajistí, aby příslušné vnitrostátní regulační orgány měly pravomoc vydat pro podniky zajišťující veřejné komunikační sítě nebo poskytující veřejně přístupné služby elektronických komunikací závazné pokyny, včetně pokynů týkajících se lhůt pro provádění.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné vnitrostátní regulační orgány měly pravomoc vyžadovat od podniků zajišťujících veřejné komunikační sítě nebo poskytujících veřejně dostupné služby elektronických komunikací, aby:

a) poskytly informace potřebné k posouzení bezpečnosti nebo integrity jejich služeb a sítí, včetně podkladů k bezpečnostní politice, a

b) předložily bezpečnostní audit provedený kvalifikovaným nezávislým orgánem nebo příslušným vnitrostátním orgánem a jeho výsledky poskytly vnitrostátnímu regulačnímu orgánu. Náklady na audit uhradí příslušný podnik.

3. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány měly všechny pravomoci nezbytné k vyšetření případů nedodržení pokynů spolu s jejich dopady na bezpečnost a integritu sítí.

4. Těmito ustanoveními nejsou dotčena ustanovení článku 3 této směrnice.

16) V článku 14 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pokud podnik disponuje významnou tržní silou na určitém trhu (první trh), lze jej rovněž označit za podnik s významnou tržní silou na trhu úzce souvisejícím (druhý trh), pokud jsou vazby mezi oběma trhy takové, že umožňují přenesení tržní síly z prvního trhu na druhý trh, čímž se posiluje tržní síla daného podniku. Na tomto druhém trhu proto mohou být uplatněna nápravná opatření, jejichž cílem je v souladu s články 9, 10, 11 a 13 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) těmito přesunům předcházet, a pokud se tato nápravná opatření ukáží jako nedostatečná, mohou být uložena nápravná opatření podle článku 17 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě).“

17) Článek 15 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Postup pro určení a vymezení trhů“;

b) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Po veřejné konzultaci zahrnující i vnitrostátní regulační orgány a při nejvyšším možném zohlednění stanoviska BEREC, přijme Komise poradním postupem podle čl. 22 odst. 2 doporučení o relevantních trzích produktů a služeb (dále jen „doporučení“). Doporučení určí ty trhy produktů a služeb v rámci odvětví elektronických komunikací, jejichž vlastnosti mohou odůvodňovat uložení regulačních povinností stanovených zvláštními směrnici, aniž jsou dotčeny trhy, které lze vymezit v určitých případech podle práva hospodářské soutěže. Komise vymezí trhy v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Vnitrostátní regulační orgány vymezí relevantní trhy podle situace v konkrétním členském státě, zejména relevantní zeměpisné trhy na svém území, v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže, přičemž v nejvyšší míře zohlední doporučení a pokyny. Před vymezením trhů, které se liší od trhů, jež jsou označeny v doporučení, použijí vnitrostátní regulační orgány postupy uvedené v člancích 6 a 7.“

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Po konzultaci zahrnující i vnitrostátní regulační orgány může Komise při nejvyšším možném zohlednění stanoviska BEREC poradním postupem podle čl. 22 odst. 3 přijmout rozhodnutí, kterým určí nadnárodní trhy.“

18) Článek 16 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Vnitrostátní regulační orgány provedou analýzu relevantních trhů uvedených v doporučení, přičemž vezmou v úvahu trhy určené v doporučení a v nejvyšší možné míře zohlední pokyny. Členské státy zajistí, aby tato analýza byla případně provedena ve spolupráci s vnitrostátními orgány na ochranu hospodářské soutěže.

2. Pokud je podle odstavce 3 nebo 4 tohoto článku, článku 17 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) nebo článku 8 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) od vnitrostátního regulačního orgánu požadováno rozhodnutí, zda uložit, ponechat v platnosti, změnit nebo zrušit povinnosti pro podniky, rozhodne dotčený vnitrostátní regulační orgán na základě vlastní analýzy trhu podle odstavce 1 tohoto článku, zda je relevantní trh účinně konkurenční.“

b) odstavce 4, 5 a 6 se nahrazují těmito:

„4. Pokud vnitrostátní regulační orgán zjistí, že relevantní trh není účinně konkurenční, určí podle článku 14 podniky, které mají samostatně nebo ve spojení s jinými podniky významnou tržní sílu na daném trhu a těmto podnikům uloží vhodné zvláštní regulační povinnosti uvedené v odstavci 2 tohoto článku, nebo pokud tyto povinnosti již existují, ponechá je v platnosti nebo je změní.

5. V případě nadnárodních trhů, které jsou určeny v rozhodnutí uvedeném v čl. 15 odst. 4, provedou dotyčné vnitrostátní regulační orgány společně analýzu trhu, přičemž v nejvyšší míře zohlední pokyny a rozhodnou společným postupem o uložení, ponechání v platnosti, změně nebo zrušení regulačních povinností uvedených v odstavci 2 tohoto článku.

6. Opatření přijatá podle ustanovení odstavců 3 a 4 podléhají postupům uvedeným v článcích 6 a 7. Vnitrostátní regulační orgány provedou analýzu relevantního trhu a informují o příslušném návrhu opatření v souladu s článkem 7:

a) do tří let od přijetí předchozího opatření vztahujícího se k dotčenému trhu. Tuto lhůtu je však možno výjimečně prodloužit nejvýše o další tři roky, oznámí-li vnitrostátní regulační orgán Komisi prodloužení této lhůty s odůvodněním a Komise do jednoho měsíce od oznámení tohoto prodloužení proti němu nevznesla námitky;

b) do dvou let od přijetí revidovaného doporučení o relevantních trzích v případě trhů, jež dosud nebyly oznámeny Komisi, nebo

c) do dvou let od přistoupení v případě členských států, které nově přistoupily k Evropské unii.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„7. Pokud vnitrostátní regulační orgán neprovede svou analýzu relevantního trhu určeného v doporučení ve lhůtě stanovené v odstavci 6, poskytne BEREC na žádost o pomoc dotčenému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu pomoc při dokončení analýzy konkrétního trhu a konkrétních povinností, které je třeba uložit. S touto pomocí oznámí dotčený vnitrostátní regulační orgán návrhu opatření Komisi v souladu s článkem 7 do šesti měsíců.“

19) Článek 17 se mění takto:

a) v odst. 1 první větě se slovo „norem“ nahrazuje slovy „nezávazných norem“;

b) v odstavci 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud takové normy nebo specifikace neexistují, podpoří členské státy uplatňování mezinárodních norem nebo doporučení přijatých Mezinárodní telekomunikační unií (ITU), Evropskou konferencí správ pošt a telekomunikací (CEPT), Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO) nebo Mezinárodní elektrotechnickou komisí (IEC).“;

c) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Pokud má Komise v úmyslu učinit uplatňování určitých norem nebo specifikací povinným, zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* a vyzve všechny dotčené strany k předložení připomínek. Komise přijme vhodná prováděcí opatření a učiní uplatňování určitých norem nebo specifikací povinným tím, že je uvede jako závazné normy v seznamu norem nebo specifikací zveřejňovaném v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud se Komise domnívá, že normy nebo specifikace podle odstavce 1 již nepřispívají k poskytování harmonizovaných služeb elektronických komunikací nebo již neodpovídají potřebám spotřebitelů nebo brání technologickému rozvoji, vyjme je v souladu s poradním postupem podle čl. 22 odst. 2 ze seznamu norem nebo specifikací podle odstavce 1.“;

d) v odstavci 6 se slova „vyjme je v souladu s postupem uvedeným v čl. 22 odst. 3 ze seznamu norem a/nebo specifikací podle odstavce 1“ nahrazují slovy „prijme vhodná prováděcí opatření a vyjme tyto normy nebo specifikace ze seznamu norem nebo specifikací uvedených v odstavci 1“;

- e) doplňuje se nový odstavec, který zní:
- „6a. Prováděcí opatření, jež mají za účel změnit tuto směrnici jejím doplněním o jiné než podstatné prvky, která jsou uvedena v odstavcích 4 a 6, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 22 odst. 3.“
- 20) Článek 18 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:
- „c) poskytovatelé digitálních televizních služeb a zařízení spolupracovali při poskytování interoperabilních televizních služeb koncovým uživatelům se zdravotním postižením.“;
- b) odstavec 3 se zrušuje.
- 21) Článek 19 se nahrazuje tímto:
- „Článek 19
Harmonizační postupy
1. Aniž je dotčen článek 9 této směrnice a články 6 a 8 směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice) a zjistí-li Komise, že rozdílné provádění regulačních úkolů uvedených v této směrnici a ve zvláštních směrnících vnitrostátními regulačními orgány může vytvářet překážku pro vnitřní trh, může Komise vydat doporučení nebo přijmout rozhodnutí o harmonizovaném uplatňování ustanovení této směrnice a zvláštních směrnic ve snaze podpořit dosažení cílů uvedených v článku 8, přičemž v nejvyšší míře zohlední stanovisko BEREC.
2. V případech, kdy Komise vydá doporučení podle odstavce 1, jedná poradním postupem podle čl. 22 odst. 2.
- Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány při plnění svých úkolů tato doporučení v nejvyšší míře zohlednily. Pokud se vnitrostátní regulační orgán rozhodne neřídit se doporučením, informuje o tom Komisi spolu s odůvodněním svého stanoviska.
3. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 1 mohou zahrnovat určení harmonizovaného nebo koordinovaného přístupu k řešení těchto záležitostí:
- a) nekonzistentní uplatňování obecných regulačních přístupů vnitrostátními regulačními orgány při regulaci trhů elektronických komunikací při uplatňování článků 15 a 16, jehož výsledkem jsou překážky bránící vnitřnímu trhu. Tato rozhodnutí se nevztahují na konkrétní oznámení vydaná vnitrostátními regulačními orgány na základě článku 7a;
- V takovém případě může Komise předložit návrh rozhodnutí:
- nejdříve dva roky po přijetí doporučení Komise, které se týká stejné problematiky, a
  - pouze s maximálním ohledem na stanovisko BEREC k důvodům pro přijetí takového rozhodnutí, které by BEREC měl poskytnout do tří měsíců od žádosti formulované Komisí;
- b) otázky přidělování čísel, včetně skupin čísel, přenositelnosti čísel a identifikátorů, systémů převodu čísel a adres a přístupu k službám tísňového volání na čísle 112.
4. Rozhodnutí uvedené v odstavci 1, jež má za účel doplnit tuto směrnici o jiné než podstatné prvky, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 22 odst. 3.
5. BEREC může z vlastního podnětu poskytnout Komisi poradenství týkající se toho, zda by mělo být přijato opatření podle odstavce 1.“
- 22) V článku 20 se odstavec 1 nahrazuje tímto:
- „1. V případě sporu, který vznikl v souvislosti se stávajícími povinnostmi podle této směrnice nebo zvláštních směrnic mezi podniky, které zajišťují síť nebo poskytují služby elektronických komunikací v členském státě, nebo mezi těmito podniky a jinými podniky v členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení podle této směrnice nebo zvláštních směrnic, vydá dotčený vnitrostátní regulační orgán na žádost kterékoli strany, a aniž jsou dotčena ustanovení odstavce 2, závazné rozhodnutí řešící spor v nejkratším možném termínu, nejpozději však do čtyř měsíců, s výjimkou mimořádných okolností. Dotčený členský stát požaduje po všech stranách, aby plně spolupracovaly s vnitrostátním regulačním orgánem.“
- 23) Článek 21 se nahrazuje tímto:
- „Článek 21
Řešení přeshraničních sporů
1. V případě přeshraničního sporu v oblasti působnosti této směrnice nebo zvláštních směrnic a který je v působnosti vnitrostátních regulačních orgánů z více než jednoho členského státu, se použijí odstavce 2, 3 a 4.
2. Každá strana může předložit spor příslušným vnitrostátním regulačním orgánům. Příslušné vnitrostátní regulační orgány koordinují své úsilí a mají právo konzultovat BEREC tak, aby byl spor uceleně vyřešen v souladu s cíli uvedenými v článku 8.

Veškeré povinnosti, které podnikům stanoví vnitrostátní regulační orgány v rámci řešení sporu, musí být v souladu s touto směrnicí a zvláštními směrnicemi.

Každý vnitrostátní regulační orgán, v jehož pravomoci je spor řešit, může požádat BEREC o vydání stanoviska týkajícího se opatření, která by měla být učiněna pro vyřešení sporu v souladu s ustanoveními rámcové směrnice nebo zvláštních směrnic.

Pokud byla tato žádost podána BEREC, každý vnitrostátní regulační orgán, v jehož pravomoci je zabývat se jakýmkoliv aspektem daného sporu před tím, než podnikne kroky k vyřešení sporu, vyčká stanoviska BEREC. To nebrání vnitrostátním regulačním orgánům v přijetí naléhavých opatření v nezbytných případech.

Všechny povinnosti, které vnitrostátní regulační orgán v rámci řešení sporu podniku uloží, se řídí ustanoveními této směrnice či zvláštních směrnic a v nejvyšší míře zohledňují stanovisko vydané BEREC.

3. Členské státy mohou stanovit, aby příslušné vnitrostátní regulační orgány společně odmítly řešení sporu v případě, že existují jiné mechanismy, včetně mediace, které by lépe přispěly ke včasnému vyřešení sporu v souladu s článkem 8.

Neprodleně o tom strany informují. Nevyřeší-li se spor do čtyř měsíců, pokud nebyl předán soudu tou stranou, která usiluje o nápravu, a pokud o to jedna ze stran požádá, koordinují vnitrostátní regulační orgány své úsilí tak, aby byl spor vyřešen v souladu s článkem 8 a v nejvyšší možné míře zohlední stanovisko BEREC.

4. Postup uvedený v odstavci 2 nebrání žádné straně zahájit v dané věci soudní řízení.“

24) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 21a

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice nebo zvláštních směrnic a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být vhodné, účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí takto stanovené sankce Komisi do 25. května 2011 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny těchto ustanovení.“

25) Článek 22 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí.“

b) odstavec 4 se zrušuje.

26) Článek 27 se zrušuje.

27) Příloha I se zrušuje.

28) Příloha II se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA II

Kritéria, která mají používat vnitrostátní regulační orgány při hodnocení společného dominantního postavení v souladu s čl. 14 odst. 2 druhým pododstavcem.

Ve smyslu článku 14 je možno považovat dva nebo více podniků za podniky ve společném dominantním postavení, jestliže i při neexistenci strukturálních nebo jiných vazeb mezi nimi působí na trhu, jenž je charakterizován nedostatkem účinné hospodářské soutěže a na němž nemá žádný podnik sám o sobě významnou tržní sílu. V souladu s příslušnými právními předpisy Společenství a s judikaturou Soudního dvora Evropských společenství o společném dominantním postavení může jít o případ, kdy je trh koncentrovaný a vykazuje řadu příslušných charakteristik, z nichž mohou být následující charakteristiky ve vztahu k elektronickým komunikacím nejvýznamnější:

- nízká elasticita poptávky,
- podobné podíly na trhu,
- velké právní či hospodářské překážky pro vstup na trh,
- vertikální integrace s kolektivním odmítáním dodávek,
- nedostatek protiváhy kupní síly,
- nedostatek potenciální konkurence.

Výše uvedený seznam je orientační a není vyčerpávající, ani se nejedná o kumulativní kritéria. Účelem seznamu je spíše uvést příklady zjištění, které by mohly být využity k podpoře tvrzení týkajících se existence společného dominantního postavení.“

Článek 2

Změny směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice)

Směrnice 2002/19/ES se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) ‚přístupem‘ se rozumí zpřístupnění zařízení nebo služeb jinému podniku na základě stanovených podmínek, výlučně nebo nevýlučně, za účelem poskytování služeb elektronických komunikací, včetně případů, kdy jsou použity k předávání služeb informační společnosti nebo služeb obsahu vysílání. Vztahuje se mimo jiné na: přístup k síťovým prvkům a přiřazeným zařízením, což může zahrnovat připojení zařízení pevnými nebo jinými než pevnými prostředky (zejména to zahrnuje přístup k účastnickému vedení a k zařízením a službám nezbytným k poskytování služeb prostřednictvím účastnického vedení); přístup k fyzické infrastruktuře včetně budov, kabelovodů a stožárů; přístup k příslušným softwarovým systémům včetně systémů podpory provozu; přístup k informačním systémům nebo databázím pro předběžné objednávání, zajišťování, objednávání, žádosti o údržbu a opravy a fakturaci; přístup k převodu čísel nebo k systémům nabízejícím funkci na stejné úrovni; přístup k pevným a mobilním sítím, zejména pro roaming; přístup k systémům podmíněného přístupu pro digitální televizní služby by a přístup ke službám virtuálních sítí.“;

b) písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) ‚účastnickým vedením‘ se rozumí fyzické spojení koncového bodu sítě s hlavním rozvaděčem nebo obdobným zařízením v pevné veřejné síti elektronických komunikací.“

2) V článku 4 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Operátoři veřejných komunikačních sítí mají právo, a jsou-li požádáni jiným podnikem, který je k tomu oprávněn v souladu s článkem 4 směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice), i povinnost sjednat vzájemné propojení za účelem poskytování veřejně přístupných služeb elektronických komunikací, aby bylo zajištěno poskytování a interoperabilita služeb v celém Společenství. Operátoři nabídnou přístup a propojení jiným podnikům za smluvních podmínek slučitelných s povinnostmi uloženými vnitrostátním regulačním orgánem podle článků 5 až 8.“

3) Článek 5 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„1. Při uskutečňování cílů stanovených v článku 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) vnitrostátní regulační orgány podporují a v případě potřeby zajišťují v souladu s ustanoveními této směrnice odpovídající přístup a propojení, jakož i interoperabilitu služeb a plní své úkoly způsobem, který podporuje efektivitu, udržitelnou hospodářskou soutěž, efektivní investice a inovace a koncovým uživatelům přináší co nejvyšší výhody.“;

ii) doplňuje se písmeno, které zní:

„ab) v odůvodněných případech a v nezbytné míře, povinnosti podnikům, které kontrolují přístup ke koncovým uživatelům, s cílem zajistit interoperabilitu jejich služeb.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Povinnosti a podmínky uložené v souladu s odstavcem 1 musí být objektivní, transparentní, přiměřené a nediskriminační a uplatňují se v souladu s postupy podle článků 6, 7 a 7a směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).“;

c) odstavec 3 se zrušuje;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„3. Pokud jde o přístup a propojení podle odstavce 1, zajistí členské státy, aby byl vnitrostátní regulační orgán zmocněn k provedení zásahu z vlastního podnětu, je-li to odůvodněné pro zajištění politických cílů podle článku 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), v souladu s ustanoveními této směrnice a s postupy podle článků 6 a 7, 20 a 21 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).“

4) V článku 6 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. S ohledem na vývoj technologií a trhu může Komise přijmout prováděcí opatření, kterými se mění příloha I. Tato opatření, jejichž účelem je doplnit tuto směrnici o jiné než podstatné prvky, se přijímají regulačním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3.“

5) Článek 7 se zrušuje.

6) Článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slova „v člincích 9 až 13“ nahrazují slovy „v člincích 9 až 13a“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) první pododstavec se mění takto:

— v první odrážce se slova „čl. 5 odst. 1, čl. 5 odst. 2 a článek 6“ nahrazují slovy „čl. 5 odst. 1 a článek 6“,

- v druhé odrážce se slova „směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/66/ES ze dne 15. prosince 1997 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví telekomunikací (*) nahrazují slovy“ směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích (**))

(*) Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 1.

(**) Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.;

- ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Za výjimečných okolností, kdy vnitrostátní regulační orgán hodlá uložit operátorům s významnou tržní silou jiné povinnosti týkající se přístupu nebo propojení než ty, které jsou stanoveny v člancích 9 až 13 této směrnice, předloží takový požadavek Komisi. Komise v nejvyšší míře zohlední stanovisko Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) (*). Komise přijme v souladu s čl. 14 odst. 2 rozhodnutí, kterým zmocní vnitrostátní regulační orgán k přijetí takových opatření nebo v přijetí takových opatření vnitrostátnímu regulačnímu orgánu zabrání.“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1211/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o zřízení Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Úřadu.“

- 7) Článek 9 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Vnitrostátní regulační orgány mohou v souladu s ustanoveními článku 8 uložit v souvislosti s propojením nebo přístupem povinnosti týkající se průhlednosti, vyžadující, aby operátoři zveřejnili určité informace, jako jsou účetní informace, technické specifikace, charakteristiky sítě, smluvní podmínky pro její zajišťování a využívání, včetně veškerých podmínek omezujících přístup ke službám a aplikacím nebo jejich využívání, pokud jsou tyto podmínky členskými státy povoleny v souladu s právem Společenství, a cen.“;

- b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud má operátor povinnosti podle článku 12 ohledně zpřístupnění velkoobchodní infrastruktury sítí, zajistí vnitrostátní regulační orgány bez ohledu na odstavec 3 zveřejnění referenční nabídky, která obsahuje alespoň prvky stanovené v příloze II.“;

- c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Komise může přijmout nezbytné změny přílohy II, aby ji přizpůsobila rozvoji technologií a trhu. Tato opatření, jež mají tuto směrnici doplnit o jiné než podstatné prvky, se přijmou v souladu s regulativním postupem s kontrolou, uvedeným v čl. 14 odst. 3. Při provádění ustanovení tohoto odstavce může být Komisi nápomocno BEREC.“

- 8) Článek 12 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) poskytování přístupu třetím stranám k určitým síťovým prvkům nebo zařízením, včetně zpřístupnění neaktivních prvků nebo zpřístupnění účastnického vedení, s cílem mimo jiné umožnit volbu nebo předvolbu operátora a nabídku dalšího prodeje účastnických linek;“;

- b) v odstavci 1 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) poskytování společného umístění nebo jiné formy sdílení přiřazených zařízení;“;

- c) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„j) poskytování přístupu k doplňkovým službám, například ke službám určení totožnosti, místa nebo přítomnosti.“;

- d) v odstavci 2 se úvodní věta a písmeno a) nahrazují tímto:

„2. Vnitrostátní orgány během zvažování povinností určených v odstavci 1, a zejména během hodnocení, v jaké míře by byly tyto uložené povinnosti úměrné cílům stanoveným v článku 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), zváží zejména tyto faktory:

- a) technickou a ekonomickou životaschopnost využití nebo instalace konkurenčních zařízení s ohledem na tempo vývoje trhu s přihlédnutím k povaze a druhu dotyčného propojení nebo přístupu, včetně životaschopnosti dalších přístupových produktů poskytovaných na vyšší úrovni distribučního řetězce jako například přístup ke kabelovodům;“;

- e) v odstavci 2 se písmena c) a d) nahrazují tímto:

„c) počáteční investice majitele zařízení s přihlédnutím ke všem veřejným investicím a rizikům této investice;

- d) potřebu dlouhodobé ochrany hospodářské soutěže se zvláštním zaměřením na ekonomicky účinné hospodářské soutěže v oblasti infrastruktury;“;

- f) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3. Pokud se operátorovi ukládá v souladu s ustanovením tohoto článku povinnost poskytovat přístup, mohou vnitrostátní regulační orgány stanovit technické a provozní podmínky, které musí poskytovatel přístupu nebo příjemci takového přístupu splnit tam, kde je to nezbytné pro zajištění běžného provozu sítě. Povinnosti splňovat určité normy nebo specifikace musí být v souladu s normami a specifikacemi stanovenými v souladu s čl. 17 odst. 1 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).“

- 9) V článku 13 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. V případech, kdy z analýzy trhu vyplývá, že v důsledku nedostatku účinné hospodářské soutěže by mohl dotyčný operátor udržovat ceny na neúměrně vysoké úrovni nebo stlačovat ceny v neprospěch koncových uživatelů, může vnitrostátní regulační orgán v souladu s článkem 8 uložit povinnosti týkající se úhrady nákladů a regulace cen, včetně nákladové orientace cen a povinnosti týkající se systémů nákladového účetnictví, za poskytování určitých druhů propojení nebo přístupu. Za účelem podpory investic operátora, a to i do sítí nové generace, přihlédnou vnitrostátní regulační orgány k investicím provedeným operátorem, a umožní mu přiměřenou návratnost odpovídajícího použitého kapitálu s přihlédnutím ke všem rizikům specificky spojeným s investičním projektem nových sítí.“;

- 10) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 13a

Funkční oddělení

1. Dojde-li vnitrostátní regulační orgán k závěru, že odpovídajícími povinnostmi uloženými podle článků 9 až 13 nebylo dosaženo účinné hospodářské soutěže a že existují významné a přetrvávající problémy či tržní selhání v souvislosti s velkoobchodním poskytováním některých přístupových produktů na trh, může jakožto mimořádné opatření v souladu s čl. 8 odst. 3 druhým pododstavcem uložit vertikálně integrovaným podnikům povinnost svěřit činnosti spojené s velkoobchodním poskytováním přístupových produktů nezávisle provozované hospodářské jednotce.

Tato hospodářská jednotka dodává přístupové produkty a služby všem podnikům, včetně dalších hospodářských jednotek v rámci mateřského podniku, ve stejných lhůtách a za stejných smluvních podmínek, včetně podmínek týkajících se úrovně cen a služeb, a prostřednictvím stejných systémů a procesů.

2. V případech, kdy má vnitrostátní regulační orgán v úmyslu uložit povinnost funkčního oddělení, předloží Komisi žádost, která obsahuje:

- a) zjištění potvrzující závěry vnitrostátního regulačního orgánu podle odstavce 1;
- b) odůvodněné posouzení, z kterého vyplývá, že je jen malá nebo žádná vyhlídka, že bude v přiměřené době nastolena účinná a udržitelná hospodářská soutěž v oblasti infrastruktury;
- c) analýzu očekávaného dopadu na regulační orgán, podnik, obzvláště na zaměstnance odděleného podniku, na celé odvětví elektronických komunikací a na motivaci investovat do odvětví celkově, zejména pokud jde o potřebu zajistit sociální a územní soudržnost, a dopadu na další zúčastněné subjekty, zejména očekávaného dopadu na hospodářskou soutěž a možných nevyhnutelných dopadů na spotřebitele;
- d) analýzu důvodů prokazujících, že tato povinnost by byla nejlepším způsobem zvýšení účinnosti nápravných opatření zaměřených na řešení zjištěných problémů v oblasti hospodářské soutěže nebo selhávání trhů.

3. Návrh opatření musí obsahovat následující prvky:

- a) přesnou povahu a úroveň oddělení, uvádějící zejména právní postavení oddělené obchodní jednotky;
- b) údaje o aktivech oddělené hospodářské jednotky a o produktech nebo službách, které bude tato jednotka poskytovat;
- c) ujednání o řízení, která zajišťují nezávislost zaměstnanců oddělené obchodní jednotky, a odpovídající motivační strukturu;
- d) pravidla pro zajištění dodržování povinností;
- e) pravidla pro zajištění průhlednosti provozních postupů, zejména ve vztahu k dalším zúčastněným stranám;
- f) program sledování pro zajištění dodržování povinností, včetně zveřejnění výroční zprávy.

4. Poté, co Komise vydá své rozhodnutí o návrhu opatření v souladu s čl. 8 odst. 3, vnitrostátní regulační orgán provede koordinovanou analýzu různých trhů, které se vztahují k přístupové síti, v souladu s postupem stanoveným článkem 16 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice). Na základě svého posouzení vnitrostátní regulační orgán uloží, zachová, změní nebo zruší povinnosti v souladu s články 6 a 7 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

5. Podnik, jemuž bylo uloženo funkční oddělení, může podléhat kterékoliv z povinností uvedených v člincích 9 až 13 na jakémkoliv konkrétním trhu, na němž je označen za podnik s významnou tržní silou v souladu s článkem 16 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), nebo jakýmkoliv jiným povinností, jejichž uložení Komise schválila v souladu s čl. 8 odst. 3.

Článek 13b

Dobrovolné oddělení vertikálně integrovaného podniku

1. Pokud mají podniky označené za podniky s významnou tržní silou na jednom nebo více relevantních trzích v souladu s článkem 16 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) v úmyslu převést svá aktiva tvořící místní přístupovou síť nebo jeho podstatnou část na jinou právnickou osobu s odlišnou vlastnickou strukturou, nebo založit oddělenou hospodářskou jednotku, která bude poskytovat všem maloobchodním poskytovatelům i svým vlastním maloobchodním divizím rovnocenné přístupové produkty, informuje o tom vnitrostátní regulační orgán předem a včasným způsobem, tak aby umožnily vnitrostátnímu regulačnímu orgánu posoudit výsledek zamýšleného převedení.

Podniky také informují vnitrostátní regulační orgány o každé změně tohoto záměru, jakož i o konečném výsledku procesu oddělení.

2. Vnitrostátní regulační orgán posoudí dopad zamýšlené transakce na stávající regulační povinnosti podle směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

Za tímto účelem vnitrostátní regulační orgán provede koordinovanou analýzu různých trhů, které se vztahují k přístupové síti, v souladu s postupem stanoveným článkem 16 směrnice 2002/21/EC (rámcová směrnice).

Na základě svého posouzení vnitrostátní regulační orgán uloží, zachová, změní nebo zruší povinnosti v souladu s články 6 a 7 směrnice 2002/21/ES (rámcová smlouva).

3. Právně nebo provozně oddělený obchodní subjekt může podléhat kterékoliv z povinností uvedených v člincích 9 až 13 na jakémkoliv konkrétním trhu, na němž je označen za podnik s významnou tržní silou v souladu s článkem 16 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), nebo jakýmkoliv jiným povinností, jejichž uložení Komise schválila v souladu s čl. 8 odst. 3.“

11) Článek 14 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí.“;

b) odstavec 4 se zrušuje.

12) Příloha II se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„MINIMÁLNÍ SEZNAM POLOŽEK, KTERÉ MUSÍ BÝT OBSAŽENY V REFERENČNÍ NABÍDCE PRO VELKOOBCHODNÍ ZPŘÍSTUPNĚNÍ INFRASTRUKTURY SÍTÍ, VČETNĚ SDÍLENÉHO NEBO PLNÉHO ZPŘÍSTUPNĚNÍ ÚČASTNICKÉHO VEDENÍ NA PEVNÉM MÍSTĚ, KTEROU ZVEŘEJNÍ OPERÁTOŘI S VÝZNAMNOU TRŽNÍ SILOU;“

b) definice v písmenu a) se nahrazuje tímto:

„a) ‚úsekem účastnického vedení část účastnického vedení, která spojuje koncový bod sítě se soustředovacím bodem nebo s určeným mezilehlým přístupovým bodem v pevné veřejné elektronické komunikační síti;“

c) definice v písmenu c) se nahrazuje tímto:

„c) ‚plným zpřístupněním účastnického vedení poskytování přístupu k účastnickému vedení nebo k úseku účastnického vedení operátora s významnou tržní silou, které umožňuje úplné využití kapacity infrastruktury sítě;“

d) definice v písmenu d) se nahrazuje tímto:

„d) ‚sdíleným přístupem k účastnickému vedení poskytování přístupu k účastnickému vedení nebo k úseku účastnického vedení operátora s významnou tržní silou, které umožňuje využití určené části kapacity infrastruktury sítě, jako je část frekvence nebo její ekvivalent;“

e) v příloze II části A se body 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Síťové prvky, k nimž se nabízí přístup, zahrnují zejména tyto prvky spolu s příslušnými přiřazenými zařízeními:

a) přístup k účastnickým vedením (plný a sdílený);

- b) přístup k účastnickým vedením a úsekům účastnického vedení (plný a sdílený), případně včetně přístupu k neaktivním síťovým prvkům za účelem rozvoje sítí páteřního propojení (backhaul);
- c) případně přístup ke kabelovodům umožňující vybudování přístupové sítě.
2. Informace týkající se lokalit pro fyzický přístup včetně rozvodných skříní a rozvodů, dostupnosti účastnických vedení a úseků účastnického vedení, kabelovodů a zařízení páteřních sítí v konkrétních částech přístupové sítě, případně informace týkající se umístění kabelovodů a dostupnosti v rámci kabelovodů;
3. Technické podmínky vztahující se k přístupu k účastnickým vedením, úsekům účastnického vedení a kabelovodům, včetně technických vlastností párů metalických vodičů, optických kabelů, kabelových rozvaděčů, kabelovodů a přiřazených zařízení a případně technické podmínky spojené s přístupem ke kabelovodům;“

f) V části B se bod 1 nahrazuje tímto:

„1. Informace o stávajících příslušných prostorách operátora s významnou tržní silou nebo umístění zařízení a jeho plánované aktualizaci (*).

(*) Dostupnost těchto informací může být omezena pouze na zainteresované subjekty, aby se zamezilo obavám o veřejnou bezpečnost.“

Článek 3

Změny směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice)

Směrnice 2002/20/ES se mění takto:

1) V článku 2 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Použije se rovněž tato definice:

„obecným oprávněním“ se rozumí právní rámec zřízený členským státem v souladu s touto směrnicí, který zaručuje práva na zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací a který stanoví zvláštní povinnosti pro tuto oblast, které se mohou vztahovat na všechny nebo na určité druhy sítí a služeb elektronických komunikací.“

2) V čl. 3 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Podniky poskytující přeshraniční služby elektronických komunikací podnikům ve více členských státech nejsou povinny předkládat více než jedno oznámení za každý dotčený členský stát.“

3) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Práva na užívání rádiových frekvencí a čísel

1. Členské státy usnadní využívání rádiových frekvencí v rámci obecných oprávnění. V případě potřeby mohou členské státy udělit individuální práva na užívání s cílem:

- zabránit škodlivé interferenci;
- zajistit technickou kvalitu služby;
- zabezpečit efektivní využívání spektra nebo
- plnit další cíle obecného zájmu stanovené členskými státy v souladu s právem Společenství.

2. Pokud je nezbytné udělit individuální práva na užívání rádiových frekvencí a čísel, členské státy na požádání udělí taková práva každému podniku za účelem poskytování sítí nebo služeb v rámci obecného oprávnění uvedeného v odstavci 3, s výhradou článků 6, 7 a čl. 11 odst. 1 písm. c) této směrnice a jakýchkoli jiných pravidel, která zajišťují účinné využití těchto zdrojů v souladu se směrnicí 2002/21/ES (rámcová směrnice).

Aniž jsou dotčena zvláštní kritéria předem stanovená členskými státy pro udělování práv na užívání rádiových frekvencí poskytovatelům služeb obsahu rozhlasového a televizního vysílání s ohledem na plnění cílů obecného zájmu v souladu s právními předpisy Společenství, práva na užívání rádiových frekvencí a čísel se udělují prostřednictvím otevřených, objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených postupů a v případě rádiových frekvencí v souladu s ustanoveními článku 9 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice). Výjimku z požadavku na otevřené postupy je možné použít v případech, kdy je udělení individuálních práv na užívání rádiových frekvencí poskytovatelům služeb obsahu rádiového nebo televizního vysílání nezbytné k plnění cíle obecného zájmu stanoveného členskými státy v souladu s právem Společenství.

Při udělování práv na užívání stanoví členské státy, zda a za jakých podmínek může tato práva jejich držitel převádět. V případě rádiových frekvencí jsou tato ustanovení v souladu s články 9 a 9b směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

Pokud členské státy udělí práva na užívání na omezenou dobu, délka této doby je přiměřená dotčené službě z hlediska sledovaného cíle, přičemž se řádně zohlední potřeba poskytnout přiměřenou dobu na amortizaci investice.

Jsou-li individuální práva na užívání rádiových frekvencí udělena na dobu deseti nebo více let a podniky si tato práva nemohou mezi sebou převádět ani pronajmout, jak to povoluje článek 9b směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), příslušný vnitrostátní orgán zajistí, aby byla po dobu platnosti licence nadále dodržována a uplatňována kritéria pro udělování individuálních práv na užívání, zvláště na odůvodněnou žádost držitele práva. Pokud se již neuplatní tato kritéria, individuální právo na užívání se po předchozím oznámení a po uplynutí přiměřené lhůty změní na obecné oprávnění k užívání rádiových frekvencí, nebo se umožní jeho převod nebo pronájem mezi podniky v souladu s článkem 9b směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

3. Rozhodnutí o udělení práv na užívání se přijímají, sdělují a zveřejňují co nejdříve po obdržení úplné žádosti vnitrostátním regulačním orgánem, a sice do tří týdnů u čísel, která byla přidělena pro zvláštní účely v rámci národního číslovacího plánu, a do šesti týdnů u rádiových frekvencí, které byly přiděleny službám elektronických komunikací pro využití v rámci národního plánu přidělení kmitočtových pásem. Touto druhou lhůtou nejsou dotčeny žádné platné mezinárodní dohody týkající se užívání rádiových frekvencí nebo orbitálních poloh.

4. Pokud bylo po konzultaci se zainteresovanými subjekty podle článku 6 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) rozhodnuto, že se mají práva na užívání čísel mimořádné ekonomické hodnoty udělovat cestou konkurenčních nebo srovnávacích výběrových řízení, mohou členské státy prodloužit maximální lhůtu tří týdnů až o další tři týdny.

Pro konkurenční nebo srovnávací výběrová řízení na rádiové frekvence se použije článek 7.

5. Členské státy neomezí počet práv na užívání, která mají být udělena, s výjimkou případů, kdy je to nezbytné pro zajištění účinného využití rádiových frekvencí v souladu s článkem 7.

6. Příslušné vnitrostátní orgány zajistí, aby rádiové frekvence byly v souladu s čl. 8 odst. 2 a čl. 9 odst. 2 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) využívány efektivně a účelně. Zajistí, aby následkem převodu nebo hromadění práv na užívání rádiových frekvencí nedošlo k narušení hospodářské soutěže. K těmto účelům mohou členské státy přijmout vhodná opatření, například nařízení povinného prodeje nebo pronájmu práv na užívání rádiových frekvencí.“

4) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Obecné oprávnění pro zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací

a práva na užívání rádiových frekvencí a práva na užívání čísel mohou podléhat pouze podmínkám uvedeným v příloze. Tyto podmínky musí být nediskriminační, přiměřené a transparentní a v případě práv na užívání rádiových frekvencí musí být v souladu s článkem 9 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).“;

b) v odstavci 2 se slova „článků 16, 17, 18 a 19 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě)“ nahrazují slovy „článku 17 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě)“.

(c) in paragraph 3, the word „Annex“ shall be replaced by the words „Annex I“;

5) Článek 7 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) úvodní věta se nahrazuje tímto:

„1. Pokud členský stát zvažuje omezení počtu práv na užívání, která mají být udělena pro rádiové frekvence, nebo prodloužení platnosti stávajících práv jinak než v souladu s podmínkami stanovenými pro tato práva, musí mimo jiné:“;

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) zveřejnit každé rozhodnutí omezit udělování práv na užívání nebo obnovování práv na užívání s uvedením důvodů;“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Pokud je třeba omezit udělování práv na užívání rádiových frekvencí, udělují členské státy tato práva na základě výběrových kritérií, která musí být objektivní, transparentní, nediskriminační a přiměřená. Tato výběrová kritéria musí brát náležitě v úvahu splnění cílů článku 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) a požadavků článku 9 uvedené směrnice.“;

c) v odstavci 5 se slova „článku 9“ nahrazuje slovy „článku 9b“.

6) Článek 10 se mění takto:

a) odstavce 1, 2 a 3 se nahrazují tímto:

„1. Vnitrostátní regulační orgány sledují v souladu s článkem 11 plnění podmínek obecného oprávnění nebo práv na užívání a zvláštních povinností uvedených v článku 6 odst. 2 a na toto dodržování dohlížejí.

Vnitrostátní regulační orgány mají pravomoc požadovat od podniků, které zajišťují sítě nebo poskytují služby elektronických komunikací v rámci obecného oprávnění nebo které mají práva na užívání rádiových frekvencí nebo čísel, aby v souladu s článkem 11 poskytl informace nutné pro ověření plnění podmínek obecného oprávnění, podmínek práv na užívání nebo zvláštních povinností uvedených v čl. 6 odst. 2.

2. Pokud vnitrostátní regulační orgán zjistí, že podnik jednu nebo více podmínek obecného oprávnění nebo práv na užívání nebo zvláštních povinností uvedených v čl. 6 odst. 2 neplní, oznámí tato zjištění danému podniku a poskytne mu možnost vyjádřit se v přiměřené lhůtě.

3. Příslušný orgán musí mít pravomoc vyžadovat, aby podnik porušování podmínek uvedené v odstavci 2 buď okamžitě, nebo v rámci přiměřené časové lhůty ukončil, a přijme vhodná a přiměřená opatření, aby plnění stanovených podmínek zajistil.

V tomto ohledu členské státy zmocní příslušné orgány k tomu, aby ukládaly:

- a) ve vhodných případech odrazující finanční sankce, které mohou zahrnovat periodické sankce se zpětným účinkem; a
- b) příkazy k ukončení nebo odložení poskytování služby nebo balíčku služeb, který by vedl k značnému narušení hospodářské soutěže, do dosažení souladu s přístupovými povinnostmi uloženými na základě analýzy trhu podle článku 16 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

Opatření a důvody, z nichž tato opatření vycházejí, musí být dotyčnému podniku neprodleně sděleny a musí v nich být stanovena přiměřená lhůta, v níž má podnik opatření splnit.“;

- b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Bez ohledu na odstavce 2 a 3 členské státy zmocní příslušný orgán k tomu, aby ve vhodných případech ukládal podnikům finanční sankce za neposkytnutí informací v souladu s povinnostmi uloženými podle čl. 11 odst. 1 písm. a) nebo b) této směrnice nebo článku 9 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) v přiměřené lhůtě, kterou stanovil vnitrostátní regulační orgán.“;

- c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. V případech závažných nebo opakovaných porušení podmínek obecného oprávnění, práv na užívání nebo zvláštních povinností uvedených v čl. 6 odst. 2, ve kterých opatření přijatá za účelem dosažení jejich plnění, jak jsou uvedena v odstavci 3 tohoto článku, nejsou úspěšná, mohou vnitrostátní regulační orgány zabránit podniku v dalším zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací nebo pozastavit či odejmout práva na užívání. Za dobu, po kterou porušení podmínek trvalo, lze uložit účinné, přiměřené a odrazující sankce a pokuty i v případě, že toto porušení bylo následně napraveno.“;

- d) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Bez ohledu na odstavce 2, 3 a 5, má-li příslušný orgán důkaz o porušení podmínek obecného oprávnění, podmínek práv na užívání nebo zvláštních povinností uvedených v čl. 6 odst. 2, které představuje bezprostřední a vážné ohrožení veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo ochrany zdraví nebo způsobí vážné hospodářské nebo provozní problémy ostatním poskytovatelům nebo uživatelům sítí nebo služeb elektronických komunikací nebo dalším uživatelům rádiového spektra, může přijmout naléhavá předběžná opatření k nápravě situace do přijetí konečného rozhodnutí. Dotyčnému podniku musí být poté poskytnuta přiměřená možnost vyjádřit se a navrhnout nápravu. Příslušný orgán může předběžná opatření, jež budou platná po dobu nejdéle tří měsíců, případně potvrdit, pokud však nebyly ukončeny postupy pro vymáhání plnění podmínek, mohou být prodloužena až o další tři měsíce.“

- 7) V článku 11 se odstavec 1 mění takto:

- a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) systematicky nebo případ od případu prováděné ověřování plnění podmínek 1 a 2 části A, podmínek 2 a 6 části B a podmínek 2 a 7 části C přílohy a plnění povinností uvedených v čl. 6 odst. 2;“;

- b) doplňují se nová písmena, která znějí:

„g) zabezpečení efektivního využívání rádiových frekvencí a jejich účelnou správou;

h) posuzování budoucího rozvoje sítí a služeb, jenž by mohl mít dopad na velkoobchodní služby poskytované konkurenci.“;

c) Druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Informace uvedené v prvním pododstavci v písmenech a), b), d), e), f) g) a h) nesmějí být požadovány před vstupem na trh, ani nesmějí být požadovány jako podmínka pro vstup na trh.“

8) Článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

Změna práv a povinností

1. Členské státy zajistí, aby se mohla práva, podmínky a postupy týkající se obecných oprávnění, práv na užívání nebo práv na instalování zařízení měnit pouze v objektivně odůvodněných případech a přiměřeným způsobem s tím, že se případně zohlední zvláštní podmínky týkající se převoditelných práv na užívání rádiových frekvencí. Kromě případů, kdy jsou navrhovány pouze drobné změny, s nimiž držitel práv nebo obecného oprávnění souhlasil, se oznámení o záměru učinit takové změny podává odpovídajícím způsobem a zainteresovaným subjektům, včetně uživatelů a spotřebitelů, musí být poskytnuta dostatečná lhůta k vyjádření názorů na navrhované změny, a to nejméně čtyři týdny, s výjimkou mimořádných okolností.

2. Členské státy neomezí ani neodejmou práva na instalování zařízení ani práva na užívání rádiových frekvencí před uplynutím doby, na kterou byla udělena, s výjimkou odůvodněných případů a popřípadě v souladu s přílohou a s příslušnými vnitrostátními právními předpisy týkajícími se náhrady za odejmutí práv.“

9) V článku 15 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby byly veškeré příslušné informace o právech, podmínkách, postupech, poplatcích a rozhodnutích týkajících se obecných oprávnění, práv na užívání a práv na instalování zařízení zveřejňovány a aktualizovány vhodným způsobem tak, aby všem zúčastněným subjektům byl poskytnut snadný přístup k takovým informacím.“

10) V článku 17 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Aniž je dotčen článek 9a směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), uvedou členské státy obecná oprávnění a individuální práva na užívání, která ke dni 31. prosince 2009 již existují, do souladu s články 5, 6 a 7 a přílohou této směrnice 19. prosince 2011, a to nejpozději dva roky od vstupu této směrnice v platnost.

2. V případě, že uplatňování odstavce 1 povede k omezení práv nebo rozšíření obecných oprávnění a individuálních

práv na užívání, mohou členské státy prodloužit platnost takových práv a povinností nejdéle do 30. září 2012 za předpokladu, že tím nebudou dotčena práva ostatních podniků podle právních předpisů Společenství. Členské státy oznámí taková prodloužení platnosti Komisi s uvedením důvodů.“

11) Příloha se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 4

Zrušení

Nařízení (ES) č. 2887/2000 se zrušuje.

Článek 5

Provedení do vnitrostátních právních předpisů

1. Členské státy do 25. května 2011 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Budou tyto předpisy používat od 26. května 2011.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 6

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 7

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 25. listopadu 2009.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předsedkyně
Å. TORSTENSSON

PŘÍLOHA

Příloha směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice) se mění takto:

- 1) První odstavec se nahrazuje tímto nadpisem:

„Podmínky uvedené v této příloze představují maximální seznam podmínek, které mohou být spojeny s obecnými oprávněními (Část A), s právy na užívání rádiových frekvencí (Část B) a s právy na užívání čísel (Část C), jak jsou uvedeny v čl. 6 odst. 1 a čl. 11 odst. 1 písm. a) a v mezích povolených články 5, 6, 7, 8 a 9 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).“

- 2) Část A se mění takto:

- a) Bod 4 se nahrazuje tímto:

„4. Dostupnost čísel z národního číslovacího plánu, čísel z evropského telefonního číslovacího prostoru, univerzálních mezinárodních bezplatných telefonních čísel a, pokud je to technicky a ekonomicky proveditelné, z číslovacích plánů ostatních členských států pro koncové uživatele a podmínky v souladu se směrnicí 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě).“

- b) Bod 7 se nahrazuje tímto:

„7. Ochrana osobních údajů a soukromí specifická pro odvětví elektronických komunikací v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES (směrnice soukromí a elektronických komunikací) (*).“

(*) Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37“.

- c) Bod 8 se nahrazuje tímto:

„8. Pravidla ochrany spotřebitelů specifická pro odvětví elektronických komunikací, včetně podmínek v souladu se směrnicí 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě), a podmínky přístupnosti pro uživatele se zdravotním postižením v souladu s článkem 7 uvedené směrnice.“

- d) V bodě 11 se slova „směrnicí 97/66/ES“ nahrazují slovy „směrnicí 2002/58/ES“.

- e) Přidává se nový bod, který zní:

„11a. Podmínky používání komunikace veřejných orgánů s obyvatelstvem za účelem varování veřejnosti před bezprostředním nebezpečím nebo zmírnění následků velkých katastrof.“

- f) Bod 12 se nahrazuje tímto:

„12. Podmínky používání během velkých katastrof nebo mimořádných vnitrostátních situací za účelem zajištění komunikace mezi poskytovateli tísňových služeb službami a úřady.“

- g) Bod 16 se nahrazuje tímto:

„16. Zabezpečení veřejných sítí proti neoprávněnému přístupu podle směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích).“

- h) Doplnuje se nový bod, který zní:

„19. Povinnost transparentnosti vztahující se na poskytovatele veřejných komunikačních sítí poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací k zajištění spojení koncových bodů („end-to-end connectivity“) v souladu s cíli a zásadami stanovenými v článku 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), zveřejnění informací týkajících se všech podmínek omezení přístupu k službám a aplikacím nebo omezení jejich užívání, pokud členské státy takové podmínky povolují v souladu s právem Společenství, a v nezbytných a přiměřených případech i přístup vnitrostátních regulačních orgánů k těmto informacím nezbytný pro ověření jejich přesnosti.“

- 3) Část B se mění takto:
- a) Bod 1 se nahrazuje tímto:
    - „1. Povinnost poskytovat službu nebo používat druh technologie, pro které byla práva na užívání frekvence udělena, případně včetně požadavků na pokrytí a kvalitu.“
  - b) Bod 2 se nahrazuje tímto:
    - „2. Účelné a účinné užívání frekvencí v souladu se směrnicí 2002/21/ES (rámcová směrnice).“
  - c) Doplní se nový bod, který zní:
    - „9. Zvláštní povinnosti pro experimentální využívání rádiových frekvencí.“
- 4) V části C se bod 1 nahrazuje tímto:
- „1. Označení služby, pro kterou bude číslo užíváno, včetně všech požadavků spojených s poskytováním dané služby, a aby se předešlo pochybnostem, zásady stanovování sazeb a maximálních cen, které je možno použít pro určitou skupinu čísel s cílem zajistit ochranu spotřebitelů v souladu s čl. 8 odst. 4 písm. b) směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).“
-

PROHLÁŠENÍ KOMISE O NEUTRALITĚ SÍTÍ

Komise považuje za velmi důležité zachovat otevřenost a neutralitu internetu a v plné míře zohledňuje úmysl spoluzákonodárců zakotvit nyní neutralitu sítě jako cíl politiky a regulační zásadu, kterou by měly prosazovat vnitrostátní regulační orgány ⁽¹⁾, a to společně se zpřísněním souvisejících požadavků na transparentnost ⁽²⁾ a vytvořením ochranných mechanismů, s jejichž pomocí by vnitrostátní regulační orgány mohly bránit zhoršení kvality služeb a překážkám či zpomalování provozu ve veřejných sítích ⁽³⁾. Komise bude pozorně sledovat provádění těchto ustanovení v členských státech a ve své každoroční zprávě o pokroku předkládané Evropskému parlamentu a Radě bude věnovat zvláštní pozornost tomu, jak jsou evropským občanům zaručeny tzv. internetové svobody. Mezitím bude Komise sledovat dopad vývoje na trhu a technického vývoje na internetové svobody, přičemž do konce roku 2010 podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu, zda jsou zapotřebí dodatečné pokyny, a bude uplatňovat své stávající pravomoci v oblasti práva hospodářské soutěže, vyskytnou-li se případy chování narušujícího hospodářskou soutěž.

⁽¹⁾ Článek 8 odst. 4 písm. g) rámcové směrnice

⁽²⁾ Článek 20 odst. 1 písm. b) a čl. 21 odst. 3 písm. c) a d) směrnice o univerzální službě.

⁽³⁾ Článek 22 odst. 3 směrnice o univerzální službě.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2009 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 000 EUR ročně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	100 EUR měsíčně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	700 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	70 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	40 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	500 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	360 EUR ročně (= 30 EUR měsíčně)
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

(*) Prodej podle jednotlivých čísel: do 32 stran: 6 EUR
od 33 do 64 stran: 12 EUR
více než 64 stran: cena stanovena jednotlivě

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Placené publikace vydávané Úřadem pro publikace jsou k dispozici u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS